

Bruksela, 16 listopada 2021 r.
(OR. en)

13801/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0374(COD)

CODEC 1456
COMPET 801
MI 830
RC 44
TELECOM 412

NOTA

Od: Komitet Stałych Przedstawicieli (część I)
Do: Rada

Nr poprz. dok.: 13192/21
Nr dok. Kom.: 14172/20 + ADD 1-4 - COM(2020) 842 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym (akt o rynkach cyfrowych)
– Podejście ogólne

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 15 grudnia 2020 r. Komisja przekazała wyżej wymieniony wniosek¹ Radzie i Parlamentowi Europejskiemu.
2. Celem wniosku, którego podstawą prawną jest art. 114 TFUE, jest ogólnie zapewnienie kontestowalnego i uczciwego sektora cyfrowego, a w szczególności kontestowalnych i uczciwych podstawowych usług platformowych, tak by promować innowacyjność, wysoką jakość produktów i usług cyfrowych, uczciwe i konkurencyjne ceny, a także wysoką jakość i swobodę wyboru dla przedsiębiorstw i użytkowników końcowych w sektorze cyfrowym.

¹ Dok. 14172/20 + ADD 1.

3. Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w dniu 10 lutego 2021 r.²
4. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię w dniu 27 kwietnia 2021 r.³
5. W konkluzjach Rady Europejskiej z 21–22 października 2021 r. członkowie Rady Europejskiej zwrócili się do współprawodawców o kontynuowanie prac nad wnioskami w sprawie aktu o usługach cyfrowych i aktu o rynkach cyfrowych z myślą o jak najszybszym wypracowaniu ambitnego porozumienia.
6. W Parlamencie Europejskim główną komisją właściwą merytorycznie jest Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (IMCO). Sprawozdawcą jest Andreas Schwab (PPE, DE). Parlament Europejski planuje przyjęcie sprawozdania komisji IMCO w drugiej połowie listopada 2021 r., tak by głosowanie na posiedzeniu plenarnym mogło się odbyć w grudniu 2021 r.

II. PRACE W RADZIE

7. W dniu 16 grudnia 2020 r. podczas prezydencji niemieckiej Komisja przedstawiła ogólny zarys wniosku Grupie Roboczej ds. Konkurencji.
8. Ocena skutków towarzysząca wnioskowi została szczegółowo przeanalizowana na posiedzeniu tej grupy roboczej w dniu 14 stycznia 2021 r. Grupa robocza analizowała wniosek przy okazji 26 posiedzeń podczas prezydencji portugalskiej i słoweńskiej.
9. W dniu 27 maja 2021 r. na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności ministrowie przeprowadzili wymianę poglądów, która dostarczyła wskazówek do dalszych negocjacji. W tym kontekście Rada przyjęła do wiadomości sprawozdanie z postępu prac przedstawione przez prezydencję i poparła podejście prezydencji, zgodnie z którym w listopadzie tekst powinien zostać sfinalizowany, a prezydencja powinna uzyskać mandat negocjacyjny, tak by negocjacje z Parlamentem Europejskim można było rozpocząć jak najszybciej.
10. Kompromisowy tekst prezydencji zawarto w załączniku do niniejszej noty. Tekst w załączniku stanowi czystą wersję tekstu przedstawionego Coreperowi i zatwierdzonego przez niego w dok. ST 13192/21.

² Europejski Inspektor Ochrony Danych – Opinia 02/21 z 10.2.2021.

³ Dok. INT/928 – EESC-2021-00127-00-00-AC-TRA.

III. AKTUALNA SYTUACJA I GŁÓWNE KWESTIE

11. Kompromisowy wniosek przedstawiony przez prezydencję stanowi ogólnie wyważony pakiet, który mógłby umożliwić Radzie przyjęcie podejścia ogólnego. Na szczepku grupy roboczej i na forum Coreperu osiągnięto szerokie porozumienie.
12. Podejście ogólne odzwierciedla następujące główne kwestie poruszone przez delegacje podczas dyskusji:
 - a. Wskazywanie i obowiązki strażników dostępu oraz dialog regulacyjny:
 - Jeżeli chodzi o wskazywanie strażników dostępu (art. 3), wniosek kompromisowy skraca terminy oraz usprawnia procedurę i kryteria wskazywania strażników dostępu w oparciu o kryteria jakościowe. Utrzymano strukturę i zakres obowiązków (art. 5 i 6), a jednocześnie wprowadzono zmiany w celu uczynienia ich jaśniejszymi, dostosowania ich do przyszłych wyzwań i zapobiegania obchodzeniu przepisów.
 - Dodano jeden nowy obowiązek (art. 6), który zwiększa prawo użytkowników końcowych do rezygnacji z subskrypcji podstawowych usług platformowych oraz, w stosownych przypadkach, dodano dodatkowe zabezpieczenia w odniesieniu do strażników dostępu, zwłaszcza, jeśli chodzi o bezpieczeństwo.
 - Ulepszono przepisy dotyczące dialogu regulacyjnego (art. 7), aby zapewnić odpowiednie stosowanie swobody uznania Komisji co do angażowania się w ten dialog.
 - b. Związek między aktem o rynkach cyfrowych a przepisami krajowymi oraz współpraca i koordynacja między Komisją a państwami członkowskimi: Doprecyzowano przedmiot i zakres aktu o rynkach cyfrowych, a także jego związek z przepisami krajowymi służącymi realizacji innych celów, a w szczególności z przepisami dotyczącymi konkurencji, tak by wyjaśnić aspekt harmonizacji i zapobiec dalszej fragmentacji rynku wewnętrznego (art. 1).

- c. Wyjaśniono również związek między ewentualnym równoległym stosowaniem reguł konkurencji przez organy krajowe a egzekwowaniem aktu o rynkach cyfrowych przez Komisję w celu wsparcia Komisji i zapewnienia pewności prawa przy jednoczesnym dalszym zwiększaniu harmonizacji (art. 32a). W związku z tym dodano też zapis umożliwiający państwom członkowskim uprawnienie organów krajowych właściwych w zakresie egzekwowania reguł konkurencji do podejmowania środków dochodzeniowych w związku z możliwymi naruszeniami obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz do przekazywania swoich ustaleń Komisji, przy czym jedynym ostatecznym organem egzekwującym niniejsze rozporządzenie pozostaje Komisja.
- d. Aby zapewnić jasność prawa i przyspieszyć proces wskazywania, dodano nowy załącznik dotyczący użytkowników końcowych i użytkowników biznesowych, w którym przedstawiono metodykę identyfikacji i obliczania „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych”. Dzięki temu doprecyzowane zostało również rozgraniczenie między różnymi podstawowymi usługami platformowymi.
- e. Aby zapewnić dostosowanie niniejszego rozporządzenia do przyszłych wyzwań i pewność prawa, uprawnienia Komisji do przyjmowania aktów delegowanych w celu aktualizacji obowiązków strażników dostępu zostały dokładniej doprecyzowane i określone (art. 10). W tym względzie wzmocniono również przepisy dotyczące przeciwdziałania obchodzeniu przepisów poprzez objęcie nimi także etapu wskazywania i zapewnienie dalszych narzędzi pozwalających uwzględnić dynamiczny charakter rynków cyfrowych (art. 11).
- f. Inne istotne osiągnięte kompromisy dotyczą następujących kwestii:
- wyjaśnienie roli sądów krajowych, w których w ramach procedur krajowych mogłyby być podnoszone kwestie zgodności z aktem o rynkach cyfrowych (art. 32b);
 - uprawnienia dochodzeniowe Komisji zostały dostosowane do porównywalnego prawodawstwa regulującego egzekwowanie reguł konkurencji (rozdział V);
 - składanie Komisji i opinii publicznej sprawozdań na temat wywiązywania się z obowiązków (art. 9a);
 - rola osób trzecich w postępowaniach prowadzonych na podstawie przedmiotowego rozporządzenia (art. 7);

- rozszerzenie przysługującej państwom członkowskim możliwości zwrócenia się z wnioskiem o rozpoczęcie badania rynku i warunków zwrócenia się z wnioskiem o takie badanie (art. 33);
- rola państw członkowskich została wzmocniona poprzez dalsze zaangażowanie komitetu doradczego w procedury, w których Komisja przyjmuje akty wykonawcze, a w niektórych aspektach rola ta została wzmocniona poprzez ustanowienie procedury sprawdzającej w celu przyjęcia niektórych aktów wykonawczych (np. art. 4, 7, 36).

IV. WNIOSKI

13. W następstwie dyskusji w dniu 10 listopada 2021 r. Coreper zatwierdził tekst znajdujący się w załączniku i postanowił przekazać go Radzie (ds. Konkurencyjności) na posiedzenie, które odbędzie się w dniu 25 listopada 2021 r.
 14. Rada jest zatem proszona o zatwierdzenie podejścia ogólnego na posiedzeniu w dniu 25 listopada 2021 r. i o upoważnienie prezydencji do rozpoczęcia negocjacji z Parlamentem Europejskim.
-

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym (akt o rynkach cyfrowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁴,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁵,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

⁴ Dz.U. C z , s. .

⁵ Dz.U. C z , s. .

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Usługi cyfrowe ogółem, a w szczególności platformy internetowe, odgrywają coraz większą rolę w gospodarce, zwłaszcza na rynku wewnętrznym, ponieważ stwarzają nowe możliwości rynkowe w Unii i ułatwiają handel transgraniczny.
- (2) Podstawowe usługi platformowe charakteryzują się jednocześnie wieloma cechami, które mogą być wykorzystywane przez przedsiębiorstwa świadczące takie usługi. Do takich cech podstawowych usług platformowych należą m.in. ekstremalne korzyści skali, które często wynikają z niemal zerowych kosztów krańcowych pozyskiwania użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych. Inne cechy podstawowych usług platformowych to bardzo silne efekty sieciowe, zdolność łączenia wielu użytkowników biznesowych z wieloma użytkownikami końcowymi dzięki wielostronności tych usług, znaczny stopień zależności zarówno użytkowników biznesowych, jak i użytkowników końcowych, efekty uzależnienia od jednego dostawcy, niemożliwość korzystania przez użytkowników końcowych z wielu platform (*multihoming*) do tego samego celu, struktura zintegrowana pionowo oraz korzyści wynikające z danych. Wszystkie te cechy w połączeniu z nieuczciwymi praktykami przedsiębiorstw świadczących te usługi mogą w znacznym stopniu osłabić kontestowalność podstawowych usług platformowych, jak również wpłynąć na uczciwość stosunków handlowych między przedsiębiorstwami świadczącymi te usługi a ich użytkownikami biznesowymi i użytkownikami końcowymi, co doprowadzi do szybkiego i potencjalnie znacznego zmniejszenia wyboru, jakim w praktyce dysponują użytkownicy biznesowi i użytkownicy końcowi, co w rezultacie może sprawić, że dostawca tych usług uzyska status tzw. strażnika dostępu.

- (3) Pojawiła się niewielka liczba dużych przedsiębiorstw świadczących podstawowe usługi platformowe mających znaczącą siłę gospodarczą. Zazwyczaj przedsiębiorstwa takie cechuje zdolność łączenia – za pośrednictwem świadczonych usług – wielu użytkowników biznesowych z wieloma użytkownikami końcowymi, co z kolei pozwala im na przenoszenie swojej przewagi, wynikającej np. z dostępu do dużych ilości danych, z jednego obszaru działalności do nowych obszarów. Niektóre z tych przedsiębiorstw sprawują kontrolę nad całymi ekosystemami platform w gospodarce cyfrowej i ich struktura sprawia, że niezwykle trudno jest zakwestionować lub podważyć ich pozycję istniejącym lub nowym podmiotom rynkowym, jak by nie były one innowacyjne i wydajne. Kontestowalność jest szczególnie ograniczona ze względu na istnienie bardzo wysokich barier wejścia na rynek lub wyjścia z rynku, w tym wysokich kosztów inwestycji, których nie można w ogóle lub z łatwością odzyskać w przypadku wyjścia z rynku, oraz brak dostępu (lub ograniczony dostęp) do niektórych kluczowych zasobów w gospodarce cyfrowej, takich jak dane. W rezultacie wzrasta prawdopodobieństwo, że rynki bazowe nie funkcjonują prawidłowo – lub że wkrótce przestaną funkcjonować prawidłowo.
- (4) Połączenie tych cech strażników dostępu może prowadzić w wielu przypadkach do poważnego zachwiania równowagi w zakresie siły przetargowej, a w konsekwencji do nieuczciwych praktyk i warunków dla użytkowników biznesowych oraz użytkowników końcowych podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu, ze szkodą dla cen, jakości, wyboru i innowacyjności w ramach tych usług.
- (5) Wynika z tego, że procesy rynkowe często nie są w stanie zapewnić uczciwych wyników ekonomicznych w odniesieniu do podstawowych usług platformowych. Chociaż art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) mają również zastosowanie do praktyk strażników dostępu, zakres stosowania tych przepisów ogranicza się do niektórych przypadków władzy rynkowej (np. dominacji na określonych rynkach) oraz zachowania antykonkurencyjnego, a egzekwowanie przepisów następuje *ex post* i wymaga dogłębnego zbadania często bardzo złożonego stanu faktycznego w każdym przypadku z osobna. Ponadto obowiązujące prawo Unii nie uwzględnia lub nie uwzględnia w sposób skuteczny zidentyfikowanych wyzwań dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego wynikających z praktyk strażników dostępu, którzy niekoniecznie mają dominującą pozycję w rozumieniu prawa konkurencji.

- (6) Strażnicy dostępu wywierają znaczący wpływ na rynek wewnętrzny, gdyż zapewniają dużej liczbie użytkowników biznesowych punkty dostępu umożliwiające im dotarcie do użytkowników końcowych w dowolnym miejscu w Unii i na różnych rynkach. Negatywny wpływ nieuczciwych praktyk na rynek wewnętrzny oraz szczególnie słaba kontestowalność podstawowych usług platformowych, w tym ich negatywne skutki społeczne i gospodarcze, skłoniły ustawodawców krajowych i sektorowe organy regulacyjne do podjęcia działań. Przyjęto już lub zaproponowano szereg krajowych rozwiązań regulacyjnych w celu rozwiązania problemu nieuczciwych praktyk i kontestowalności usług cyfrowych lub przynajmniej w odniesieniu do niektórych z nich. Doprowadziło to do rozbieżnych rozwiązań regulacyjnych, a tym samym fragmentacji rynku wewnętrznego, co zwiększa ryzyko wzrostu kosztów przestrzegania przepisów ze względu na różne zbiory krajowych wymogów regulacyjnych.
- (7) W związku z tym celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie przepisów mających na celu zapewnienie kontestowalności i uczciwości dla rynków w sektorze cyfrowym w ogóle, a w szczególności dla użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu. Użytkownikom biznesowym i użytkownikom końcowym korzystającym z podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu należy w całej Unii zapewnić odpowiednie zabezpieczenia regulacyjne przed nieuczciwym postępowaniem strażników dostępu, aby ułatwić transgraniczne prowadzenie działalności gospodarczej w Unii i tym samym poprawić prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz wyeliminować istniejącą lub mogącą się pojawić fragmentację w określonych obszarach objętych niniejszym rozporządzeniem. Co więcej, chociaż strażnicy dostępu mają tendencję do przyjmowania globalnych lub przynajmniej ogólnoeuropejskich modeli biznesowych i struktur algorytmicznych, mogą oni przyjmować, a w niektórych przypadkach przyjęli, różne warunki i praktyki biznesowe w różnych państwach członkowskich, co może prowadzić do powstania różnic w warunkach konkurencji dla użytkowników podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu, ze szkodą dla integracji rynku wewnętrznego.
- (8) Zbliżenie rozbieżnych przepisów krajowych powinno wyeliminować ograniczenia swobody świadczenia i odbioru usług, w tym usług detalicznych, na rynku wewnętrznym. Należy zatem ustanowić ukierunkowany zbiór zharmonizowanych przepisów na poziomie Unii, aby zapewnić kontestowalne i uczciwe rynki cyfrowe, na których działają strażnicy dostępu, w ramach rynku wewnętrznego.

- (9) Fragmentacji rynku wewnętrznego można skutecznie zapobiec jedynie wówczas, gdy państwa członkowskie nie będą mogły stosować przepisów krajowych, które są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia i które służą tym samym celom co niniejsze rozporządzenie. Nie wyklucza to możliwości stosowania do strażników dostępu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia innych przepisów krajowych, które służą innym uzasadnionym celom interesu publicznego określonym w TFUE lub nadrzędnym względem interesu publicznego uznanym w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunału Sprawiedliwości”).
- (9a) Jednocześnie, ponieważ niniejsze rozporządzenie ma na celu uzupełnienie egzekwowania prawa konkurencji, należy doprecyzować, że niniejsze rozporządzenie nie narusza art. 101 i 102 TFUE, odpowiadających im krajowych reguł konkurencji i innych krajowych reguł konkurencji dotyczących jednostronnego postępowania, które opierają się na zindywidualizowanej ocenie pozycji rynkowych i zachowania rynkowego, w tym jego prawdopodobnych skutków i dokładnego zakresu zabronionego postępowania, i które przewidują możliwość przedstawiania przez przedsiębiorstwa argumentów dotyczących wydajności i obiektywnego uzasadnienia danego postępowania. Stosowanie tych ostatnich zasad nie powinno jednak mieć wpływu na obowiązki nałożone na strażników dostępu na mocy niniejszego rozporządzenia oraz na jednolite i skuteczne stosowanie tych zasad na rynku wewnętrznym.
- (10) Artykuły 101 i 102 TFUE oraz odpowiadające im krajowe reguły konkurencji dotyczące antykonkurencyjnych praktyk wielostronnych i jednostronnych, jak również kontroli połączeń przedsiębiorstw, mają na celu ochronę niezakłóconej konkurencji na rynku. Niniejsze rozporządzenie służy osiągnięciu celu, który ma charakter uzupełniający, lecz różny od celu polegającego na ochronie niezakłóconej konkurencji na danym rynku, określonego w prawie konkurencji, a mianowicie służy zapewnieniu, aby rynki, na których działają strażnicy dostępu, były i pozostały kontestowalne i uczciwe, niezależnie od faktycznych, prawdopodobnych lub domniemanych skutków zachowania danego strażnika dostępu objętego niniejszym rozporządzeniem dla konkurencji na danym rynku. Niniejsze rozporządzenie ma zatem na celu ochronę innego interesu prawnego niż te reguły i powinno pozostawać bez uszczerbku dla ich stosowania.

- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno również mieć zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów wynikających z innych aktów prawa Unii regulujących niektóre aspekty świadczenia usług objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150⁶, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) xx/xx/UE [akt o usługach cyfrowych]⁷, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁸, dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁹, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790¹⁰,

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 57).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... – wniosek w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniający dyrektywę 2000/31/WE.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁹ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 92).

dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366¹¹, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE¹², dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹³ oraz dyrektywy Rady 93/13/EWG¹⁴, jak również przepisów krajowych mających na celu egzekwowanie lub, w stosownych przypadkach, wdrożenie tych przepisów unijnych.

(12) Słaba kontestowalność i nieuczciwe praktyki w sektorze cyfrowym to problem, który w przypadku niektórych usług cyfrowych występuje częściej i jest wyraźniejszy niż w przypadku innych usług. Dotyczy to w szczególności szeroko rozpowszechnionych i powszechnie wykorzystywanych usług cyfrowych, które przeważnie bezpośrednio pośredniczą między użytkownikami biznesowymi a użytkownikami końcowymi i które najczęściej charakteryzują się takimi cechami jak ekstremalne korzyści skali, bardzo silne efekty sieciowe, zdolność łączenia wielu użytkowników biznesowych z wieloma użytkownikami końcowymi dzięki wielostronności tych usług, efekty uzależnienia od jednego dostawcy, niemożliwość korzystania z wielu platform czy struktura zintegrowana pionowo. Często funkcjonuje tylko jedno duże przedsiębiorstwo świadczące takie usługi cyfrowe lub bardzo ograniczona liczba takich przedsiębiorstw. Wspomniane przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe najczęściej występują w roli strażników dostępu dla użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych, co ma poważne konsekwencje, ponieważ przedsiębiorstwa te zyskują zdolność łatwego ustalania warunków handlowych w sposób jednostronny i ze szkodą dla swoich użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych. W związku z tym należy skoncentrować się wyłącznie na tych usługach cyfrowych, z których najpowszechniej korzystają użytkownicy biznesowi i użytkownicy końcowi, oraz na tych, w przypadku których obecne warunki rynkowe świadczą o tym, iż obawy dotyczące słabej kontestowalności i nieuczciwych praktyk ze strony strażników dostępu są wyraźniejsze i bardziej naglące z punktu widzenia rynku wewnętrznego.

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

¹³ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

¹⁴ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95 z 21.4.1993, s. 29).

- (13) W szczególności usługi pośrednictwa internetowego, wyszukiwarki internetowe, systemy operacyjne, internetowe serwisy społecznościowe, usługi platformy udostępniania wideo, usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, usługi w chmurze i internetowe usługi reklamowe, w szczególności usługi pośrednictwa internetowego w zakresie reklam, mogą mieć wpływ zarówno na dużą liczbę użytkowników końcowych, jak i na przedsiębiorstwa, co pociąga za sobą ryzyko nieuczciwych praktyk biznesowych. W związku z tym należy je uwzględnić w definicji podstawowych usług platformowych i objąć zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Usługi pośrednictwa internetowego mogą również występować w dziedzinie usług finansowych i mogą pośredniczyć w świadczeniu takich usług lub być wykorzystywane do świadczenia takich usług, których niewyczerpujący wykaz zawiera załącznik II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535¹⁵. Ponadto podstawowe usługi platformowe, takie jak usługi pośrednictwa internetowego, mogłyby być również świadczone za pomocą technologii asystentów głosowych. W pewnych okolicznościach pojęcie użytkowników końcowych powinno obejmować użytkowników, których tradycyjnie uznaje się za użytkowników biznesowych, ale którzy w danej sytuacji nie korzystają z podstawowych usług platformowych w celu dostarczania towarów lub usług innym użytkownikom końcowym, takich jak na przykład przedsiębiorstwa korzystające z usług w chmurze do własnych celów.
- (14) Szereg usług pomocniczych, takich jak zintegrowane usługi reklamowe, usługi identyfikacyjne lub usługi płatnicze oraz usługi techniczne, które wspierają świadczenie usług płatniczych, może być świadczonych przez strażników dostępu wraz z podstawowymi usługami platformowymi. Ponieważ strażnicy dostępu często udostępniają portfel swoich usług jako część zintegrowanego ekosystemu, do którego nie mają dostępu, a przynajmniej nie na równych warunkach, zewnątrzni dostawcy takich usług pomocniczych, i mogą powiązać dostęp do podstawowej usługi platformowej ze świadczeniem co najmniej jednej usługi pomocniczej, strażnicy dostępu prawdopodobnie będą mieli większe możliwości i motywację do rozszerzenia swojej siły rynkowej z podstawowych usług platformowych na te usługi pomocnicze, ze szkodą dla możliwości wyboru i dla kontestowalności tych usług.

¹⁵ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

- (15) Fakt, że usługa cyfrowa kwalifikuje się jako podstawowa usługa platformowa w świetle jej szerokiego i powszechnego wykorzystania oraz jej znaczenia dla łączenia użytkowników biznesowych z użytkownikami końcowymi, sam w sobie nie budzi wystarczająco poważnych obaw dotyczących kontestowalności i nieuczciwych praktyk. Obawy takie pojawiają się dopiero wtedy, gdy podstawowa usługa platformowa stanowi ważny punkt dostępu i jest obsługiwana przez przedsiębiorstwo wywierające znaczący wpływ na rynek wewnętrzny oraz mające ugruntowaną i trwałą pozycję lub przez przedsiębiorstwo, co do którego można przewidzieć, że osiągnie taką pozycję w niedalekiej przyszłości. W związku z tym ukierunkowany zbiór zharmonizowanych przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu powinien mieć zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw wskazanych na podstawie tych trzech obiektywnych kryteriów oraz wyłącznie do tych podstawowych usług platformowych świadczonych przez takie przedsiębiorstwa, które indywidualnie stanowią dla użytkowników biznesowych ważny punkt dostępu umożliwiającą dotarcie do użytkowników końcowych.
- (16) Aby zapewnić skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przedsiębiorstw świadczących podstawowe usługi platformowe, które to przedsiębiorstwa najprawdopodobniej spełnią te obiektywne wymogi, oraz w przypadkach, w których nieuczciwe praktyki osłabiające kontestowalność są najbardziej rozpowszechnione i mają największy wpływ, Komisja powinna być w stanie bezpośrednio wskazywać jako strażników dostępu te przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe, które spełniają określone progi ilościowe. Takie przedsiębiorstwa powinny w każdym przypadku podlegać szybkiemu procesowi wskazania, który powinien się rozpocząć z chwilą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

- (17) Uzyskiwanie bardzo wysokiego obrotu w Unii oraz świadczenie podstawowej usługi platformowej w co najmniej trzech państwach członkowskich stanowią przekonujące wskazówki, że przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową wywiera znaczący wpływ na rynek wewnętrzny. Jest tak również wówczas, gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich ma bardzo wysoką kapitalizację rynkową lub równoważną godziwą wartość rynkową. W związku z tym należy domniemywać, że przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową wywiera znaczący wpływ na rynek wewnętrzny, gdy świadczy ono podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich oraz gdy obrót uzyskiwany przez jego grupę w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) jest równy konkretnemu wysokiemu progowi lub go przekracza albo gdy kapitalizacja rynkowa grupy jest równa konkretnej wysokiej wartości bezwzględnej lub ją przekracza. W przypadku przedsiębiorstw świadczących podstawowe usługi platformowe należących do przedsiębiorstw, które nie są notowane na rynku regulowanym, należy odnosić się do równoważnej godziwej wartości rynkowej przekraczającej konkretną wysoką wartość bezwzględną. Komisja powinna skorzystać ze swoich uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych, aby opracować obiektywną metodykę obliczania tej wartości. Wysoki obrót uzyskiwany przez grupę w EOG w połączeniu z progami liczby użytkowników podstawowych usług platformowych w Unii odzwierciedla stosunkowo dużą zdolność monetyzacji tych użytkowników. Wysoka kapitalizacja rynkowa w odniesieniu do tego samego progu liczby użytkowników w Unii odzwierciedla stosunkowo duży potencjał w zakresie monetyzacji tych użytkowników w niedalekiej przyszłości. Ten potencjał w zakresie monetyzacji jest z kolei co do zasady odzwierciedleniem funkcji punktu dostępu pełnionej przez odnośne przedsiębiorstwa. Oba te wskaźniki odzwierciedlają ponadto zdolność finansową takich przedsiębiorstw, w tym ich zdolność wykorzystania swojego dostępu do rynków finansowych w celu wzmocnienia swojej pozycji. Może się tak zdarzyć na przykład wówczas, gdy ten uprzywilejowany dostęp zostanie wykorzystany do nabycia innych przedsiębiorstw, przy czym wykazano, że zdolność ta może z kolei negatywnie wpływać na innowacje. Kapitalizacja rynkowa może również odzwierciedlać oczekiwaną przyszłą pozycję i wpływ na rynek wewnętrzny odnośnych przedsiębiorstw pomimo możliwego stosunkowo niskiego obecnego obrotu. Wartość kapitalizacji rynkowej może się opierać na poziomie, który odzwierciedla średnią kapitalizację rynkową największych przedsiębiorstw notowanych na rynku regulowanym w Unii z odpowiedniego okresu.

- (18) Należy uznać, że kapitalizacja rynkowa przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe utrzymująca się na poziomie lub powyżej progu przez co najmniej trzy lata wzmacnia domniemanie, że dane przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe wywiera znaczący wpływ na rynek wewnętrzny.
- (19) Może występować szereg czynników dotyczących kapitalizacji rynkowej, które wymagałyby dogłębnej oceny w celu ustalenia, czy należy uznać, że przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe wywiera znaczący wpływ na rynek wewnętrzny. Może tak być w przypadku, gdy kapitalizacja rynkowa przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe była znacznie niższa niż średnia na rynku akcji, zmienność jego kapitalizacji rynkowej w obserwowanym okresie była nieproporcjonalna do ogólnej zmienności rynku akcji lub jego trajektoria kapitalizacji rynkowej w stosunku do tendencji rynkowych nie była spójna z szybkim i jednokierunkowym wzrostem.
- (20) Bardzo wysoka liczba użytkowników biznesowych, którzy są zależni od podstawowej usługi platformowej, aby dotrzeć do bardzo wysokiej liczby aktywnych miesięcznie użytkowników końcowych, umożliwia przedsiębiorstwu świadczącemu tę usługę wpływanie na działalność znacznej części użytkowników biznesowych na swoją korzyść oraz zasadniczo wskazuje, że przedsiębiorstwo to pełni funkcję ważnego punktu dostępu. Należy ustalić odpowiednie poziomy tych wartości stanowiące znaczny odsetek całej ludności Unii, jeśli chodzi o użytkowników końcowych, oraz całkowitej liczby populacji przedsiębiorstw korzystających z platform, aby określić próg dla użytkowników biznesowych. Aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych należy identyfikować i obliczać ich liczbę w taki sposób, aby odpowiednio odzwierciedlić rolę i zasięg danej podstawowej usługi platformowej. Aby zagwarantować pewność prawa dla strażników dostępu, w załączniku do niniejszego rozporządzenia należy wskazać elementy służące określeniu liczby aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych poszczególnych podstawowych usług platformowych. Na takie elementy może mieć wpływ rozwój technologiczny i inne zmiany. Komisja powinna zatem być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu zmiany takich elementów załącznika do niniejszego rozporządzenia, aby określić liczbę aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych.

- (21) Ugruntowana i trwała pozycja w zakresie prowadzonej działalności lub przewidywalne osiągnięcie takiej pozycji w przyszłości występuje zwłaszcza wtedy, gdy kontestowalność pozycji przedsiębiorstwa świadczącego daną podstawową usługę platformową jest ograniczona. Może się tak zdarzyć wówczas, gdy przedsiębiorstwo to świadczy podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich na rzecz bardzo wysokiej liczby użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych przez co najmniej trzy lata.
- (22) Na takie progi mogą mieć wpływ zmiany na rynku i rozwój techniczny. Komisja powinna być zatem uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu określenia metodyki ustalania, czy spełnione są progi ilościowe, oraz – w razie potrzeby – w celu regularnego dostosowywania tej metodyki do zmian na rynku i rozwoju technologicznego. Jest to szczególnie istotne w przypadku progu odnoszącego się do kapitalizacji rynkowej, który powinien być indeksowany w odpowiednich odstępach czasowych. Takie akty delegowane nie powinny zmieniać progów ilościowych określonych w niniejszym rozporządzeniu.

- (23) Przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe, które to przedsiębiorstwa spełniają progi ilościowe, ale są w stanie przedstawić dostatecznie uzasadnione argumenty świadczące o tym, że w okolicznościach, w których odpowiednie podstawowe usługi platformowe funkcjonują, wyjątkowo nie spełniają obiektywnych wymogów dotyczących wskazania jako strażnika dostępu, choć spełniają wszystkie progi ilościowe, nie powinny być wskazywane bezpośrednio, lecz wyłącznie pod warunkiem przeprowadzenia dalszego badania tych dostatecznie uzasadnionych argumentów. Ciężar przedstawienia dowodu na to, że domniemanie wynikające ze spełnienia progów ilościowych nie powinno mieć zastosowania, powinien spoczywać na tym przedsiębiorstwie. W swojej ocenie przedstawionych dowodów i argumentów Komisja powinna uwzględniać jedynie te elementy, które są bezpośrednio związane z wymogami ilościowymi dotyczącymi wskazania jako strażnika dostępu, tj. z wykraczającym poza pułap przychodów lub kapitalizację rynkową wpływem danego przedsiębiorstwa na rynek wewnętrzny, takie jak wielkość przedsiębiorstwa w wartościach bezwzględnych, przywództwo technologiczne i liczba państw członkowskich, w których przedsiębiorstwo to jest obecne; to, o ile liczba faktycznych użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych przekracza progi i znaczenie świadczonej przez przedsiębiorstwo podstawowej usługi platformowej, biorąc pod uwagę ogólną wielkość danej podstawowej usługi platformowej; oraz liczba lat, w odniesieniu do których progi były spełnione. Każde uzasadnienie ze względów gospodarczych mające na celu wykazanie przyrostów wydajności wynikających z konkretnego rodzaju postępowania przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe należy odrzucać, ponieważ nie jest ono istotne w kontekście wskazania jako strażnika dostępu. Komisja powinna być w stanie podjąć decyzję na podstawie progów ilościowych, gdy przedsiębiorstwo znacznie utrudnia badanie, nie stosując się do środków wdrożonych przez Komisję w ramach badania.
- (24) Należy również przewidzieć ocenę funkcji strażnika dostępu pełnionej przez przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe, które to przedsiębiorstwa nie spełniają wszystkich progów ilościowych, w świetle ogólnych obiektywnych wymogów, zgodnie z którymi wywierają one znaczący wpływ na rynek wewnętrzny, działają jako ważny punkt dostępu dla użytkowników biznesowych umożliwiając im dotarcie do użytkowników końcowych oraz czerpią korzyści w prowadzonej działalności ze swojej ugruntowanej i trwałej pozycji lub można przewidzieć, że osiągną taką pozycję w niedalekiej przyszłości.

(25) Ocenę taką można przeprowadzić jedynie w świetle badania rynku, jednocześnie biorąc pod uwagę progi ilościowe. Przeprowadzając ocenę, Komisja powinna skupić się na celach polegających na zachowaniu i wspieraniu poziomu innowacyjności, jakości produktów i usług cyfrowych, stopnia, w jakim ceny są uczciwe i konkurencyjne, oraz stopnia, w jakim jakość lub wybór dla użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych są lub pozostają wysokie. Można uwzględnić elementy specyficzne dla odnośnych przedsiębiorstw świadczących podstawowe usługi platformowe, takie jak ekstremalne korzyści skali lub korzyści zakresu, bardzo silne efekty sieciowe, korzyści wynikające z danych, zdolność łączenia wielu użytkowników biznesowych z wieloma użytkownikami końcowymi dzięki wielostronności tych usług, efekty uzależnienia od jednego dostawcy, niemożliwość korzystania z wielu platform, struktura korporacyjna w formie konglomeratu lub struktura zintegrowana pionowo. Ponadto bardzo wysoka kapitalizacja rynkowa, bardzo wysoki stosunek wartości kapitału własnego do zysku lub bardzo wysoki obrót uzyskany z tytułu użytkowników końcowych pojedynczej podstawowej usługi platformowej mogą wskazywać na działanie rynku na rzecz takich przedsiębiorstw lub na możliwości wykorzystywania przez nie swojej pozycji. Oprócz kapitalizacji rynkowej również wysokie względne stopy wzrostu są przykładami dynamicznych parametrów, które mają szczególne znaczenie dla identyfikowania takich przedsiębiorstw świadczących podstawowe usługi platformowe, w przypadku których przewiduje się ugruntowanie pozycji rynkowej. Komisja powinna być w stanie podjąć decyzję, wyciągając niekorzystne wnioski z dostępnych faktów, w przypadku gdy przedsiębiorstwo znacznie utrudnia badanie, nie stosując się do środków wdrożonych przez Komisję w ramach badania.

- (26) Do tych przedsiębiorstw świadczących podstawowe usługi platformowe, w przypadku których przewiduje się, że w niedalekiej przyszłości osiągną ugruntowaną i trwałą pozycję, powinien mieć zastosowanie szczególny podzbiór przepisów. Te same konkretne cechy podstawowych usług platformowych sprawiają, że są one podatne na działanie rynku na rzecz największego z konkurentów: gdy przedsiębiorstwo świadczące usługę uzyska określoną przewagę nad rywalami lub potencjalnymi konkurentami pod względem skali lub znaczenia jako pośrednika, jego pozycja może stać się niepodważalna, a sytuacja może rozwinąć się na tyle, że prawdopodobnie w niedalekiej przyszłości pozycja ta stanie się ugruntowana i trwała. Przedsiębiorstwa mogą próbować wywołać takie działanie rynku i stawać się strażnikami dostępu, wykorzystując niektóre z nieuczciwych warunków i praktyk uregulowanych niniejszym rozporządzeniem. W takiej sytuacji odpowiednia wydaje się interwencja, zanim rynek nieodwracalnie zadziała na rzecz największego konkurenta.
- (27) Taka wczesna interwencja powinna być jednak ograniczona do nałożenia wyłącznie tych obowiązków, które są niezbędne i odpowiednie do zapewnienia, aby przedmiotowe usługi pozostały kontestowalne, i umożliwienia uniknięcia względnego ryzyka związanego z nieuczciwymi warunkami i praktykami. Realizacji tego celu mają służyć zwłaszcza obowiązki uniemożliwiające odnośnemu przedsiębiorstwu świadczącemu podstawowe usługi platformowe osiągnięcie ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej działalności, m.in. obowiązki uniemożliwiające nieuczciwe wykorzystywanie swojej pozycji oraz obowiązki ułatwiające zmianę dostawcy i korzystanie z wielu platform. Aby zapewnić proporcjonalność, Komisja powinna ponadto stosować spośród tego podzbioru obowiązków jedynie te, które są niezbędne i proporcjonalne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, oraz powinna dokonywać regularnego przeglądu, aby ustalić, czy takie obowiązki należy utrzymać, znieść lub dostosować.
- (28) Powinno to umożliwić Komisji przeprowadzanie interwencji na czas i w skuteczny sposób przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu proporcjonalności rozważanych środków. Powinno to również upewnić istniejących lub potencjalnych uczestników rynku o uczciwości i kontestowalności odnośnych usług.

- (29) Wskazani strażnicy dostępu powinni spełniać obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do każdej z podstawowych usług platformowych wymienionych w odpowiedniej decyzji o wskazaniu. Przepisy bezwzględnie obowiązujące powinny mieć zastosowanie z uwzględnieniem w stosownych przypadkach konglomeratowego charakteru pozycji strażników dostępu. Ponadto środki wdrażające, które Komisja może w drodze decyzji nałożyć na strażnika dostępu w następstwie dialogu regulacyjnego, powinny zostać zaprojektowane w efektywny sposób, z uwzględnieniem cech podstawowych usług platformowych, a także możliwego ryzyka obchodzenia przepisów oraz zgodnie z zasadą proporcjonalności i z poszanowaniem praw podstawowych odnośnych przedsiębiorstw oraz osób trzecich.
- (30) Bardzo szybko zmieniający się i złożony pod względem technologicznym charakter podstawowych usług platformowych wymaga dokonywania regularnego przeglądu statusu strażników dostępu, w tym tych, w przypadku których przewiduje się, że w niedalekiej przyszłości osiągną ugruntowaną i trwałą pozycję w zakresie prowadzonej działalności. Aby zapewnić wszystkim uczestnikom rynku, w tym strażnikom dostępu, wymaganą pewność odnośnie do mających zastosowanie zobowiązań prawnych, konieczne jest wyznaczenie terminu na przeprowadzenie takich regularnych przeglądów. Ważne jest również przeprowadzanie takich przeglądów regularnie, nie rzadziej niż co cztery lata. Ponadto ważne jest wyjaśnienie, że nie każda zmiana stanu faktycznego, na podstawie której przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe zostało wskazane jako strażnik dostępu, oznacza konieczność zmiany decyzji o wskazaniu. Będzie tak tylko wtedy, gdy zmiana stanu faktycznego również prowadzi do zmiany oceny. Stwierdzenie, czy ma to miejsce, a decyzja o wskazaniu musi zostać zmieniona, powinno opierać się na indywidualnej ocenie poszczególnych faktów i okoliczności.

- (31) Aby zapewnić skuteczność przeglądu statusu strażnika dostępu, jak również możliwość dostosowywania wykazu podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu, strażnicy dostępu powinni informować Komisję – przed ich dokonaniem – o wszystkich swoich planowanych i zakończonych przejęciach innych przedsiębiorstw świadczących podstawowe usługi platformowe lub jakiegokolwiek inne usługi świadczone w sektorze cyfrowym. Takie informacje powinny nie tylko być przydatne we wspomnianym powyżej procesie przeglądu dotyczącym statusu poszczególnych strażników dostępu, ale zapewnią również informacje o kluczowym znaczeniu dla monitorowania ogólniejszych tendencji w zakresie kontestowalności w sektorze cyfrowym, w związku z czym mogą być użytecznym elementem do rozważenia w kontekście badań rynku przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto Komisja powinna przekazywać takie informacje państwom członkowskim, biorąc pod uwagę możliwość wykorzystania ich do celów krajowej kontroli połączeń oraz jako że w pewnych okolicznościach właściwy organ krajowy może przekazać Komisji te przejęcia do celów kontroli połączeń. Komisja powinna również opublikować skrócony opis koncentracji określający strony uczestniczące w koncentracji, ich zakres działalności, charakter koncentracji oraz wykaz państw członkowskich, których dotyczy dana operacja. Aby zapewnić niezbędną przejrzystość i użyteczność takich informacji do różnych celów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, strażnicy dostępu powinni dostarczyć co najmniej informacje na temat przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji, ich rocznego obrotu w EOG i na świecie, ich obszaru działalności, w tym działalności bezpośrednio związanej z koncentracją, wartości transakcyjnej lub jej oszacowania, skrócony opis koncentracji, w tym jej charakter i uzasadnienie, a także wykaz państw członkowskich, których dotyczy dana operacja.

(32) Aby zabezpieczyć uczciwość i kontestowalność podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu, konieczne jest ustanowienie w sposób jasny i jednoznaczny zbioru zharmonizowanych obowiązków w odniesieniu do tych usług. Takie przepisy są potrzebne, aby zniwelować ryzyko dotyczące szkodliwych skutków nieuczciwych praktyk stosowanych przez strażników dostępu, z korzyścią dla środowiska biznesowego, w którym świadczone są przedmiotowe usługi, z korzyścią dla użytkowników i wreszcie z korzyścią dla całego społeczeństwa. Biorąc pod uwagę szybko zmieniający się i dynamiczny charakter rynków cyfrowych oraz znaczącą siłę gospodarczą strażników dostępu, ważne jest, aby obowiązki te były skutecznie stosowane i nie były obchodzone. Aby możliwe było osiągnięcie tego celu, przedmiotowe obowiązki powinny mieć zastosowanie do wszelkich praktyk strażnika dostępu, niezależnie od ich formy i niezależnie od tego, czy mają one charakter umowny, handlowy, techniczny czy jakikolwiek inny, o ile dana praktyka odpowiada rodzajowi praktyki, którego dotyczy jeden z obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

(33) Obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są ograniczone do tego, co jest niezbędne i uzasadnione, aby rozwiązać kwestię nieuczciwości zidentyfikowanych praktyk strażników dostępu oraz aby zapewnić kontestowalność podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu. W związku z tym nałożone obowiązki powinny odpowiadać tym praktykom, które uznaje się za nieuczciwe, biorąc pod uwagę cechy sektora cyfrowego oraz gdy z doświadczenia zdobytego na przykład w zakresie egzekwowania unijnych reguł konkurencji wynika, że mają one szczególnie negatywny bezpośredni wpływ na użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych. Obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu mogą w szczególności uwzględniać charakter świadczonych podstawowych usług platformowych. Ponadto konieczne jest przewidzenie możliwości dialogu regulacyjnego ze strażnikami dostępu w celu dostosowania tych obowiązków, które prawdopodobnie będą wymagały szczególnych środków wdrażających w celu zapewnienia ich skuteczności i proporcjonalności. Wspomniane obowiązki powinny być aktualizowane wyłącznie po dokładnym zbadaniu charakteru i wpływu konkretnych praktyk, które to praktyki mogły zostać niedawno zidentyfikowane – w następstwie dogłębnego badania – jako nieuczciwe lub ograniczające kontestowalność w ten sam sposób co nieuczciwe praktyki określone w niniejszym rozporządzeniu, podczas gdy potencjalnie nie są one objęte zakresem obecnego zbioru obowiązków. Komisja powinna mieć możliwość rozpoczęcia badania w celu ustalenia, czy istniejące obowiązki należałoby zaktualizować, z własnej inicjatywy albo na uzasadniony wniosek co najmniej trzech państw członkowskich. Przedstawiając takie uzasadnione wnioski, państwa członkowskie mogą uwzględnić informacje na temat nowo wprowadzonych ofert produktów, usług, oprogramowania lub cech, które budzą obawy co do kontestowalności lub uczciwości, niezależnie od tego, czy są one wdrażane w kontekście istniejących podstawowych usług platformowych, czy też w inny sposób. W przypadku gdy w wyniku badania rynku Komisja uzna za konieczne zmodyfikowanie istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, takich jak włączenie nowych obowiązków, które odbiegają od tych samych kwestii dotyczących kontestowalności lub uczciwości, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna przedstawić wniosek w sprawie zmiany rozporządzenia.

- (34) Połączenie tych różnych mechanizmów w celu nakładania i dostosowywania obowiązków powinno zapewniać, aby obowiązki nie wykraczały poza obserwowane nieuczciwe praktyki, a zarazem powinny zapewniać, aby nowe lub zmieniające się praktyki mogły być – w zakresie, w jakim jest to niezbędne i uzasadnione – przedmiotem interwencji.
- (35) Obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są konieczne, aby zaradzić określonym obawom dotyczącym porządku publicznego, ponieważ brakuje alternatywnych i mniej restrykcyjnych środków, które pozwoliłyby skutecznie osiągnąć ten sam rezultat, uwzględniając potrzebę ochrony porządku publicznego, ochrony prywatności i zwalczania oszukańczych i wprowadzających w błąd praktyk handlowych.

- (36) Postępowanie polegające na łączeniu danych użytkowników końcowych z różnych źródeł lub na zapisywaniu użytkowników do różnych usług oferowanych przez strażników dostępu daje strażnikom dostępu potencjalne korzyści wynikające z nagromadzenia danych, tym samym podnosząc bariery wejścia. W celu zapewnienia, aby strażnicy dostępu nie osłabiali nieuczciwie kontestowalności podstawowych usług platformowych, powinni oni umożliwiać swoim użytkownikom końcowym możliwość swobodnego wybrania takich praktyk biznesowych, oferując mniej spersonalizowane lecz równoważne rozwiązanie alternatywne oraz bez uzależniania podstawowej usługi platformowej lub niektórych jej funkcji od zgody użytkownika końcowego w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/679. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla prawa strażnika dostępu – z zastrzeżeniem zgody wyrażonej przez użytkownika końcowego zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/679 – do łączenia danych lub logowania użytkowników w ramach usługi w oparciu o podstawę prawną ustanowioną na mocy art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679, z wyjątkiem art. 6 ust. 1 lit. b) i f) dotyczących przetwarzania niezbędnego do wykonania umowy lub do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez strażnika dostępu, które to przepisy są w tym kontekście wyraźnie wyłączone z myślą o zapobieżeniu obchodzeniu tego obowiązku. Mniej spersonalizowana alternatywa nie powinna mieć innego charakteru lub gorszej jakości w porównaniu z usługą oferowaną użytkownikom końcowym, którzy wyrażają zgodę na łączenie ich danych osobowych, chyba że pierwotna jakość świadczonej usługi zależy właśnie od łączenia takich danych. Ta możliwość łączenia danych powinna również obejmować wszystkie możliwe źródła danych osobowych, w tym własne podstawowe usługi platformowe i inne usługi oferowane przez strażnika dostępu, a także usługi świadczone przez osoby trzecie (w przypadku gdy dane są pozyskiwane na przykład za pośrednictwem plików cookie lub przycisków „lubię to” umieszczonych na stronach internetowych osób trzecich). W przypadku gdy strażnik dostępu zwraca się o zgodę, powinien proaktywnie przedstawiać użytkownikowi końcowemu przyjazne dla użytkownika rozwiązanie umożliwiające udzielenie, zmianę lub cofnięcie zgody w sposób wyraźny, jasny i prosty. Zgoda powinna zostać wyrażona w drodze wyraźnej czynności potwierdzającej, stanowiącej dobrowolne, konkretne, świadome i jednoznaczne oświadczenie o wyrażeniu zgody przez użytkownika końcowego. W momencie wyrażania zgody użytkownik powinien zostać poinformowany, że odmowa może prowadzić do mniej spersonalizowanej oferty, ale że poza tym podstawowa usługa platformowa pozostanie niezmienną i że żadne funkcje nie zostaną usunięte. Wreszcie należy przedstawić użytkownikowi końcowemu możliwość wyrażenia zgody na te praktyki biznesowe w sposób szczegółowy w odniesieniu do każdej z podstawowych usług platformowych i innych usług oferowanych przez strażnika dostępu. Użytkownicy końcowi powinni być również uprawnieni do późniejszego wycofania swojej zgody, jeżeli uprzednio jej udzielili.

- (37) Ze względu na swoją pozycję strażnicy dostępu mogą w określonych przypadkach ograniczać użytkownikom biznesowym swoich usług pośrednictwa internetowego możliwość oferowania ich towarów lub usług użytkownikom końcowym na korzystniejszych warunkach, w tym cenowych, za pośrednictwem innych usług pośrednictwa internetowego. Takie ograniczenia w znacznym stopniu zniechęcają użytkowników biznesowych strażników dostępu do korzystania z alternatywnych usług pośrednictwa internetowego, co zmniejsza kontestowalność między platformami, a w konsekwencji ogranicza wybór alternatywnych internetowych kanałów pośrednictwa dla użytkowników końcowych. W celu zapewnienia, aby użytkownicy biznesowi usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez strażników dostępu mogli swobodnie wybierać alternatywne usługi pośrednictwa internetowego i różnicować warunki, na jakich oferują swoje produkty lub usługi użytkownikom końcowym, nie należy akceptować stosowania przez strażników dostępu praktyki polegającej na ograniczaniu użytkownikom biznesowym możliwości różnicowania warunków handlowych, w tym cenowych. Takie ograniczenie powinno mieć zastosowanie do każdego środka o równoważnym skutku, takiego jak na przykład zwiększone stawki prowizji lub skreślenie z listy ofert użytkowników biznesowych.
- (38) Aby zapobiec dalszemu zwiększeniu swojej zależności od podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu oraz aby promować korzystanie z wielu platform, użytkownicy biznesowi tych strażników dostępu powinni mieć swobodę promowania i wybierania kanału dystrybucji, który uważają za najbardziej odpowiedni w kontaktach z dowolnymi użytkownikami końcowymi, z którymi ci użytkownicy biznesowi już wcześniej nawiązali stosunki handlowe za pośrednictwem podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu albo za pośrednictwem innych kanałów. Z kolei użytkownicy końcowi również powinni mieć swobodę wyboru ofert takich użytkowników biznesowych oraz zawierania z nimi umów albo za pośrednictwem podstawowych usług platformowych strażnika dostępu, w stosownych przypadkach, albo korzystając z bezpośredniego kanału dystrybucji użytkownika biznesowego lub innego pośredniego kanału dystrybucji, z którego taki użytkownik biznesowy może korzystać. Powinno to mieć zastosowanie do promowania ofert i zawierania umów pomiędzy użytkownikami biznesowymi a użytkownikami końcowymi.

- (38a) Nie należy podważać ani ograniczać możliwości nabywania przez użytkowników końcowych treści, subskrypcji, funkcji lub innych pozycji poza podstawowymi usługami platformowymi strażnika dostępu. W szczególności należy unikać sytuacji, w której strażnicy dostępu ograniczają użytkownikom końcowym dostęp do takich usług i możliwość korzystania z nich za pośrednictwem aplikacji działającej na ich podstawowej usłudze platformowej. Na przykład subskrybentom treści internetowych zakupionych poza aplikacją pobraną lub zakupioną w sklepie z aplikacjami nie należy uniemożliwiać dostępu do takich treści internetowych w aplikacji w ramach podstawowej usługi platformowej strażnika dostępu tylko dlatego, że zostały zakupione poza taką aplikacją lub sklepem z aplikacjami.
- (39) W celu zabezpieczenia uczciwego środowiska handlowego i ochrony kontestowalności sektora cyfrowego ważne jest, aby zabezpieczyć prawo użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych do zgłaszania obaw dotyczących nieuczciwego postępowania strażników dostępu wszelkim właściwym organom administracyjnym lub innym organom publicznym, w tym sądom krajowym. Użytkownicy biznesowi i użytkownicy końcowi mogą na przykład chcieć złożyć skargę na różnego rodzaju nieuczciwe praktyki, takie jak dyskryminujące warunki dostępu, nieuzasadnione zamykanie kont użytkowników biznesowych lub niejasne podstawy skreślenia produktu z listy ofert. Należy w związku z tym zakazać wszelkich praktyk, które w jakikolwiek sposób ograniczałyby lub hamowałyby taką możliwość zgłaszania obaw lub dochodzenia roszczeń, na przykład poprzez klauzule poufności zawarte w umowach lub innych pisemnych warunkach, lub które nadmiernie hamowałyby taką możliwość poprzez określanie, jakie kroki należy podjąć w pierwszej kolejności. Zakaz taki powinien pozostawać bez uszczerbku dla prawa użytkowników biznesowych i strażników dostępu do określania w swoich umowach warunków korzystania, w tym korzystania z prawnych mechanizmów rozpatrywania skarg, w tym jakiegokolwiek korzystania z alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów lub z jurysdykcji konkretnych sądów zgodnie z odpowiednim prawem unijnym i krajowym. Ponadto zakaz taki powinien pozostawać bez uszczerbku dla roli odgrywanej przez strażników dostępu w zwalczaniu nielegalnych treści w internecie.

- (40) Usługi identyfikacyjne i płatnicze mają zasadnicze znaczenie dla prowadzenia działalności przez użytkowników biznesowych, ponieważ mogą one umożliwić im nie tylko optymalizację usług w zakresie dozwolonym zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE, ale również zwiększenie zaufania do transakcji internetowych, zgodnie z prawem unijnym lub krajowym. Strażnicy dostępu nie powinni zatem wykorzystywać swojej pozycji jako przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe i wymagać od zależnych od nich użytkowników biznesowych, aby włączali do usług lub produktów oferowanych ich użytkownikom końcowym jakiegokolwiek usługi identyfikacyjne lub płatnicze świadczone przez samego strażnika dostępu.
- (41) Nałożenie na użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych wymogu subskrypcji lub zarejestrowania się w jakiegokolwiek innej podstawowej usłudze platformowej świadczonej przez strażników dostępu, jako warunku uzyskania dostępu, zapisania lub zarejestrowania się do podstawowej usługi platformowej, daje strażnikowi dostępu możliwość pozyskania nowych użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych oraz przywiązania ich do jego podstawowych usług platformowych poprzez uzależnienie dostępu do jednej podstawowej usługi platformowej dla użytkowników biznesowych co najmniej od rejestracji lub utworzenia konta w celu otrzymania drugiej podstawowej usługi platformowej. Takie postępowanie daje strażnikom dostępu potencjalne korzyści wynikające z nagromadzenia danych. Tym samym postępowanie takie może podnosić bariery wejścia.

(42) Warunki, na jakich strażnicy dostępu świadczą internetowe usługi reklamowe na rzecz użytkowników biznesowych, w tym zarówno reklamodawców, jak i wydawców, są często nieprzejrzyste i niejasne. Taka niejasność jest częściowo powiązana z praktykami kilku platform, ale wynika również z ogromnej złożoności współczesnej reklamy programatycznej. Uznaje się, że sektor ten stał się mniej przejrzysty po wprowadzeniu nowych przepisów dotyczących prywatności, i oczekuje się, że stanie się on jeszcze bardziej nieprzejrzysty wraz z zapowiadaniem usunięcia plików cookie osób trzecich. W rezultacie reklamodawcy i wydawcy często nie mają informacji lub wiedzy na temat warunków usług reklamowych, które zakupili, i mają mniejszą zdolność zmiany przedsiębiorstw świadczących internetowe usługi reklamowe na alternatywne przedsiębiorstwa. Ponadto koszty reklam internetowych mogą być wyższe niż w bardziej uczciwym, przejrzystym i kontestowalnym środowisku platform. Te wyższe koszty zostaną prawdopodobnie odzwierciedlone w cenach, które użytkownicy końcowi płacą za wiele codziennych produktów i usług opartych na wykorzystaniu reklam internetowych. Obowiązki w zakresie przejrzystości powinny zatem obejmować wymóg, aby strażnicy dostępu udzielali reklamodawcom i wydawcom, na rzecz których świadczą internetowe usługi reklamowe, w ciągu miesiąca na ich wniosek i w możliwym zakresie informacji, które umożliwiają obu stronom zrozumienie ceny płaconej za każdą z poszczególnych usług reklamowych świadczonych w ramach odpowiedniego łańcucha wartości reklam.

- (43) Strażnik dostępu może w pewnych okolicznościach pełnić podwójną rolę jako przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które świadczy podstawową usługę platformową wraz z ewentualną usługą pomocniczą na rzecz swoich użytkowników biznesowych, a jednocześnie również konkuruje z tymi samymi użytkownikami biznesowymi w oferowaniu tych samych lub podobnych usług lub produktów na rzecz tych samych użytkowników końcowych. W tych okolicznościach strażnik dostępu może dzięki swojej podwójnej roli wykorzystać dane wygenerowane z transakcji dokonywanych przez użytkowników biznesowych w ramach podstawowych usług platformowych lub usług pomocniczych na potrzeby usług własnych, w ramach których oferuje usługi podobne do usług swoich użytkowników biznesowych. Może tak być na przykład wtedy, gdy strażnik dostępu zapewnia użytkownikom biznesowym internetową platformę handlową lub sklep z aplikacjami, a jednocześnie oferuje usługi jako detalista internetowy lub przedsiębiorstwo oferujące oprogramowanie aplikacji konkurujące z tymi użytkownikami biznesowymi. Aby zapobiec nieuczciwemu czerpaniu przez strażników dostępu korzyści z ich podwójnej roli, należy zapewnić, aby powstrzymywali się oni od wykorzystywania jakichkolwiek danych zagregowanych lub niezagregowanych, które mogą obejmować dane zanonimizowane i dane osobowe niebędące publicznie dostępne, w celu oferowania usług podobnych do usług ich użytkowników biznesowych. Obowiązek ten powinien mieć zastosowanie do wszystkich jednostek strażnika dostępu, między innymi do jego jednostki organizacyjnej, która konkuruje z użytkownikami biznesowymi podstawowej usługi platformowej i usług pomocniczych.
- (44) Użytkownicy biznesowi mogą również dokonywać zakupu usług reklamowych od przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe w celu dostarczania towarów i świadczenia usług na rzecz użytkowników końcowych. W tym przypadku może okazać się, że dane nie są generowane w ramach podstawowej usługi platformowej, lecz dostarczane na potrzeby takiej usługi przez użytkownika biznesowego lub generowane na podstawie jego działań podejmowanych za pośrednictwem odnośnej podstawowej usługi platformowej. W niektórych przypadkach ta podstawowa usługa platformowa zapewniająca reklamę może pełnić podwójną rolę – pośrednika i przedsiębiorstwa świadczącego usługi reklamowe. Wówczas obowiązek, w ramach którego zabrania się strażnikowi dostępu pełniącemu podwójną rolę wykorzystywania danych użytkowników biznesowych, powinien mieć zastosowanie również w odniesieniu do danych, które podmiot świadczący podstawową usługę platformową otrzymał od przedsiębiorstw w celu świadczenia usług reklamowych związanych z tą podstawową usługą platformową.

- (45) W odniesieniu do usług w chmurze obowiązek ten powinien obejmować dane dostarczane lub generowane przez użytkowników biznesowych strażnika dostępu w kontekście korzystania przez nich z usługi w chmurze świadczonej przez strażnika dostępu lub poprzez jego sklep z aplikacjami, który umożliwia użytkownikom końcowym usług w chmurze dostęp do aplikacji. Obowiązek ten nie powinien mieć wpływu na prawo strażników dostępu do wykorzystywania danych zagregowanych do świadczenia pomocniczych usług w zakresie analizy danych, z zastrzeżeniem zgodności z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE, jak również z właściwymi obowiązkami dotyczącymi usług pomocniczych, określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (46) Strażnik dostępu może stosować różne środki w celu faworyzowania w systemie operacyjnym, który zapewnia lub nad którym sprawuje faktyczną kontrolę, własnych usług lub produktów lub usług lub produktów osoby trzeciej, ze szkodą dla takich samych lub podobnych usług, które użytkownicy końcowi mogliby otrzymać za pośrednictwem osób trzecich. Może tak być na przykład wtedy, gdy pewne aplikacje lub usługi są preinstalowane przez strażnika dostępu. Aby umożliwić użytkownikom końcowym wybór, strażnicy dostępu nie powinni umożliwiać korzystania wyłącznie z własnych aplikacji ani uniemożliwiać użytkownikom końcowym odinstalowania wszelkich aplikacji preinstalowanych w systemie operacyjnym, który zapewniają lub nad którego podstawowymi usługami platformowymi sprawują faktyczną kontrolę, i w ten sposób faworyzować aplikacji własnych lub osób trzecich.

- (47) Zasady, które strażnicy dostępu ustalają w odniesieniu do dystrybucji aplikacji, mogą w niektórych okolicznościach ograniczać użytkownikom końcowym możliwość instalowania aplikacji lub sklepów z aplikacjami oferowanych przez osoby trzecie na systemach operacyjnych lub sprzęcie odpowiedniego strażnika dostępu i skutecznego korzystania z takich aplikacji lub sklepów oraz ograniczać użytkownikom końcowym możliwość dostępu do tych aplikacji lub sklepów z aplikacjami poza podstawową usługą platformową danego strażnika dostępu. Takie ograniczenia mogą utrudniać deweloperom aplikacji korzystanie z alternatywnych kanałów dystrybucji oraz ograniczać użytkownikom końcowym swobodę wyboru spośród różnych aplikacji z różnych kanałów dystrybucji i powinny być zakazane jako nieuczciwe i mogące osłabiać kontestowalność podstawowych usług platformowych. W celu zapewnienia, aby aplikacje lub sklepy z aplikacjami oferowane przez osoby trzecie nie zagrażały integralności sprzętu lub systemu operacyjnego dostarczanego przez strażnika dostępu, dany strażnik dostępu może wdrożyć niezbędne i proporcjonalne środki techniczne lub umowne służące osiągnięciu tego celu, jeśli wykaże, że takie środki są niezbędne i uzasadnione oraz że nie ma mniej restrykcyjnych sposobów na zabezpieczenie integralności tego sprzętu lub systemu operacyjnego.
- (47a) Ponadto, aby umożliwić użytkownikom końcowym ochronę ich bezpieczeństwa, nie należy uniemożliwiać strażnikom dostępu podejmowania absolutnie niezbędnych i proporcjonalnych środków technicznych, jeżeli strażnik dostępu wykaże, że takie środki są niezbędne i uzasadnione oraz że nie istnieją mniej restrykcyjne środki umożliwiające osiągnięcie tego celu. Może to obejmować odpowiednie informacje dotyczące bezpieczeństwa przekazywane przez strażników dostępu oraz, do celów kontroli rodzicielskiej, możliwość dezaktywacji i reaktywacji przez użytkowników końcowych aplikacji lub sklepów z aplikacjami oferowanych przez osoby trzecie.

(48) Strażnicy dostępu są często zintegrowani pionowo i oferują użytkownikom końcowym produkty lub usługi za pośrednictwem własnych podstawowych usług platformowych lub za pośrednictwem użytkownika biznesowego, nad którym sprawują kontrolę, co często prowadzi do konfliktu interesów. Przykładem jest sytuacja, w której strażnik dostępu oferuje własne usługi pośrednictwa internetowego za pośrednictwem wyszukiwarki internetowej. Gdy strażnicy dostępu oferują te produkty lub usługi w ramach podstawowej usługi platformowej, mogą zarezerwować lepszą pozycję pod względem plasowania dla własnej oferty usług pośrednictwa internetowego, internetowych serwisów społecznościowych lub usług platformy udostępniania wideo ze szkodą dla produktów osób trzecich również działających w ramach tej podstawowej usługi platformowej. Może się tak wydarzyć na przykład w przypadku produktów lub usług, w tym innych podstawowych usług platformowych, które są plasowane w wynikach prezentowanych przez wyszukiwarki internetowe lub które są częściowo lub w całości osadzone w wynikach wyszukiwarek internetowych, tj. grupach wyników dotyczących konkretnych tematów, wyświetlanych wraz z wynikami wyszukiwarek internetowych, które są traktowane lub wykorzystywane przez niektórych użytkowników końcowych jako usługa odrębna lub dodatkowa w stosunku do wyszukiwarki internetowej. Inne przypadki dotyczą aplikacji, których dystrybucja odbywa się za pośrednictwem sklepów z aplikacjami, lub produktów lub usług, które są widoczne i wyświetlane w kanale aktualności serwisu społecznościowego, lub też produktów lub usług plasowanych w wynikach wyszukiwania lub wyświetlanych na internetowej platformie handlowej. W tych okolicznościach strażnik dostępu pełni podwójną rolę – pośrednika dla przedsiębiorstw będących osobami trzecimi oraz przedsiębiorstwa bezpośrednio oferującego własne produkty lub usługi. W konsekwencji ci strażnicy dostępu mają zdolność bezpośredniego osłabiania kontestowalności tych produktów lub usług w ramach tych podstawowych usług platformowych, ze szkodą dla użytkowników biznesowych, którzy nie są kontrolowani przez danego strażnika dostępu.

- (49) W takich sytuacjach strażnik dostępu nie powinien angażować się w żadną formę zróżnicowanego lub preferencyjnego traktowania w plasowaniu w ramach podstawowej usługi platformowej, czy to za pomocą środków prawnych, handlowych lub technicznych, na korzyść produktów lub usług, które oferuje sam lub za pośrednictwem kontrolowanego przez siebie użytkownika biznesowego. W celu zagwarantowania skuteczności tego obowiązku należy również zapewnić, aby warunki, które mają zastosowanie do takiego plasowania, również były ogólnie uczciwe. Plasowanie powinno w tym kontekście obejmować wszystkie formy względnej widoczności, w tym wyświetlanie, oceny, linkowanie lub wyniki głosowe. W celu zapewnienia, aby obowiązek ten był skuteczny i nie mógł być obchodzony, powinien on mieć zastosowanie również do każdego środka, który może mieć skutek równoważny ze zróżnicowanym lub preferencyjnym traktowaniem w plasowaniu. Wytyczne przyjęte zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2019/1150 powinny również ułatwiać wdrażanie i egzekwowanie tego obowiązku¹⁶.
- (50) Strażnicy dostępu nie powinni ograniczać ani uniemożliwiać swobody wyboru użytkowników końcowych przez uniemożliwianie im za pośrednictwem środków technicznych lub innych zmiany aplikacji i usług lub subskrybowania różnych aplikacji i usług. Umożliwiłoby to większej liczbie przedsiębiorstw oferowanie swoich usług, a tym samym ostatecznie zapewniłoby użytkownikowi końcowemu większy wybór. Strażnicy dostępu powinni zapewniać swobodę wyboru niezależnie od tego, czy są producentami jakiegokolwiek sprzętu zapewniającego dostęp do takich aplikacji lub usług, oraz nie powinni stwarzać sztucznych barier technicznych lub innych sprawiających, że zmiana aplikacji lub usługi staje się niemożliwa lub nieskuteczna. Samego zaoferowania danego produktu lub danej usługi konsumentom, w tym poprzez preinstalację, a także ulepszenia oferty dla użytkowników końcowych, obejmującego m.in. niższą cenę lub wyższą jakość, nie należy uznawać za stanowiące zakazaną barierę dla zmiany.

¹⁶ Zawiadomienie Komisji: Wytyczne dotyczące przejrzystości plasowania na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 (Dz.U. C 424 z 8.12.2020, s. 1).

- (51) Strażnicy dostępu mogą utrudniać użytkownikom końcowym dostęp do treści i usług internetowych, w tym aplikacji. W związku z tym należy ustanowić przepisy w celu zapewnienia, aby prawa użytkowników końcowych do dostępu do otwartego internetu nie były naruszane przez postępowanie strażników dostępu. Strażnicy dostępu mogą również technicznie ograniczać użytkownikom końcowym możliwość skutecznej zmiany przedsiębiorstwa świadczącego usługę dostępu do internetu, w szczególności sprawując kontrolę nad systemami operacyjnymi lub sprzętem. Zakłóca to równe warunki działania dla dostawców usług dostępu do internetu i ostatecznie szkodzi użytkownikom końcowym. Należy w związku z tym zapewnić, aby strażnicy dostępu nie ograniczali użytkownikom końcowym w sposób nienależyty swobody wyboru przedsiębiorstwa świadczącego usługę dostępu do internetu.
- (52) Strażnicy dostępu mogą również pełnić podwójną rolę deweloperów systemów operacyjnych i producentów urządzeń, w tym wszelkich funkcji technicznych, w które takie urządzenie może być wyposażone. Na przykład strażnik dostępu, który jest producentem urządzenia, może ograniczyć dostęp do niektórych funkcji w tym urządzeniu, takich jak technologia komunikacji zbliżeniowej i oprogramowanie używane do obsługi tej technologii, które mogą być wymagane do skutecznego świadczenia usługi pomocniczej przez strażnika dostępu, jak również przez potencjalne przedsiębiorstwo świadczące taką usługę pomocniczą będące osobą trzecią. Takiego dostępu mogą w równym stopniu wymagać aplikacje związane z właściwymi usługami pomocniczymi do celów skutecznego zapewniania funkcji podobnych do funkcji oferowanych przez strażnika dostępu. Jeśli taka podwójna rola jest wykorzystywana w sposób uniemożliwiający alternatywnym przedsiębiorstwom świadczącym usługi pomocnicze lub oferującym aplikacje dostęp na równych warunkach do tego samego systemu operacyjnego, sprzętu lub funkcji oprogramowania, do których strażnik dostępu ma dostęp lub które wykorzystuje do świadczenia dowolnych usług pomocniczych, mogłoby to znacząco osłabić innowacyjność przedsiębiorstw świadczących takie usługi pomocnicze, jak również ograniczyć wybór dla użytkowników końcowych takich usług pomocniczych. W związku z tym strażnicy dostępu powinni być zobowiązani do zapewniania na równych warunkach dostępu do tego samego systemu operacyjnego, sprzętu lub funkcji oprogramowania, do których strażnik dostępu ma dostęp lub które wykorzystuje do świadczenia dowolnych usług pomocniczych, oraz zobowiązani do gwarantowania interoperacyjności wspomnianych systemu operacyjnego, sprzętu lub funkcji oprogramowania.

- (53) Warunki, na jakich strażnicy dostępu świadczą internetowe usługi reklamowe na rzecz użytkowników biznesowych, w tym zarówno reklamodawców, jak i wydawców, są często nieprzejrzyste i niejasne. W rezultacie reklamodawcy i wydawcy często nie mają informacji na temat skutku wywołanego przez daną reklamę. Aby jeszcze bardziej zwiększyć uczciwość, przejrzystość i kontestowalność internetowych usług reklamowych wskazanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, jak również usług, które są w pełni zintegrowane z innymi podstawowymi usługami platformowymi tego samego przedsiębiorstwa, wskazani strażnicy dostępu powinni zatem zapewniać reklamodawcom i wydawcom na ich wniosek nieodpłatny dostęp do stosowanych przez strażnika dostępu narzędzi pomiaru wyników oraz do informacji, w tym danych zagregowanych, potrzebnych reklamodawcom, agencjom reklamowym działającym w imieniu przedsiębiorstwa plasującego reklamę, a także wydawcom do skutecznego przeprowadzenia samodzielnie niezależnej weryfikacji świadczenia odnośnych internetowych usług reklamowych.
- (54) Strażnicy dostępu czerpią korzyści z dostępu do dużych ilości danych, które gromadzą podczas świadczenia podstawowych usług platformowych, a także innych usług cyfrowych. W celu zapewnienia, aby strażnicy dostępu nie osłabiali kontestowalności podstawowych usług platformowych, jak również potencjału dynamicznego sektora cyfrowego w zakresie innowacji przez ograniczanie możliwości zmiany przedsiębiorstwa lub korzystania z wielu platform, użytkownikom końcowym należy przyznać skuteczny i natychmiastowy dostęp do danych, które dostarczyli lub które zostały wygenerowane w toku ich działalności w ramach odpowiednich podstawowych usług platformowych strażnika dostępu, na potrzeby przenoszenia tych danych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679. Dane powinny być otrzymywane w formacie, który umożliwia natychmiastowe i skuteczne uzyskanie dostępu i wykorzystanie przez użytkownika końcowego lub odpowiednią osobę trzecią, do której dane są przenoszone. Strażnicy dostępu powinni również zapewnić za pomocą odpowiednich środków technicznych, takich jak interfejsy programowania aplikacyjnego, aby użytkownicy końcowi lub osoby trzecie upoważnione przez użytkowników końcowych mogli przenosić dane w sposób ciągły i w czasie rzeczywistym. Powinno to mieć zastosowanie również do wszelkich innych danych na różnych poziomach zagregowania, które mogą być niezbędne do skutecznego umożliwienia przenoszenia takich danych. Ułatwienie zmiany dostawcy lub korzystania z wielu platform powinno z kolei prowadzić do rozszerzenia możliwości wyboru dla użytkowników końcowych i powinno stwarzać zachętę dla strażników dostępu i użytkowników biznesowych do innowacji.

(55) Użytkownicy biznesowi, którzy korzystają z podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu, i użytkownicy końcowi takich użytkowników biznesowych dostarczają i generują ogromne ilości danych, w tym danych wynikających z takiego korzystania z usług. W celu zapewnienia, aby ci użytkownicy biznesowi mieli dostęp do odpowiednich danych wygenerowanych w ten sposób, strażnik dostępu powinien – na ich żądanie – umożliwić niezakłócony i nieodpłatny dostęp do takich danych. Taki dostęp powinny również otrzymać osoby trzecie, z którymi użytkownik biznesowy zawarł umowę i które działają jako podmioty przetwarzające te dane na rzecz tego użytkownika biznesowego. Może to dotyczyć danych dostarczanych lub generowanych przez tych samych użytkowników biznesowych i tych samych użytkowników końcowych tych użytkowników biznesowych w kontekście innych usług świadczonych przez tego samego strażnika dostępu, jeżeli dane takie są nierozdzielnie związane z konkretnym żądaniem. Aby osiągnąć ten cel, strażnik dostępu nie powinien wykorzystywać żadnych umownych ani innych ograniczeń w celu uniemożliwiania użytkownikom biznesowym dostępu do odpowiednich danych oraz powinien umożliwiać użytkownikom biznesowym uzyskanie zgody ich użytkowników końcowych na dostęp do takich danych i ich wyszukiwanie, gdy taka zgoda jest wymagana zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE. Strażnicy dostępu powinni również zapewniać stały dostęp do tych danych w czasie rzeczywistym za pomocą odpowiednich środków technicznych, takich jak na przykład wdrożenie wysokiej jakości interfejsów programowania aplikacyjnego.

- (56) Wartość wyszukiwarek internetowych dla ich użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych rośnie wraz ze wzrostem całkowitej liczby takich użytkowników. Przedsiębiorstwa oferujące wyszukiwarki internetowe gromadzą i przechowują zagregowane zbiory danych zawierające informacje na temat tego, czego dotyczyły wyszukiwania użytkowników i jaka była ich interakcja z wynikami, które im przedstawiono. Przedsiębiorstwa świadczące usługi wyszukiwarek internetowych gromadzą te dane z wyszukiwań przeprowadzanych w ramach ich własnej usługi wyszukiwarki internetowej oraz, w stosownych przypadkach, z wyszukiwań przeprowadzanych na platformach ich partnerów handlowych niższego szczebla. Dostęp strażników dostępu do takich danych na temat plasowania, zapytań, kliknięć i wyświetleń stanowi ważną barierę wejścia i ekspansji, która osłabia kontestowalność usług wyszukiwarek internetowych. W związku z tym strażnicy dostępu powinni być zobowiązani do zapewnienia dostępu – na uczciwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach – do tych danych na temat plasowania, zapytań, kliknięć i wyświetleń związanych z nieodpłatnym i płatnym wyszukiwaniem dokonywanym przez konsumentów w ramach usług wyszukiwarek internetowych innym przedsiębiorstwom świadczącym takie usługi, tak aby te przedsiębiorstwa będące osobami trzecimi mogły optymalizować swoje usługi i konkurować z odpowiednimi podstawowymi usługami platformowymi. Taki dostęp powinny również otrzymać osoby trzecie, z którymi dostawca wyszukiwarki internetowej zawarł umowę i które działają jako podmioty przetwarzające te dane na rzecz danej wyszukiwarki internetowej. Przy udzielaniu dostępu do swoich danych na temat wyszukiwania strażnik dostępu powinien zapewnić ochronę danych osobowych użytkowników końcowych, w tym przed zagrożeniami związanymi z deanonimizacją – za pomocą odpowiednich środków, takich jak anonimizacja takich danych osobowych, bez znacznego obniżania jakości lub przydatności danych. Odpowiednie dane są anonimizowane, jeżeli dane osobowe są nieodwracalnie zmieniane w taki sposób, że informacje nie wiążą się ze zidentyfikowaną lub możliwą do zidentyfikowania osobą fizyczną, lub w przypadku gdy dane osobowe są anonimizowane w taki sposób, że osób, których dane dotyczą, w ogóle nie można zidentyfikować lub już nie można zidentyfikować.

(57) W szczególności strażnicy dostępu, którzy udzielają dostępu do sklepów z aplikacjami, pełnią funkcję ważnego punktu dostępu dla użytkowników biznesowych, którzy chcą dotrzeć do użytkowników końcowych. W świetle braku równowagi w zakresie siły przetargowej pomiędzy tymi strażnikami dostępu a użytkownikami biznesowymi ich sklepów z aplikacjami należy zabronić tym strażnikom dostępu stosowania warunków ogólnych, w tym warunków ustalania cen, warunków wykorzystywania danych lub warunków dotyczących udzielania licencji na prawa posiadane przez użytkowników biznesowych, które to warunki byłyby nieuczciwe lub prowadziłyby do nieuzasadnionego różnicowania. Stosowanie warunków obejmuje zarówno wyraźne, jak i dorozumiane żądania, w formie umowy lub faktów, w tym na przykład wyszukiwarkę internetową uzależniającą plasowanie wyników od przekazania określonych praw lub danych. Ustalanie cen lub inne ogólne warunki dostępu powinny być uznawane za nieuczciwe, jeśli prowadzą do braku równowagi między prawami i obowiązkami nakładanymi na użytkowników biznesowych lub przynoszą strażnikowi dostępu korzyść, która jest nieproporcjonalna do usługi świadczonej przez niego na rzecz użytkowników biznesowych, lub prowadzą do niekorzystnej sytuacji dla użytkowników biznesowych, którzy świadczą podobne lub takie same usługi jak strażnik dostępu. Poniższe wartości odniesienia mogą służyć jako kryteria określania uczciwości ogólnych warunków dostępu: ceny lub warunki stosowane w odniesieniu do tych samych lub podobnych usług przez inne przedsiębiorstwa oferujące sklepy z aplikacjami; ceny lub warunki stosowane przez przedsiębiorstwo oferujące sklep z aplikacjami w odniesieniu do innych powiązanych lub podobnych usług lub w stosunku do innych rodzajów użytkowników końcowych; ceny lub warunki stosowane przez przedsiębiorstwo oferujące sklep z aplikacjami w odniesieniu do tej samej usługi w innych regionach geograficznych; ceny lub warunki stosowane przez przedsiębiorstwo oferujące sklep z aplikacjami w odniesieniu do tej samej usługi, którą strażnik dostępu sam oferuje. Należy również uznać za nieuczciwe, jeżeli dostęp do usługi lub jakość i inne warunki usługi są uzależnione od przekazania danych lub przyznania przez użytkownika biznesowego praw, które nie są związane lub nie są niezbędne do świadczenia podstawowej usługi platformowej. W ramach tego obowiązku nie należy ustanawiać prawa dostępu i obowiązek ten powinien pozostawać bez uszczerbku dla możliwości przyjmowania przez przedsiębiorstwa oferujące sklepy z aplikacjami wymaganej odpowiedzialności w ramach zwalczania nielegalnych i niechcianych treści, jak określono w rozporządzeniu [akt o usługach cyfrowych].

(57a) Strażnicy dostępu mogą ograniczać użytkownikom biznesowym i użytkownikom końcowym możliwość rezygnacji z subskrypcji podstawowej usługi platformowej, na którą wcześniej wykupili abonament. Należy zatem ustanowić przepisy, aby uniknąć sytuacji, w której strażnicy dostępu narażają na szwank prawa użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych do swobodnego wyboru, z jakiej podstawowej usługi platformowej korzystają. Aby zagwarantować użytkownikom biznesowym i użytkownikom końcowym swobodny wybór, strażnikom dostępu nie należy zezwalać na niepotrzebne utrudnianie lub komplikowanie użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym rezygnacji z subskrypcji podstawowej usługi platformowej. Strażnicy dostępu powinni zapewnić, aby warunki rozwiązywania umów były zawsze proporcjonalne i mogły być stosowane przez użytkowników końcowych bez zbędnych trudności, na przykład w odniesieniu do przyczyn rozwiązania umowy, okresu wypowiedzenia lub formy takiego rozwiązania. Pozostaje to bez uszczerbku dla przepisów krajowych mających zastosowanie zgodnie z prawem Unii ustanawiającym prawa i obowiązki dotyczące warunków rezygnacji przez użytkowników końcowych z podstawowych usług platformowych.

(58) W celu zapewnienia skuteczności obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, a jednocześnie dopilnowania, aby były one ograniczone do tego, co jest niezbędne do zapewnienia kontestowalności i zwalczania szkodliwych skutków nieuczciwego postępowania strażników dostępu, ważne jest jasne sformułowanie i określenie tych obowiązków, tak aby strażnik dostępu mógł wypełnić je wszystkie, z pełnym poszanowaniem mających zastosowanie przepisów, w szczególności rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy 2002/58/WE, ochrony konsumentów, cyberbezpieczeństwa i bezpieczeństwa produktów. Strażnicy dostępu powinni zapewniać zgodność z niniejszym rozporządzeniem już na etapie projektowania. Niezbędne środki powinny zatem zostać w jak największym stopniu i w miarę możliwości włączone do projektu technologicznego stosowanego przez strażników dostępu. W niektórych przypadkach może okazać się właściwe, aby Komisja, po przeprowadzeniu dialogu z danym strażnikiem dostępu, dalej doprecyzowała niektóre środki, które dany strażnik dostępu powinien zastosować w celu skutecznego wypełnienia tych obowiązków, które mogą podlegać dalszemu doprecyzowaniu. W szczególności takie dalsze doprecyzowanie powinno być możliwe w przypadku, gdy zmiana usług w ramach jednej kategorii podstawowych usług platformowych może mieć wpływ na wykonanie obowiązku, który może podlegać dalszemu doprecyzowaniu. W tym celu należy zapewnić strażnikowi dostępu możliwość zwrócenia się do Komisji o rozpoczęcie dialogu regulacyjnego, w ramach którego Komisja może dalej doprecyzować niektóre środki, które dany strażnik dostępu powinien zastosować w celu skutecznego wypełnienia tych obowiązków, które mogą podlegać dalszemu doprecyzowaniu. Komisja powinna zachować swobodę decydowania o tym, czy i kiedy należy zapewnić takie dalsze doprecyzowanie, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady równego traktowania, proporcjonalności i dobrej administracji. W związku z tym Komisja powinna przedstawić główne powody przeprowadzania swojej oceny, w tym ustalenia dotyczące priorytetów w zakresie egzekwowania prawa. Dialog regulacyjny nie powinien być wykorzystywany do podważania skuteczności niniejszego rozporządzenia. Ponadto dialog regulacyjny pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień Komisji do przyjęcia decyzji stwierdzającej niewypełnianie przez strażnika dostępu któregośkolwiek z obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, w tym możliwości nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. Wspomniana możliwość prowadzenia dialogu regulacyjnego powinna ułatwić strażnikom dostępu zapewnienie zgodności z obowiązującymi przepisami i usprawnić proces prawidłowego wdrażania rozporządzenia.

- (58a) W terminie wyznaczonym na wypełnienie swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia wskazani strażnicy dostępu powinni w ramach obowiązkowej sprawozdawczości poinformować Komisję o środkach, które zamierzają wdrożyć lub wdrożyli w celu zapewnienia skutecznego przestrzegania tych obowiązków i które powinny pozwolić Komisji wywiązać się z jej zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia. Także jasna, niepoufna wersja takich informacji powinna zostać upubliczniona, przy jednoczesnym uwzględnieniu uzasadnionego interesu wskazanych strażników dostępu w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. Taka niepoufna publikacja powinna umożliwić osobom trzecim sprawdzenie, czy wskazany strażnik dostępu spełnia obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu. Taka sprawozdawczość powinna pozostawać bez uszczerbku dla wszelkich działań w zakresie egzekwowania prawa podejmowanych przez Komisję. Komisja publikuje w internecie niepoufne sprawozdanie, a także wszelkie inne informacje publiczne na podstawie obowiązków informacyjnych wynikających z niniejszego rozporządzenia, aby zapewnić dostępność takich informacji w sposób użyteczny i kompleksowy, w szczególności dla MŚP.
- (59) Strażnikom dostępu należy również zapewnić, jako dodatkowy element służący zapewnieniu proporcjonalności, możliwość wystąpienia o zawieszenie – w zakresie, w jakim będzie to konieczne – określonego obowiązku z uwagi na wystąpienie wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą strażnika dostępu, takich jak np. niemożliwy od przewidzenia wstrząs wywołany czynnikami zewnętrznymi, który tymczasowo wyeliminował znaczną część popytu użytkowników końcowych na odpowiednią podstawową usługę platformową, jeżeli strażnik dostępu będzie w stanie wykazać, że spełnienie określonego obowiązku zagraża rentowności działalności prowadzonej przez niego w Unii.

- (60) W wyjątkowych okolicznościach uzasadnionych względami związanymi ze zdrowiem publicznym lub bezpieczeństwem publicznym, zgodnie z prawem Unii i orzecznictwem Trybunału, Komisja powinna mieć możliwość uznania, że dany obowiązek nie ma zastosowania do określonej podstawowej usługi platformowej. Jeżeli dany obowiązek wywiera wpływ na wskazane powyżej kwestie leżące w interesie publicznym, może to świadczyć o tym, że koszt wyegzekwowania tego obowiązku dla całego społeczeństwa byłby w określonym wyjątkowym przypadku zbyt wysoki, a zatem nieproporcjonalny. Dialog regulacyjny mający na celu ułatwienie zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi możliwości zastosowania – w ograniczonym stopniu – zawieszenia i zwolnienia powinien gwarantować proporcjonalność obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu bez uszczerbku dla oczekiwanego wpływu *ex ante* na uczciwość i kontestowalność.
- (60a) Strażnicy dostępu nie powinni mieć możliwości obchodzenia przepisów niniejszego rozporządzenia. W związku z tym ważne jest, aby zakazać wszelkich form obchodzenia przepisów przez przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe lub strażnika dostępu poprzez postępowanie, które może mieć charakter umowny, handlowy, techniczny lub jakikolwiek inny. I tak na przykład przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową nie powinno sztucznie dokonywać segmentacji, podziału, dalszego podziału, fragmentacji lub rozdzielenia tej podstawowej usługi platformowej w celu obejścia progów ilościowych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Podobnie strażnicy dostępu nie powinni angażować się w zachowania, które podważałyby skuteczność zakazów i obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, na przykład stosując techniki behawioralne, w tym np. zwodnicze interfejsy (*dark patterns*) lub projektowanie interfejsów.

- (61) Ochrona danych użytkowników końcowych oraz ich prywatności ma istotne znaczenie przy przeprowadzaniu jakiegokolwiek oceny potencjalnie negatywnych skutków zaobserwowanych praktyk stosowanych przez strażników dostępu w zakresie gromadzenia i przechowywania dużych ilości danych pochodzących od użytkowników końcowych. Zapewnienie odpowiedniego poziomu przejrzystości stosowanych przez strażników dostępu praktyk, w tym m.in. w zakresie profilowania w rozumieniu art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679, ułatwi kontestowalność podstawowych usług platformowych, ponieważ strażnicy dostępu znajdują się pod zewnętrzną presją mającą na celu zapobieżenie sytuacji, w której głębokie profilowanie konsumentów stałoby się normą w branży, biorąc pod uwagę fakt, że potencjalne nowe podmioty wchodzące na rynek lub przedsiębiorstwa typu *start-up* nie są w stanie uzyskać dostępu do danych w takim samym zakresie, na takim samym poziomie szczegółowości i na zbliżoną skalę. Dzięki większej przejrzystości inne przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe powinny móc łatwiej odróżnić się od pozostałych podmiotów za sprawą stosowania lepszych gwarancji ochrony prywatności. Aby zapewnić minimalny poziom skuteczności tego obowiązku w zakresie przejrzystości, strażnicy dostępu powinni przedstawić przynajmniej uzasadnienie decyzji o prowadzeniu profilowania, w tym informacje na temat tego, czy dane osobowe i dane uzyskane na podstawie analizy aktywności użytkownika zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 są wykorzystywane i przetwarzane, a także informacje na temat celu, w jakim sporządza się i ewentualnie wykorzystuje profil, czasu profilowania, wpływu tego rodzaju profilowania na usługi świadczone przez strażnika dostępu oraz kroków podejmowanych w celu skutecznego zapewnienia użytkownikom końcowym wiedzy na temat odnośnego zastosowania takiego profilowania, jak również kroków podejmowanych w celu uzyskania ich zgody lub w celu zapewnienia im możliwości odmowy lub wycofania zgody.
- (62) Aby zapewnić pełne i trwałe osiągnięcie celów niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna mieć możliwość oceny, czy przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe powinno zostać wskazane jako strażnik dostępu bez konieczności spełnienia progów ilościowych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, czy systematyczne niewypełnianie przez strażnika dostępu nałożonych na niego obowiązków daje podstawy do zastosowania dodatkowych środków zaradczych, oraz czy wykaz obowiązków służących przeciwdziałaniu praktykom, jakich dopuszczają się strażnicy dostępu, powinien zostać poddany przeglądowi i czy należy zidentyfikować inne, równie nieuczciwe praktyki ograniczające kontestowalność rynków cyfrowych. Taka ocena powinna opierać się na badaniach rynku przeprowadzanych w odpowiednich ramach czasowych, z zastosowaniem przejrzystych procedur i jasno określonych terminów, aby wzmocnić wpływ *ex ante* niniejszego rozporządzenia na kontestowalność i uczciwość w sektorze cyfrowym oraz zapewnić wymagany poziom pewności prawa.

- (63) Po przeprowadzeniu badania rynku można stwierdzić, że przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową spełnia wszystkie nadrzędne kryteria jakościowe, co pozwala uznać je za strażnika dostępu. Przedsiębiorstwo to powinno zatem – co do zasady – przestrzegać wszystkich stosownych obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli chodzi jednak o strażników dostępu, w przypadku których Komisja stwierdziła, że w niedalekiej przyszłości prawdopodobnie osiągną ugruntowaną i trwałą pozycję, Komisja powinna nakładać tylko te obowiązki, które są konieczne i stosowne do zapobieżenia osiągnięciu przez danego strażnika dostępu ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej przez niego działalności. Jeżeli chodzi o takich nowych strażników dostępu, Komisja powinna wziąć pod uwagę fakt, że status ten ma co do zasady tymczasowy charakter, dlatego też w odpowiednim momencie należy zdecydować, czy na dane przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe należy nałożyć pełen zbiór obowiązków strażnika dostępu z uwagi na fakt, że osiągnęło ono ugruntowaną i trwałą pozycję, czy też należy znieść wszystkie nałożone wcześniej obowiązki z uwagi na fakt, że warunki wskazania nie zostały ostatecznie spełnione.

- (64) Komisja powinna zbadać i ocenić, czy w danym przypadku zastosowanie dodatkowych behawioralnych lub – w stosownych przypadkach – strukturalnych środków zaradczych jest uzasadnione, aby uniemożliwić strażnikowi dostępu utrudnianie osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia przez systematyczne niewypełnianie co najmniej jednego obowiązku przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu skutkujące umocnieniem jego pozycji strażnika dostępu. Miałoby to miejsce w przypadku, gdy Komisja wydała przeciwko strażnikowi dostępu co najmniej trzy decyzje w sprawie niewypełniania obowiązków, które mogą dotyczyć trzech różnych podstawowych usług platformowych i różnych obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, oraz jeżeli wielkość strażnika dostępu na rynku wewnętrznym jeszcze bardziej wzrosła, ekonomiczna zależność użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych od podstawowych usług platformowych strażnika dostępu jeszcze bardziej się zwiększyła, ponieważ ich liczba jeszcze wzrosła, lub gdy strażnik dostępu czerpie korzyści z tytułu dalszego ugruntowania swojej pozycji. W takich przypadkach Komisja powinna mieć zatem możliwość zastosowania dowolnego środka zaradczego niezależnie od tego, czy ma on charakter behawioralny czy strukturalny, z należyтым uwzględnieniem zasady proporcjonalności. Strukturalne środki zaradcze, takie jak rozdział prawny, funkcjonalny lub strukturalny, w tym zbycie działalności gospodarczej lub jej części, powinno stosować się jedynie wtedy, gdy nie istnieją równie skuteczne behawioralne środki zaradcze albo gdy równie skutecznie behawioralne środki zaradcze byłyby bardziej uciążliwe dla odnośnego przedsiębiorstwa niż strukturalne środki zaradcze. Wprowadzenie zmian w strukturze przedsiębiorstwa, która istniała przed stwierdzeniem systematycznego niewypełniania nałożonych na nie obowiązków, można byłoby uznać za proporcjonalne wyłącznie w przypadku wystąpienia poważnego ryzyka, że tego rodzaju systematycznie niewypełnianie obowiązków wynika z samej struktury odnośnego przedsiębiorstwa.

- (65) Usługi i praktyki w ramach podstawowych usług platformowych oraz rynki, na których są one świadczone, mogą szybko i istotnie się zmienić. Aby zapewnić aktualność niniejszego rozporządzenia i zagwarantować, że będzie ono stanowiło podstawę do podejmowania skutecznych i kompleksowych działań regulacyjnych w odpowiedzi na problemy stwarzane przez strażników dostępu, należy dokonywać regularnego przeglądu wykazów podstawowych usług platformowych oraz obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Ma to szczególnie istotne znaczenie dla zapewnienia możliwości zidentyfikowania postępowania, które może skutkować ograniczeniem kontestowalności podstawowych usług platformowych lub które jest nieuczciwe. Choć przeprowadzanie przeglądów w regularnych odstępach czasu jest istotne, to – zważywszy na dynamicznie zmieniający się charakter sektora cyfrowego – zagwarantowanie pewności prawa w kwestii warunków regulacyjnych wiąże się z koniecznością przeprowadzania wszelkich przeglądów w rozsądnym i odpowiednim terminie. Badania rynku powinny również dostarczyć Komisji solidnej podstawy dowodowej pozwalającej ocenić, czy należy przedstawić wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w celu dokonania przeglądu, rozszerzenia lub dalszego doprecyzowania wykazów podstawowych usług platformowych. Badania te powinny również dostarczyć Komisji solidnej podstawy dowodowej pozwalającej ocenić, czy należy przedstawić wniosek dotyczący zmiany obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub czy należy przyjąć akt delegowany aktualizujący te obowiązki.
- (65a) W odniesieniu do działań realizowanych przez strażników dostępu, które nie wchodzą w zakres obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna mieć możliwość rozpoczęcia badania rynku dotyczącego nowych usług i nowych praktyk w celu ustalenia, czy obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu należy uzupełnić w drodze aktu delegowanego wchodzącego w zakres stosowania tego rozporządzenia w odniesieniu do takich aktów delegowanych lub poprzez przedstawienie wniosku w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia, na przykład w celu dodania dodatkowych podstawowych usług platformowych do zakresu rozporządzenia. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości wszczęcia przez Komisję, w stosownych przypadkach, postępowań na podstawie art. 101 lub 102 TFUE. Postępowania te powinny być prowadzone zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003¹⁷. W pilnych przypadkach ze względu na ryzyko wystąpienia poważnej i nieodwracalnej szkody dla konkurencji Komisja powinna rozważyć przyjęcie środków tymczasowych zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

¹⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

- (66) Jeżeli strażnicy dostępu postępują nieuczciwie lub w sposób ograniczający kontestowalność podstawowych usług platformowych, które zostały już wskazane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, ale postępowanie to nie zostało wyraźnie ujęte w ustanowionych obowiązkach, Komisja powinna mieć możliwość zaktualizowania niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych. Tego rodzaju aktualizacje w drodze aktu delegowanego powinny podlegać tej samej normie badawczej, a zatem powinno się dokonywać ich po przeprowadzeniu badania rynku. Komisja powinna również identyfikować takie postępowanie, stosując uprzednio zdefiniowaną normę. Wspomniana norma prawna powinna gwarantować dostateczny poziom przewidywalności w zakresie rodzaju obowiązków, które mogą zostać w dowolnym momencie nałożone na strażników dostępu na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (67) Jeżeli w toku postępowania w przedmiocie niewypełniania obowiązków lub w toku badania dotyczącego systemowego niewypełniania obowiązków strażnik dostępu powyższe określone zobowiązania wobec Komisji, Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia decyzji, na mocy której zobowiązania te stałyby się wiążące dla danego strażnika dostępu, jeżeli Komisja uzna, że wspomniane zobowiązania zapewniają skuteczne wypełnianie obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Na mocy takiej decyzji Komisja powinna również mieć możliwość stwierdzenia, że w danym przypadku nie ma już podstaw do prowadzenia przez nią postępowania.
- (68) Aby zapewnić skuteczne wdrażanie niniejszego rozporządzenia i przestrzeganie jego przepisów, Komisja powinna dysponować szerokimi uprawnieniami dochodzeniowymi i w zakresie egzekwowania prawa umożliwiającymi jej badanie, egzekwowanie i monitorowanie zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania prawa podstawowego do bycia wysłuchanym oraz prawa dostępu do akt sprawy w toku postępowania egzekucyjnego. Komisja powinna korzystać z tych uprawnień dochodzeniowych również w celu przeprowadzania badań rynku na potrzeby aktualizacji i przeglądu niniejszego rozporządzenia.
- (69) Komisja powinna być uprawniona do zwracania się o udzielenie jej informacji niezbędnych do celów niniejszego rozporządzenia na całym terytorium Unii. Komisja powinna mieć w szczególności dostęp do istotnych dokumentów, danych, baz danych, algorytmów i informacji niezbędnych do rozpoczęcia i prowadzenia dochodzeń oraz monitorowania wypełniania obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu niezależnie od tego, który podmiot znajduje się w posiadaniu odnośnych dokumentów, danych lub informacji, oraz niezależnie od tego, w jakiej są formie lub w jakim formacie, na jakim nośniku lub w jakim miejscu są przechowywane.

- (70) Komisja powinna mieć możliwość bezpośredniego zwracania się do przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw o przekazanie wszelkich istotnych dowodów, danych i informacji. Ponadto na potrzeby niniejszego rozporządzenia Komisja powinna mieć możliwość zwrócenia się o wszelkie istotne informacje do właściwych organów w państwie członkowskim lub do dowolnej osoby fizycznej lub prawnej. Wykonując decyzję Komisji, przedsiębiorstwa są zobowiązane do udzielenia odpowiedzi na pytania dotyczące okoliczności faktycznych oraz do przedstawienia dokumentów.
- (71) Komisja powinna być również uprawniona do przeprowadzania inspekcji w lokalach wszelkich przedsiębiorstw lub związku przedsiębiorstw, przesłuchiwania wszystkich osób mogących znajdować się w posiadaniu przydatnych informacji oraz rejestrowania ich oświadczeń.
- (71a) Środki tymczasowe mogą być ważnym narzędziem gwarantującym, że w trakcie trwającego badania naruszenie będące przedmiotem badania nie spowoduje poważnych i nieodwracalnych szkód dla użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych strażników dostępu. Narzędzie to służy uniknięciu zmian, które byłoby bardzo trudno odwrócić za pomocą decyzji Komisji po zakończeniu postępowania. Komisja powinna zatem mieć uprawnienia do nakładania – w drodze decyzji – środków tymczasowych w kontekście postępowania wszczętego z myślą o ewentualnym przyjęciu decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków. Uprawnienie to powinno mieć zastosowanie w przypadkach, w których Komisja stwierdziła bez zagłębiania się w sprawę naruszenie obowiązków przez strażników dostępu i gdy istnieje ryzyko wyrządzenia poważnych i nieodwracalnych szkód użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym strażników dostępu. Decyzja nakładająca środki tymczasowe powinna być ważna jedynie w określonym terminie, który upływa wraz z zakończeniem postępowania przez Komisję, albo w ustalonym okresie, który może zostać przedłużony, jeżeli jest to konieczne i stosowne.
- (72) Komisja powinna być uprawniona do podejmowania działań koniecznych do zapewnienia możliwości monitorowania skutecznego wdrażania i wypełniania obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Takie działania powinny obejmować przyznanie Komisji możliwości powoływania niezależnych ekspertów zewnętrznych oraz audytorów udzielających jej wsparcia w tym procesie – w stosownych przypadkach wspomniani eksperci i audytorzy mogą pochodzić z właściwych organów państw członkowskich, takich jak organy ochrony danych lub konsumentów.

- (72a) Spójne, skuteczne i komplementarne egzekwowanie dostępnych instrumentów prawnych stosowanych w odniesieniu do strażników dostępu wymaga współpracy i koordynacji między Komisją a organami krajowymi w ramach ich kompetencji. Komisja i państwa członkowskie powinny współpracować i koordynować swoje działania niezbędne do egzekwowania dostępnych instrumentów prawnych stosowanych wobec strażników dostępu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia oraz przestrzegać zasady lojalnej współpracy określonej w art. 4 TFUE. Wsparcie ze strony właściwych organów państw członkowskich może obejmować dostarczanie Komisji wszelkich niezbędnych informacji będących w ich posiadaniu lub pomoc Komisji, na jej wniosek, w wykonywaniu jej uprawnień, tak aby mogła ona wykonywać obowiązki powierzone jej na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (72b) Komisja jest jedynym organem uprawnionym do egzekwowania niniejszego rozporządzenia. Aby wspierać Komisję, państwa członkowskie mogą uprawnnić właściwe organy egzekwujące reguły konkurencji do podejmowania środków dochodzeniowych w przypadku ewentualnych naruszeń obowiązków przez strażników dostępu, w tym obowiązków, które mogą podlegać dalszemu doprecyzowaniu, na podstawie niniejszego rozporządzenia. Może to mieć w szczególności znaczenie w przypadkach, w których od samego początku nie można ustalić, czy zachowanie strażnika dostępu może naruszać niniejsze rozporządzenie, reguły konkurencji, do których egzekwowania właściwy organ jest uprawniony, lub zarówno niniejsze rozporządzenie, jak i te reguły. Właściwy organ egzekwujący reguły konkurencji powinien mieć możliwość zgłaszania Komisji swoich ustaleń dotyczących możliwych naruszeń obowiązków przez strażników dostępu, w tym obowiązków, które mogą podlegać dalszemu doprecyzowaniu, na podstawie niniejszego rozporządzenia, tak by umożliwić Komisji wszczęcie postępowania w celu zbadania wszelkich przypadków niewypełniania obowiązków wynikających z przepisów niniejszego rozporządzenia. Komisja ma pełną swobodę decydowania o wszczęciu takiego postępowania. Aby uniknąć nakładania się badań prowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, dany właściwy organ powinien poinformować Komisję przed podjęciem pierwszego środka dochodzeniowego dotyczącego ewentualnego naruszenia niniejszego rozporządzenia.

- (72c) W celu zagwarantowania zharmonizowanego stosowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia ważne jest zapewnienie, aby organy krajowe, w tym sądy krajowe, posiadały wszystkie informacje niezbędne do zapewnienia, by ich decyzje nie były sprzeczne z decyzją przyjętą przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości wystąpienia przez sądy krajowe z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE.
- (73) Wypełnianie obowiązków nałożonych na mocy niniejszego rozporządzenia powinno być możliwe do wyegzekwowania za pośrednictwem grzywien i okresowych kar pieniężnych. W tym celu należy określić także odpowiednie poziomy grzywien i okresowych kar pieniężnych za niewypełnianie obowiązków i naruszanie przepisów proceduralnych, z zastrzeżeniem odpowiednich terminów przedawnienia.
- (74) W celu zapewnienia skutecznego ściągania grzywien nałożonych na związki przedsiębiorstw za naruszenia, jakich się dopuściły, konieczne jest ustalenie warunków, na jakich Komisja może domagać się zapłaty grzywien od członków związku, w przypadku gdy związek nie jest wypłacalny.
- (75) W kontekście postępowań prowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem odnośnym przedsiębiorstwom powinno przysługiwać prawo do bycia wysłuchanym przez Komisję, a podejmowane decyzje powinny być podawane do wiadomości publicznej. Przy dążeniu do zapewnienia poszanowania prawa do dobrej administracji i prawa do obrony odnośnych przedsiębiorstw, a w szczególności prawa dostępu do akt i prawa do bycia wysłuchanym, należy pamiętać o zagwarantowaniu ochrony informacji poufnych. Ponadto, zachowując poufność informacji, Komisja powinna zapewnić, aby wszelkie informacje, na których opiera się jej decyzja, ujawniano w zakresie, który umożliwia adresatowi decyzji zrozumienie faktów i względów, które doprowadziły do jej podjęcia. Konieczne jest również zapewnienie, aby Komisja korzystała wyłącznie z informacji zgromadzonych do celów niniejszego rozporządzenia. W określonych okolicznościach niektóre dokumenty dotyczące działalności przedsiębiorstwa, np. rejestry zawierające informacje wymieniane między prawnikami a ich klientami, mogą zostać uznane za poufne, jeżeli spełniono stosowne warunki.

- (75a) Wszystkie decyzje przyjmowane przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia podlegają kontroli Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z TFUE. Zgodnie z art. 261 Traktatu Trybunał Sprawiedliwości powinien mieć nieograniczone prawo orzekania w odniesieniu do grzywien i kar pieniężnych.
- (76) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów art. 1, 3, 6, 7, 8, 9, 9a, 12, 13, 15, 16, 17, 22, 23, 25 i 30 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być *wykonywane* zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁸.
- (76a) W przypadku przyjęcia aktu wykonawczego w sprawie praktycznych ustaleń dotyczących współpracy i koordynacji między Komisją a państwami członkowskimi należy stosować procedurę sprawdzającą. W odniesieniu do pozostałych aktów wykonawczych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu należy stosować procedurę doradczą. Jest to uzasadnione faktem, że te pozostałe akty wykonawcze uwzględniają praktyczne aspekty procedur ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, takie jak forma, treść i inne szczegóły poszczególnych etapów proceduralnych, a także praktyczne ustalenia dotyczące różnych etapów procedury, takie jak np. przedłużenie terminów proceduralnych lub prawo do bycia wysłuchanym. Procedura doradcza będzie również stosowana w przypadku decyzji indywidualnych przyjmowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (76b) Komisja może opracować wytyczne w celu zapewnienia dalszych wskazówek dotyczących różnych proceduralnych aspektów niniejszego rozporządzenia lub w celu udzielenia pomocy przedsiębiorstwom świadczącym podstawowe usługi platformowe we wdrażaniu obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. Takie wskazówki mogą w szczególności opierać się na doświadczeniu uzyskanym przez Komisję w ramach monitorowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Wydawanie jakichkolwiek wytycznych na podstawie niniejszego rozporządzenia należy do wyłącznej kompetencji Komisji i nie powinno być uznawane za element konstytutywny w celu zapewnienia przestrzegania przez dane przedsiębiorstwa lub związek przedsiębiorstw obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
- (77) Komitet doradczy powołany zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 182/2011 powinien również opiniować określone decyzje indywidualne Komisji wydawane na podstawie niniejszego rozporządzenia. Do wyłącznej kompetencji państw członkowskich należy decyzja, kto będzie je reprezentował w Komitecie Doradczym, z zastrzeżeniem zgodności z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

(77a) Aby zapewnić kontestowalne i uczciwe rynki w sektorze cyfrowym w całej Unii, na których działają strażnicy dostępu, Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany metodyki ustalania, czy spełnione są progi ilościowe dotyczące aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych do celów wskazywania strażników dostępu, która to metodyka jest zawarta w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do dalszego doprecyzowania dodatkowych elementów tej metodyki nieujętych w załączniku w celu stwierdzenia, czy spełnione są progi ilościowe dotyczące wskazywania strażników dostępu, oraz w odniesieniu do uzupełnienia istniejących obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, w przypadkach gdy w ramach badania rynku Komisja stwierdziła potrzebę aktualizacji obowiązków dotyczących praktyk, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe, oraz gdy rozważana aktualizacja jest objęta określonym tym rozporządzeniem zakresem w odniesieniu do takich aktów delegowanych. Szczególnie ważne jest, aby Komisja prowadziła stosowne konsultacje oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹⁹. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹⁹ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

- (78) Komisja powinna dokonywać okresowo oceny niniejszego rozporządzenia oraz ściśle monitorować jego skutki dla kontestowalności i uczciwości stosunków handlowych w ramach gospodarki platform internetowych, w szczególności w celu ustalenia, czy istnieje potrzeba wprowadzenia zmian w świetle istotnych zmian technologicznych lub handlowych. Wspomniana ocena powinna obejmować dokonywanie regularnego przeglądu wykazu podstawowych usług platformowych oraz obowiązków spoczywających na strażnikach dostępu, a także działań służących egzekwowaniu wypełniania tych obowiązków, aby zapewnić kontestowalne i uczciwe rynki cyfrowe w całej Unii. W celu uzyskania szerokiego obrazu rozwoju sytuacji w sektorze, ocena powinna uwzględniać doświadczenia państw członkowskich i odpowiednich zainteresowanych stron. W tym względzie Komisja może również wziąć pod uwagę opinie i sprawozdania przekazane jej przez Obserwatorium Gospodarki Platform Internetowych, które ustanowiono pierwotnie na mocy decyzji Komisji C(2018) 2393 z dnia 26 kwietnia 2018 r. Po dokonaniu oceny Komisja powinna podjąć stosowne działania. Przy przeprowadzaniu ocen i dokonywaniu przeglądów praktyk i obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu Komisja powinna dążyć do utrzymania wysokiego poziomu ochrony i poszanowania wspólnych praw i wartości unijnych, w szczególności równouprawnienia i niedyskryminacji.
- (79) Celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie kontestowalnego i uczciwego sektora cyfrowego ogółem, a w szczególności kontestowalnych i uczciwych podstawowych usług platformowych, aby promować innowacyjność, wysoką jakość produktów i usług cyfrowych, uczciwe i konkurencyjne ceny, a także wysoką jakość i swobodę wyboru dla użytkowników końcowych w sektorze cyfrowym. Państwa członkowskie nie są w stanie w dostatecznym stopniu osiągnąć tego celu, a z uwagi na model biznesowy strażników dostępu i charakter prowadzonej przez nich działalności, a także skalę i skutki tej działalności, cel ten można osiągnąć w pełni wyłącznie na szczeblu Unii. Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (79a) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia 10 lutego 2021 r.²⁰

²⁰ [Dz.U. C 147 z 26.4.2021, s. 4.](#)

(79b) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 16, 47 i 50. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno być interpretowane i stosowane z uwzględnieniem tych praw i zasad,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie zharmonizowanych przepisów służących zapewnieniu w całej Unii kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym, tam, gdzie działają strażnicy dostępu.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do podstawowych usług platformowych świadczonych lub oferowanych przez strażników dostępu użytkownikom biznesowym mającym siedzibę w Unii lub użytkownikom końcowym mającym siedzibę lub miejsce pobytu w Unii, niezależnie od siedziby lub miejsca pobytu strażników dostępu i niezależnie od innych mających zastosowanie przepisów regulujących kwestie związane ze świadczeniem usług.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do rynków:
 - a) związanych z sieciami łączności elektronicznej zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972²¹;

²¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) (Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36).

- b) związanych z usługami łączności elektronicznej zdefiniowanymi w art. 2 pkt 4 dyrektywy (UE) 2018/1972 innych niż rynki związane z usługami łączności interpersonalnej niewykorzystującymi numerów zdefiniowanymi w art. 2 pkt 7 tej dyrektywy.
4. Jeżeli chodzi o usługi łączności interpersonalnej, niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień i obowiązków powierzonych krajowym organom regulacyjnym i innym właściwym organom na mocy art. 61 dyrektywy (UE) 2018/1972.
5. Państwa członkowskie nie mogą nakładać na strażników dostępu – w drodze przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych – dodatkowych obowiązków do celów zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków. Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie uniemożliwia państwom członkowskim nakładania na przedsiębiorstwa – w tym przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe – obowiązków zgodnych z prawem Unii w odniesieniu do kwestii wykraczających poza zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, o ile obowiązki te nie wynikają z faktu, że odnośne przedsiębiorstwa posiadają status strażnika dostępu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.
6. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 101 i 102 TFUE. Pozostaje ono również bez uszczerbku dla stosowania: krajowych reguł konkurencji zakazujących antykonkurencyjnych porozumień, decyzji związków przedsiębiorstw, stosowania praktyk uzgodnionych i nadużywania pozycji dominującej; krajowych reguł konkurencji zakazujących innych form praktyk jednostronnych w zakresie, w jakim mają one również zastosowanie do przedsiębiorstw innych niż strażnicy dostępu lub w jakim wiążą się z nałożeniem dodatkowych obowiązków na strażników dostępu; oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004²² i przepisów krajowych dotyczących kontroli połączeń.
7. Komisja i państwa członkowskie prowadzą współpracę i koordynację odnośnie do działań w zakresie egzekwowania – w oparciu o zasady i przepisy ustanowione w art. 32a.

²² Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „strażnik dostępu” (*gatekeeper*) oznacza przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które wskazano zgodnie z art. 3;
- 2) „podstawowa usługa platformowa” oznacza każdą z następujących usług:
 - a) usługi pośrednictwa internetowego;
 - b) wyszukiwarki internetowe;
 - c) internetowe serwisy społecznościowe;
 - d) usługi platformy udostępniania wideo;
 - e) usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów;
 - f) systemy operacyjne;
 - g) usługi w chmurze;
 - h) usługi reklamowe, w tym wszelkie sieci reklamowe, giełdy reklamowe i wszelkie inne usługi pośrednictwa w zakresie reklam świadczone przez przedsiębiorstwo świadczące dowolne podstawowe usługi platformowe wymienione w lit. a)–g);
- 3) „usługa społeczeństwa informacyjnego” oznacza usługę w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/1535;
- 4) „sektor cyfrowy” oznacza sektor produktów dostarczanych i usług świadczonych przy użyciu lub za pośrednictwem usług społeczeństwa informacyjnego;

- 5) „usługi pośrednictwa internetowego” oznaczają usługi zdefiniowane w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2019/1150;
- 6) „wyszukiwarka internetowa” oznacza usługę cyfrową zdefiniowaną w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2019/1150;
- 7) „internetowy serwis społecznościowy” oznacza platformę umożliwiającą użytkownikom końcowym łączenie się i komunikowanie ze sobą, a także udostępnianie i odkrywanie treści na różnych urządzeniach, w szczególności za pośrednictwem czatów, postów, filmów wideo i rekomendacji;
- 8) „usługa platformy udostępniania wideo” oznacza usługę zdefiniowaną w art. 1 ust. 1 lit. aa) dyrektywy (UE) 2010/13²³;
- 9) „usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów” oznacza usługę zdefiniowaną w art. 2 pkt 7 dyrektywy (UE) 2018/1972;
- 10) „system operacyjny” oznacza oprogramowanie systemowe kontrolujące podstawowe funkcje sprzętu komputerowego lub oprogramowania i zapewniające środowisko, w którym mogą działać aplikacje;
- 11) „usługi w chmurze” oznaczają usługę cyfrową zdefiniowaną w art. 4 pkt 19 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148²⁴;
- 12) „sklepy z aplikacjami” oznaczają rodzaj usług pośrednictwa internetowego, w ramach których produktami lub usługami będącymi przedmiotem pośrednictwa są aplikacje;
- 13) „aplikacja” oznacza dowolny produkt cyfrowy lub dowolną usługę cyfrową działające w środowisku zapewnianym przez system operacyjny;

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

²⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii (Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1).

- 14) „usługa pomocnicza” oznacza usługi świadczone w związku z podstawowymi usługami platformowymi lub w połączeniu z tymi usługami, w tym usługi płatnicze zdefiniowane w art. 4 pkt 3 dyrektywy (UE) 2015/2366 oraz usługi techniczne wspierające świadczenie usług płatniczych zdefiniowane w art. 3 lit. j) tej dyrektywy, usługi realizacji, usługi identyfikacyjne lub usługi reklamowe;
- 15) „usługa identyfikacyjna” oznacza rodzaj usług pomocniczych umożliwiający dowolnego rodzaju weryfikację tożsamości użytkowników końcowych lub użytkowników biznesowych, niezależnie od wykorzystywanej technologii;
- 16) „użytkownik końcowy” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną niebędącą użytkownikiem biznesowym, która korzysta z podstawowych usług platformowych;
- 17) „użytkownik biznesowy” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną działającą w celach handlowych lub zawodowych, która korzysta z podstawowych usług platformowych do celów związanych z dostarczaniem towarów użytkownikom końcowym lub świadczeniem usług na rzecz użytkowników końcowych lub w toku dostarczania towarów takim użytkownikom lub świadczenia usług na ich rzecz;
- 18) „plasowanie” oznacza przyznawanie określonej widoczności towarom lub usługom oferowanym w ramach usług pośrednictwa internetowego, w tym internetowych serwisów społecznościowych i usług platformy udostępniania wideo, lub nadawanie wagi wynikom wyszukiwania przez wyszukiwarki internetowe, w formie, w jakiej plasowanie to zostało przedstawione, zorganizowane lub przekazane przez, odpowiednio, przedsiębiorstwa świadczące usługi pośrednictwa internetowego lub przedsiębiorstwa oferujące wyszukiwarki internetowe, niezależnie od środków technologicznych wykorzystanych do takiego przedstawienia, zorganizowania lub przekazania;
- 19) „dane” oznaczają wszelkie cyfrowe odwzorowania działań, faktów lub informacji oraz wszelkie kompilacje takich działań, faktów lub informacji, w tym w formie zapisu dźwiękowego, wizualnego lub audiowizualnego;
- 20) „dane osobowe” oznaczają informacje zdefiniowane w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679;
- 21) „dane nieosobowe” oznaczają dane inne niż dane osobowe zdefiniowane w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679;

- 22) „przedsiębiorstwo” oznacza wszystkie powiązane lub połączone przedsiębiorstwa, które tworzą grupę z uwagi na fakt, że jedno przedsiębiorstwo sprawuje bezpośrednią lub pośrednią kontrolę nad innym przedsiębiorstwem i które prowadzą działalność gospodarczą, niezależnie od ich formy prawnej oraz sposobu ich finansowania;
- 23) „kontrola” oznacza możliwość wywierania decydującego wpływu na przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004;
- 24) „obróć” oznacza kwotę uzyskaną przez przedsiębiorstwo zdefiniowaną w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004;
- 25) „profilowanie” oznacza profilowanie zdefiniowane w art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679;
- 26) „zgoda” oznacza zgodę zdefiniowaną w art. 4 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2016/679;
- 27) „sąd krajowy” oznacza sąd państwa członkowskiego w rozumieniu art. 267 TFUE;

Rozdział II

Strażnicy dostępu

Artykuł 3

Wskazanie strażników dostępu

1. Przedsiębiorstwo wskazuje się jako strażnika dostępu, jeśli przedsiębiorstwo takie:
- wywiera znaczący wpływ na rynek wewnętrzny;
 - świadczy podstawową usługę platformową pełniącą funkcję ważnego punktu dostępu, za pośrednictwem którego użytkownicy biznesowi docierają do użytkowników końcowych; oraz
 - osiągnęło ugruntowaną i trwałą pozycję w zakresie prowadzonej działalności lub można przewidzieć, że osiągnie taką pozycję w niedalekiej przyszłości.

2. Przyjmuje się, że przedsiębiorstwo spełnia:
- a) wymóg określony w ust. 1 lit. a), jeżeli na przestrzeni każdego z ostatnich trzech lat obrotowych przedsiębiorstwo to uzyskało roczny obrót na terytorium EOG wynoszący co najmniej 6,5 mld EUR lub jeżeli jego średnia kapitalizacja rynkowa lub równoważna godziwa wartość rynkowa wynosiła co najmniej 65 mld EUR w ostatnim roku obrotowym i jeżeli świadczy ono tę samą podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich;
 - b) wymóg określony w ust. 1 lit. b), jeżeli przedsiębiorstwo to świadczy podstawową usługę platformową, z której w ostatnim roku obrotowym korzystało miesięcznie co najmniej 45 mln aktywnych użytkowników końcowych mających siedzibę lub miejsce pobytu w Unii oraz rocznie co najmniej 10 000 aktywnych użytkowników biznesowych z siedzibą w Unii. Użytkowników końcowych aktywnych miesięcznie i użytkowników biznesowych aktywnych rocznie identyfikuje się i oblicza ich liczbę z uwzględnieniem metodyki określonej w załączniku do niniejszego rozporządzenia;

do celów niniejszej litery użytkownicy końcowi aktywni miesięcznie oznaczają średnią liczbę użytkowników końcowych aktywnych miesięcznie w okresie obejmującym przeważającą część ostatniego roku obrotowego;
 - c) wymóg określony w ust. 1 lit. c), jeżeli progi ustanowione w lit. b) zostały osiągnięte w każdym z ostatnich trzech lat obrotowych.
3. Jeżeli przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe spełnia wszystkie progi, o których mowa w ust. 2, powiadamia Komisję o tym fakcie w terminie dwóch miesięcy od dnia spełnienia tych progów i przedstawia jej stosowne informacje dotyczące progów ilościowych wskazanych w ust. 2. Takie powiadomienie zawiera stosowne informacje dotyczące progów ilościowych wskazanych w ust. 2 odnoszące się do każdej z podstawowych usług platformowych świadczonych przez przedsiębiorstwo, która spełnia progi ustanowione w ust. 2 lit. b).

Jeżeli Komisja uzna, że dane przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe spełnia wszystkie progi określone w ust. 2, ale nie dokonało powiadomienia zawierającego wymagane informacje przewidzianego w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Komisja wymagać będzie, na podstawie art. 19, by przedsiębiorstwo to w ciągu 10 dni roboczych przekazało stosowne informacje dotyczące progów ilościowych wskazanych w ust. 2. Niespełnienie przez przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe wymogu sformułowanego przez Komisję na podstawie art. 19 nie uniemożliwia Komisji wskazania tego przedsiębiorstwa jako strażnika dostępu w oparciu o wszelkie inne informacje, którymi dysponuje Komisja. Jeżeli przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe spełni przedmiotowy wymóg, Komisja stosuje procedurę określoną w ust. 4.

4. Komisja – bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w ciągu 45 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnych informacji, o których mowa w ust. 3 – wskazuje przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które spełnia wszystkie progi ustanowione w ust. 2, jako strażnika dostępu, chyba że wspomniane przedsiębiorstwo przedstawi w powiadomieniu dostatecznie uzasadnione argumenty w celu wykazania, że – biorąc pod uwagę okoliczności, w których świadczy odpowiednią podstawową usługę platformową – na zasadzie wyjątku nie spełnia wymogów ustanowionych w ust. 1, choć spełnia wszystkie progi określone w ust. 2.

Jeżeli przedsiębiorstwo przedstawi takie dostatecznie uzasadnione argumenty w celu wykazania, że na zasadzie wyjątku nie spełnia wymogów ust. 1, choć spełnia wszystkie progi określone w ust. 2, Komisja wskazuje przedsiębiorstwo jako strażnika dostępu, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 3, jeśli stwierdzi, że przedsiębiorstwo to nie było w stanie wykazać, że świadczona przez nie odpowiednia podstawowa usługa platformowa nie spełnia wymogów ust. 1.

Jeżeli przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową, które spełnia progi ilościowe ustanowione w ust. 2, ale przedstawiło, zgodnie z niniejszym ustępem, dostatecznie uzasadnione argumenty, że nie spełnia wymogów ust. 1, nie zastosuje się w znacznym stopniu do środków zarządzanych przez Komisję w ramach badania mającego na celu ocenę argumentów przedsiębiorstwa i sytuacja ta nie ulegnie zmianie po skierowaniu do przedsiębiorstwa wniosku o zastosowanie się do tych środków w rozsądnym terminie i o przedstawienie uwag, Komisja jest uprawniona do wskazania tego przedsiębiorstwa jako strażnika dostępu.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 w celu uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez dalsze doprecyzowanie metodyki ustalania, czy spełnione są progi ilościowe ustanowione w ust. 2, oraz – w razie potrzeby – w celu regularnego dostosowywania tej metodyki do zmian na rynku i rozwoju technologicznego.
- 5a. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 w celu regularnego dostosowywania – w świetle rozwoju technologicznego podstawowych usług platformowych i innych zmian – metodyki określania liczby użytkowników końcowych aktywnych miesięcznie i użytkowników biznesowych aktywnych rocznie przedstawionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
6. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 Komisja może wskazać jako strażnika dostępu dowolne przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które spełnia wszystkie wymogi przewidziane w ust. 1, ale które nie spełnia wszystkich progów ustanowionych w ust. 2.

W tym celu Komisja bierze pod uwagę niektóre lub wszystkie następujące elementy, w zakresie, w jakim są one istotne dla danego przedsiębiorstwa:

- a) wielkość, w tym obrót i kapitalizację rynkową, działalność prowadzoną przez przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe oraz jego pozycję;
- b) liczbę użytkowników biznesowych korzystających z podstawowej usługi platformowej w celu dotarcia do użytkowników końcowych oraz liczbę użytkowników końcowych;

- c) efekty sieciowe i korzyści wynikające z danych, w szczególności jeżeli chodzi o dostęp do danych osobowych i nieosobowych, jakim dysponuje przedsiębiorstwo, gromadzenie przez niego tych danych lub jego zdolności analityczne;
- d) skutki związane ze skalą i zakresem, z których korzysta przedsiębiorstwo, w tym tego rodzaju skutki w odniesieniu do danych;
- e) uzależnienie użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych, w tym koszty zmiany dostawcy i mechanizmy behawioralne ograniczające zdolność użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych do zmiany dostawcy lub do korzystania z wielu platform;
- f) struktura korporacyjna w formie konglomeratu lub struktura zintegrowana pionowo przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe, na przykład umożliwiające subsydiowanie skróśne lub łączenie danych pochodzących z różnych źródeł;
- g) inne cechy strukturalne działalności lub usług.

Przeprowadzając ocenę, Komisja bierze pod uwagę możliwe do przewidzenia zmiany tych elementów.

Jeżeli przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową, które nie spełnia progów ilościowych ustanowionych w ust. 2, nie zastosuje się w znacznym stopniu do środków zarządzanych przez Komisję w ramach badania i taki brak zgodności będzie się utrzymywał po skierowaniu do przedsiębiorstwa wniosku o zastosowanie się do tych środków w rozsądnym terminie i o przedstawienie uwag, Komisja jest uprawniona do wskazania tego przedsiębiorstwa jako strażnika dostępu na podstawie dostępnych faktów.

7. W odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa wskazanego jako strażnika dostępu zgodnie z ust. 4 lub ust. 6 Komisja w decyzji o wskazaniu przedstawia wykaz odpowiednich podstawowych usług platformowych świadczonych w ramach tego samego przedsiębiorstwa, z których każda pełni funkcję ważnego punktu dostępu dla użytkowników biznesowych, za pośrednictwem którego docierają oni do użytkowników końcowych, o których to usługach mowa w ust. 1 lit. b).
8. Strażnik dostępu jest zobowiązany wypełnić obowiązki ustanowione w art. 5 i 6 w terminie sześciu miesięcy od dnia umieszczenia podstawowej usługi platformowej w decyzji o wskazaniu zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Przegląd statusu strażnika dostępu

1. Komisja może w dowolnym momencie, działając na wniosek lub z własnej inicjatywy, ponownie przeanalizować, zmienić lub uchylić decyzję przyjętą zgodnie z art. 3 z jednego z następujących powodów:
 - a) nastąpiła istotna zmiana odnośnie do jakiegokolwiek faktu, który był podstawą do podjęcia decyzji;
 - b) decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawidłowych lub wprowadzających w błąd informacji.
2. Komisja regularnie – przynajmniej raz na 4 lata – dokonuje przeglądu służącego ustaleniu, czy wskazani strażnicy dostępu nadal spełniają wymogi ustanowione w art. 3 ust. 1 lub czy nowe przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe spełniają te wymogi. W ramach przeprowadzanego regularnie przeglądu bada się również konieczność dostosowania wykazu świadczonych przez strażników dostępu podstawowych usług platformowych, z których każda pełni funkcję ważnego punktu dostępu dla użytkowników biznesowych, za pośrednictwem którego docierają oni do użytkowników końcowych, o których to usługach mowa w art. 3 ust. 1 lit. b).

Jeżeli po przeprowadzeniu przeglądu zgodnie z akapitem pierwszym Komisja stwierdzi, że zmieniły się okoliczności faktyczne, na podstawie których przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe wskazano jako strażników dostępu, przyjmuje ona decyzję – zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2 – potwierdzającą, zmieniającą lub uchylającą swoją wcześniejszą decyzję o wskazaniu przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe jako strażnika dostępu.

3. Komisja publikuje i aktualizuje na bieżąco wykaz strażników dostępu oraz wykaz podstawowych usług platformowych, w odniesieniu do których muszą oni wypełniać obowiązki przewidziane w art. 5 i 6.

Rozdział III

Praktyki strażników dostępu, które ograniczają kontestowalność lub są nieuczciwe

Artykuł 5

Obowiązki strażników dostępu

W odniesieniu do każdej świadczonej przez siebie podstawowej usługi platformowej zidentyfikowanej w decyzji o wskazaniu zgodnie z art. 3 ust. 7 strażnik dostępu:

- a) nie dokonuje łączenia danych osobowych pozyskiwanych za pośrednictwem tych podstawowych usług platformowych z danymi osobowymi pozyskiwanymi za pośrednictwem dowolnych innych podstawowych usług platformowych lub dowolnych innych usług oferowanych przez strażnika dostępu lub z danymi osobowymi pozyskiwanymi za pośrednictwem usług świadczonych przez osoby trzecie, a także nie rejestruje użytkowników końcowych jako użytkowników innych usług świadczonych przez strażnika dostępu, po to by łączyć dane osobowe, chyba że użytkownikowi końcowemu zapewniono możliwość dokonania wyboru i wyraził on zgodę w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/679. W stosownych przypadkach strażnik dostępu może również opierać się na podstawie prawnej zawartej w art. 6 ust. 1 lit. c), d) i e) rozporządzenia (UE) 2016/679;
- b) zapewnia użytkownikom biznesowym możliwość oferowania, przy wykorzystaniu usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez osobę trzecią, tych samych produktów lub usług użytkownikom końcowym po cenach lub na warunkach innych, zwłaszcza korzystniejszych, niż w ramach usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez strażnika dostępu;
- c) zapewnia użytkownikom biznesowym możliwość przedstawiania ofert użytkownikom końcowym pozyskanym za pośrednictwem podstawowej usługi platformowej lub za pośrednictwem innych kanałów, w tym ofert na innych warunkach, oraz promowania takich ofert wśród tych użytkowników końcowych oraz możliwość zawierania z tymi użytkownikami końcowymi umów niezależnie od tego, czy korzystają oni w tym celu z podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu, czy też nie;

- ca) umożliwia użytkownikom końcowym dostęp do treści, subskrypcji, funkcji lub innych elementów za pośrednictwem podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu oraz korzystanie z tych elementów – przy użyciu aplikacji użytkownika biznesowego, w przypadkach gdy zostały one nabyte przez użytkowników końcowych od właściwego użytkownika biznesowego bez korzystania z podstawowych usług platformowych strażnika dostępu;
- d) powstrzymuje się od uniemożliwiania lub utrudniania użytkownikom biznesowym i użytkownikom końcowym dokonywania zgłoszeń do odpowiednich organów publicznych, w tym sądów krajowych, dotyczących nieprzestrzegania przez strażnika dostępu odpowiednich unijnych lub krajowych przepisów w odniesieniu do wszelkich stosowanych przez strażników dostępu praktyk. Pozostaje to bez uszczerbku dla prawa użytkowników biznesowych i strażników dostępu do określenia w swoich umowach warunków korzystania z prawnych mechanizmów rozpatrywania skarg;
- e) powstrzymuje się od nakładania na użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych obowiązku korzystania z usługi identyfikacyjnej lub usługi płatniczej świadczonej przez strażnika dostępu w kontekście usług oferowanych przez użytkowników biznesowych korzystających z podstawowych usług platformowych tego strażnika dostępu, a w odniesieniu do użytkowników biznesowych również od nakładania obowiązku oferowania takich usług lub współdziałania z takimi usługami;
- f) powstrzymuje się od nakładania na użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych obowiązku subskrypcji lub zarejestrowania się jako użytkownik dowolnej innej podstawowej usługi platformowej zidentyfikowanej zgodnie z art. 3 lub spełniającej progi ustanowione w art. 3 ust. 2 lit. b) jako warunku, którego spełnienie umożliwia uzyskanie dostępu do dowolnej ze świadczonych przez siebie podstawowych usług platformowych zidentyfikowanych zgodnie z tym artykułem, zapisanie się lub zarejestrowanie do tych usług;
- g) udziela reklamodawcom i wydawcom, na rzecz których świadczy usługi reklamowe, na ich żądanie – nieodpłatnie i w ciągu miesiąca od otrzymania takiego wniosku – informacji dotyczących ceny płaconej przez reklamodawcę i wydawcę, a także kwoty lub wysokości wynagrodzenia wypłacanych wydawcy z tytułu opublikowania danej reklamy oraz z tytułu każdej odpowiedniej usługi reklamowej świadczonej przez strażnika dostępu.

Artykuł 6

Obowiązki strażników dostępu, które mogą podlegać dalszemu doprecyzowaniu na podstawie art. 7

1. W odniesieniu do każdej świadczonej przez siebie podstawowej usługi platformowej zidentyfikowanej w decyzji o wskazanie zgodnie z art. 3 ust. 7 strażnik dostępu:
 - a) powstrzymuje się od wykorzystywania – w kontekście konkurencji z użytkownikami biznesowymi – jakichkolwiek niedostępnych publicznie danych wygenerowanych w toku korzystania z odpowiednich podstawowych usług platformowych lub usług pomocniczych przez tych użytkowników biznesowych, w tym przez użytkowników końcowych tych użytkowników biznesowych, którzy korzystają z oferowanych przez niego podstawowych usług platformowych lub usług pomocniczych, lub z niedostępnych publicznie danych dostarczonych przez tych użytkowników biznesowych korzystających z oferowanych przez niego podstawowych usług platformowych lub usług pomocniczych lub dostarczonych przez użytkowników końcowych tych użytkowników biznesowych;
 - b) umożliwia użytkownikom końcowym – także pod względem technicznym – odinstalowanie na dowolnym etapie wszelkich aplikacji w systemie operacyjnym zapewnianym przez strażnika dostępu lub faktycznie przez niego kontrolowanym, przy czym przeprowadzenie takiej operacji ma być tak samo proste jak odinstalowanie jakiegokolwiek aplikacji zainstalowanej przez użytkownika końcowego, oraz zmianę ustawień domyślnych w systemie operacyjnym, które kierują użytkowników końcowych do produktów lub usług oferowanych przez strażnika dostępu, lub naprowadzają ich na takie produkty i usługi, bez uszczerbku dla możliwości ograniczenia przez strażnika dostępu takiego odinstalowania w odniesieniu do aplikacji mających kluczowe znaczenie dla funkcjonowania systemu operacyjnego lub urządzenia i które ze względów technicznych nie mogą być oferowane przez osoby trzecie jako autonomiczny produkt;

- c) umożliwia użytkownikom końcowym – także pod względem technicznym – instalację, skuteczne korzystanie i interoperacyjność odnośnie do oferowanych przez osoby trzecie aplikacji lub sklepów z aplikacjami korzystających z systemów operacyjnych tego strażnika dostępu lub współpracujących z takimi systemami oraz zapewnia możliwość uzyskania dostępu do tych aplikacji lub sklepów z aplikacjami w inny sposób niż za pośrednictwem odpowiednich podstawowych usług platformowych świadczonych przez tego strażnika dostępu. Nie zabrania się strażnikowi dostępu podejmowania – w bezwzględnie niezbędnym i proporcjonalnym zakresie – działań w celu zapewnienia, aby oferowane przez osoby trzecie aplikacje lub sklepy z aplikacjami nie zagrażały integralności dostarczanego przez niego sprzętu lub systemu operacyjnego, pod warunkiem, że te proporcjonalne środki są przez strażnika dostępu należycie uzasadnione. Ponadto nie zabrania się strażnikowi dostępu przyjmowania – w bezwzględnie niezbędnym i proporcjonalnym zakresie – środków umożliwiających użytkownikom końcowym ochronę bezpieczeństwa w odniesieniu do aplikacji lub sklepów z aplikacjami oferowanych przez osoby trzecie.
- d) powstrzymuje się od plasowania usług i produktów oferowanych przez samego strażnika dostępu na korzystniejszych zasadach niż podobne usługi lub produkty oferowane przez osobę trzecią oraz dokonuje takiego plasowania na podstawie sprawiedliwych i niedyskryminujących warunków;
- e) powstrzymuje się od technicznego ograniczania lub ograniczania o innym charakterze możliwości korzystania przez użytkowników końcowych z różnych aplikacji i usług, do których można uzyskać dostęp przy użyciu systemu operacyjnego strażnika dostępu, oraz subskrypcji takich aplikacji i usług, w tym również jeżeli chodzi o wybór dostawcy usługi dostępu do internetu przez użytkowników końcowych;

- f) zapewnia użytkownikom biznesowym i przedsiębiorstwom świadczącym usługi pomocnicze możliwość uzyskania dostępu do tego samego systemu operacyjnego, sprzętu lub funkcji oprogramowania, które są dostępne dla strażnika dostępu lub wykorzystywane przez niego do świadczenia dowolnych usług pomocniczych, oraz umożliwia interoperacyjność tego systemu operacyjnego, sprzętu lub takich funkcji oprogramowania. W takich przypadkach warunki dostępu i interoperacyjności muszą być sprawiedliwe, rozsądne i niedyskryminujące. Strażnik dostępu nie może pogorszyć warunków ani obniżyć jakości w odniesieniu do dostępu i interoperacyjności zapewnianych na rzecz użytkowników biznesowych lub przedsiębiorstw świadczących usługi pomocnicze. Nie zabrania się strażnikowi dostępu podejmowania – w bezwzględnie niezbędnym i proporcjonalnym zakresie – działań w celu zapewnienia, aby oferowane przez osoby trzecie usługi pomocnicze nie zagrażały integralności systemu operacyjnego, sprzętu lub funkcji oprogramowania zapewnianych przez strażnika dostępu, pod warunkiem, że te proporcjonalne środki są przez strażnika dostępu należycie uzasadnione;
- g) zapewnia reklamodawcom i wydawcom lub osobom trzecim upoważnionym przez reklamodawców i wydawców – na ich żądanie i nieodpłatnie – dostęp do stosowanych przez strażnika dostępu narzędzi pomiaru wyników oraz informacji potrzebnych reklamodawcom i wydawcom do przeprowadzenia samodzielnie niezależnej weryfikacji zasobów reklamowych, w tym do danych zagregowanych;
- h) zapewnia użytkownikom końcowym lub osobom trzecim upoważnionym przez użytkownika końcowego – na ich żądanie i nieodpłatnie – rzeczywistą możliwość przenoszenia danych wygenerowanych przez nich w toku ich działalności w kontekście korzystania z odpowiednich podstawowych usług platformowych, i w szczególności zapewnia nieodpłatnie narzędzia ułatwiające skuteczne korzystanie z takiej możliwości przenoszenia danych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679, w tym poprzez zapewnianie stałej możliwości uzyskania dostępu do danych w czasie rzeczywistym;

- i) zapewnia użytkownikom biznesowym lub osobom trzecim upoważnionym przez użytkownika biznesowego – na ich żądanie i nieodpłatnie – skuteczny, wysokiej jakości i stały dostęp w czasie rzeczywistym do danych zagregowanych lub niezagregowanych, w tym danych osobowych, oraz możliwość korzystania z tych danych, dostarczanych lub generowanych w kontekście korzystania z odpowiednich podstawowych usług platformowych lub usług pomocniczych przez tych użytkowników biznesowych oraz przez użytkowników końcowych korzystających z produktów lub usług oferowanych przez tych użytkowników biznesowych; jeżeli chodzi o dane osobowe, zapewnia dostęp do takich danych i możliwość korzystania z tych danych wyłącznie wówczas, gdy są one bezpośrednio powiązane z faktem korzystania przez użytkownika końcowego z produktów lub usług oferowanych przez odpowiedniego użytkownika biznesowego za pośrednictwem odpowiedniej podstawowej usługi platformowej oraz gdy użytkownik końcowy zdecyduje się udostępnić takie dane, wyrażając na to zgodę;
- j) zapewnia dowolnemu przedsiębiorstwu oferującemu wyszukiwarki internetowe będącemu osobą trzecią – na jego żądanie – dostęp, na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, do danych dotyczących plasowania, zapytań, kliknięć i wyświetleń związanych z nieodpłatnym i płatnym wyszukiwaniem dokonywanym przez użytkowników końcowych przy wykorzystaniu wyszukiwarek internetowych strażnika dostępu, z zastrzeżeniem anonimizacji danych – dotyczących zapytań, kliknięć i wyświetleń – będących danymi osobowymi;
- k) stosuje sprawiedliwe, rozsądne i niedyskryminujące ogólne warunki dostępu użytkowników biznesowych do swojego sklepu z aplikacjami wskazanego zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia;
- l) powstrzymuje się od ustanawiania dysproporcjonalnych warunków rezygnacji z podstawowej usługi platformowej i zapewnia korzystanie z takich warunków bez zbędnych trudności.

2. Do celów ust. 1 lit. a) dane niedostępne publicznie obejmują wszelkie zagregowane i niezagregowane dane wygenerowane przez użytkowników biznesowych, które można wywnioskować z działalności handlowej prowadzonej przez użytkowników biznesowych lub ich klientów w ramach podstawowej usługi platformowej oferowanej przez strażnika dostępu lub które można zgromadzić w toku tej działalności.

3. W stosownych przypadkach Komisja może przyjmować akty delegowane, zgodnie z art. 10, by rozszerzyć jeden z obowiązków wymienionych w ust. 1 lub większą ich liczbę na inne podstawowe usługi platformowe wymienione w art. 2 pkt 2.

Artykuł 7

Wypełnianie obowiązków strażników dostępu

1. Strażnik dostępu zapewnia i wykazuje zgodność z obowiązkami ustanowionymi w art. 5 i 6. Środki, jakie strażnik dostępu wdraża, aby wypełnić obowiązki ustanowione w art. 5 i 6, muszą skutecznie przyczyniać się do osiągnięcia celu, w jakim ustanowiono odpowiedni obowiązek. Strażnik dostępu zapewnia wdrożenie tych środków zgodnie z mającym zastosowanie prawem, w szczególności z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE, a także zgodnie z przepisami w zakresie cyberbezpieczeństwa, ochrony konsumentów i bezpieczeństwa produktów.
2. Komisja może – z własnej inicjatywy lub na wniosek strażnika dostępu na podstawie ust. 3 – wszcząć postępowanie na podstawie z art. 18 i w drodze decyzji przyjętej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2, określić środki, które dany strażnik dostępu ma wdrożyć w celu skutecznego wypełnienia obowiązków określonych w art. 6, a w przypadku obchodzenia przepisów – postępowanie na podstawie art. 11 ust. 4 w odniesieniu do obowiązków określonych w art. 5 i 6. Komisja przyjmuje decyzję na podstawie niniejszego ustępu w terminie sześciu miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 18.
3. Strażnik dostępu może zwrócić się do Komisji o podjęcie dialogu w celu ustalenia, czy środki, jakie strażnik dostępu zamierza wdrożyć lub wdrożył, by zapewnić zgodność z art. 6, skutecznie przyczyniają się do osiągnięcia celu przyświecającego danemu obowiązkowi w określonej sytuacji tego strażnika dostępu.

Komisja ma swobodę decydowania, czy podjąć taki dialog, który przebiegać ma z poszanowaniem zasad równego traktowania, proporcjonalności i dobrej administracji.

Strażnik dostępu przedstawia w składanym przez siebie wniosku uzasadnioną opinię zawierającą w szczególności wyjaśnienie powodu, dla którego uznaje planowane lub już wdrożone środki za skutecznie przyczyniające się do osiągnięcia celu przyświecającego danemu obowiązkowi w określonej sytuacji.

4. W ramach postępowania, o którym mowa w ust. 2, Komisja może postanowić, by poprosić zainteresowane osoby trzecie o przedstawienie uwag w odniesieniu do środków, które wdraża strażnik dostępu.
5. Przepisy ust. 2 i 3 niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na mocy art. 25, 26 i 27.
6. W celu przyjęcia decyzji na podstawie ust. 2 Komisja przekazuje swoje wstępne ustalenia w terminie trzech miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem dany strażnik dostępu powinien wprowadzić w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń. Zainteresowane osoby trzecie mogą zostać poproszone o przedstawienie uwag na temat głównych elementów wstępnych ustaleń w terminie określonym przez Komisję.
7. Określając działania, o których mowa w ust. 2, Komisja zapewnia, aby skutecznie przyczyniały się one do osiągnięcia celów, w jakich ustanowiono dany obowiązek, oraz były proporcjonalne w określonej sytuacji strażnika dostępu i odpowiedniej usługi.
8. Na potrzeby doprecyzowania obowiązków, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. j) i k), Komisja ocenia również, czy planowane lub wdrożone środki zapewniają wyeliminowanie utrzymującego się braku równowagi między prawami i obowiązkami użytkowników biznesowych oraz czy działania te same w sobie nie zapewniają strażnikowi dostępu korzyści, która byłaby nieproporcjonalna względem usługi świadczonej przez niego na rzecz użytkowników biznesowych.

Artykuł 8
Zawieszenie

1. Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu – na zasadzie wyjątku zawiesić całość lub część określonego obowiązku ustanowionego w art. 5 i 6 w odniesieniu do podstawowej usługi platformowej zidentyfikowanej na podstawie art. 3 ust. 7 w drodze decyzji przyjętej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2, jeżeli strażnik dostępu wykaże, że wypełnienie tego obowiązku mogłoby zagrozić – z uwagi na wystąpienie wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą strażnika dostępu – rentowności działalności prowadzonej przez strażnika dostępu w Unii, wyłącznie w zakresie i na czas niezbędne do wyeliminowania takiego zagrożenia dla rentowności. W decyzji o zawieszeniu Komisja może określić odstępy czasu, krótsze niż jeden rok, w jakich decyzja ta podlega przeglądowi zgodnie z ust. 2. Komisja dąży do przyjęcia decyzji o zawieszeniu niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu 3 miesięcy od dnia otrzymania kompletnego uzasadnionego wniosku.
2. Jeżeli zawieszenia dokonano na podstawie ust. 1, Komisja co najmniej raz w roku dokonuje przeglądu decyzji o zawieszeniu. Po przeprowadzeniu takiego przeglądu Komisja uchyla zawieszenie w całości lub częściowo albo stwierdza, że warunki ustanowione w ust. 1 pozostają spełnione.
3. W pilnych przypadkach Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu – tymczasowo zawiesić konieczność wypełnienia określonego obowiązku w odniesieniu do jednej podstawowej usługi platformowej lub większej ich liczby jeszcze przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1.

Oceniając ten wniosek, Komisja bierze pod uwagę w szczególności wpływ wypełnienia określonego obowiązku na rentowność działalności strażnika dostępu w Unii, a także na osoby trzecie. Zawieszenie może podlegać warunkom i obowiązkom określonym przez Komisję, aby zapewnić sprawiedliwą równowagę między powyższymi interesami a celami niniejszego rozporządzenia. Wspomniany wniosek może zostać złożony i rozpatrzony pozytywnie w dowolnym momencie w trakcie oceny prowadzonej przez Komisję na podstawie ust. 1.

Artykuł 9

Zwolnienie ze względu na zdrowie publiczne i bezpieczeństwo publiczne

1. Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu lub z własnej inicjatywy – zwolnić strażnika dostępu z całości lub części określonego obowiązku ustanowionego w art. 5 i 6 w odniesieniu do pojedynczej podstawowej usługi platformowej zidentyfikowanej na podstawie art. 3 ust. 7, przyjmując decyzję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2, jeżeli takie zwolnienie jest uzasadnione względami określonymi w ust. 2 niniejszego artykułu. Komisja przyjmuje decyzję o zwolnieniu niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu 3 miesięcy od dnia otrzymania kompletnego uzasadnionego wniosku.
 - 1a. W przypadku udzielenia zwolnienia na podstawie ust. 1 Komisja dokonuje przeglądu swojej decyzji o zwolnieniu, w momencie gdy podstawa zwolnienia przestaje istnieć lub dokonuje przeglądu tej decyzji co najmniej raz w roku. Po przeprowadzeniu takiego przeglądu Komisja znosi zwolnienie w całości lub częściowo albo stwierdza, że warunki ustanowione w ust. 1 pozostają spełnione.
2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, można udzielić wyłącznie ze względu na:
 - b) zdrowie publiczne;
 - c) bezpieczeństwo publiczne.
3. W pilnych przypadkach Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu lub z własnej inicjatywy – tymczasowo zawiesić konieczność wypełnienia określonego obowiązku w odniesieniu do jednej podstawowej usługi platformowej lub większej ich liczby jeszcze przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1.

Oceniając ten wniosek, Komisja bierze pod uwagę w szczególności wpływ wypełnienia określonego obowiązku na względy określone w ust. 2, jak również na danego strażnika dostępu i na osoby trzecie. Zawieszenie może podlegać warunkom i obowiązkom określonym przez Komisję, aby zapewnić sprawiedliwą równowagę między założeniami leżącymi u podstaw względów określonych w ust. 2 a celami niniejszego rozporządzenia. Wspomniany wniosek może zostać złożony i rozpatrzony pozytywnie w dowolnym momencie w trakcie oceny prowadzonej przez Komisję na podstawie ust. 1.

Artykuł 9a

Sprawozdawczość

1. W ciągu sześciu miesięcy od wskazania na podstawie art. 3 i zgodnie z art. 3 ust. 8 strażnik dostępu przedkłada Komisji sprawozdanie opisujące w szczegółowy i przejrzysty sposób środki, które wdrożył w celu zapewnienia zgodności z obowiązkami określonymi w art. 5 i 6. Sprawozdanie to należy aktualizować co najmniej raz do roku.
2. W ciągu sześciu miesięcy od wskazania na podstawie art. 3 strażnik dostępu publikuje i przekazuje Komisji niepublucne streszczenie sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja niezwłocznie publikuje to niepublucne streszczenie sprawozdania. Streszczenie to jest aktualizowane po aktualizacji sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 10

Aktualizowanie obowiązków strażników dostępu

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37, by uzupełniać istniejące obowiązki określone w art. 5 i 6. To uzupełnienie istniejących obowiązków oparte jest na badaniu rynku przeprowadzonym na podstawie art. 17, w przypadku gdy wskazuje ono na konieczność aktualizacji tych obowiązków, by uwzględnić praktyki, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe w taki sam sposób jak praktyki, z którymi wiążą się obowiązki ustanowione w art. 5 i 6.

Zakres aktu delegowanego przyjętego zgodnie z akapitem pierwszym jest ograniczony do:

- (a) rozszerzenia obowiązku, stosowanego wyłącznie w odniesieniu do niektórych podstawowych usług platformowych, na inne podstawowe usługi platformowe wymienione w art. 2 pkt 2;
- (b) rozszerzenia obowiązku, który przynosi korzyści określonej grupie użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych, tak by przynosił korzyści innym grupom tych użytkowników;
- (c) określenia sposobu, w jaki mają być wypełniane obowiązki strażników dostępu na mocy art. 5 i 6 w celu zapewnienia skutecznego ich wypełniania;
- (d) rozszerzenia obowiązku, który ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do niektórych usług pomocniczych, na inne usługi pomocnicze;
- (e) rozszerzenia obowiązku, który ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do niektórych rodzajów danych, na inne rodzaje danych;
- (f) dodania dalszych warunków, w przypadku gdy dany obowiązek wprowadza określone warunki dotyczące postępowania strażnika dostępu; lub
- (g) zastosowania obowiązku regulującego relacje między kilkoma podstawowymi usługami platformowymi strażnika dostępu do relacji między daną podstawową usługą platformową a innymi usługami strażnika dostępu.

2. Praktykę, o której mowa w ust. 1, uznaje się za nieuczciwą lub za ograniczającą kontestowalność podstawowych usług platformowych, jeżeli:
- a) można zaobserwować brak równowagi między prawami i obowiązkami użytkowników biznesowych, a strażnik dostępu uzyskuje korzyść od użytkowników biznesowych, która jest nieproporcjonalna względem usługi świadczonej przez niego na rzecz tych użytkowników; lub
 - b) jest stosowana przez strażników dostępu i może utrudniać innowacje i ograniczać możliwości wyboru dla użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych, ponieważ praktyka ta:
 - i. trwale wpływa lub może wpływać na kontestowalność podstawowej usługi platformowej lub innych usług w sektorze cyfrowym ze względu na tworzenie lub wzmocnienie barier utrudniających innym przedsiębiorstwom rozpoczęcie lub rozszerzenie działalności w charakterze dostawcy podstawowej usługi platformowej lub innych usług w sektorze cyfrowym; lub
 - ii. uniemożliwia innym operatorom uzyskanie takiego samego dostępu do kluczowych zasobów, jakim dysponuje strażnik dostępu.

Artykuł 11

Przeciwdziałanie obchodzeniu obowiązków

- 1a. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe w żadnym wypadku nie dokonuje segmentacji, podziału, dalszego podziału, fragmentacji lub rozdzielenia tych usług za pomocą środków umownych, handlowych, technicznych lub wszelkich innych środków w celu obejścia progów ilościowych określonych w art. 3 ust. 2.
- 1b. Komisja może, jeśli powzięła podejrzenie, że przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe stosuje praktyki określone w ust. 1, domagać się od tego przedsiębiorstwa wszelkich informacji, które uzna za niezbędne do ustalenia, czy dokonało ono fragmentacji podstawowych usług platformowych, o której mowa w ust. -1a.

1. Strażnik dostępu zapewnia pełne i skuteczne wypełnianie obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6. Przez cały okres, w którym obowiązki ustanowione w art. 5 i 6 mają zastosowanie do podstawowych usług platformowych wyznaczonych na podstawie art. 3 ust. 7, ich wypełnianie nie może utrudnione przez żadne postępowanie strażnika dostępu, w tym stosowanie technik behawioralnych lub projektu interfejsu, które mogłyby ograniczyć skuteczność art. 5 i 6, niezależnie od tego, czy postępowanie to ma charakter umowny, handlowy, techniczny lub jakikolwiek inny.
2. Jeżeli zapewnienie zgodności z niniejszym rozporządzeniem wiąże się z koniecznością uzyskania zgody na gromadzenie i przetwarzanie danych osobowych, strażnik dostępu podejmuje konieczne działania, aby zapewnić użytkownikom biznesowym możliwość bezpośredniego uzyskania zgody na przetwarzanie tych danych w przypadkach, w których jest to wymagane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE, albo aby zapewnić zgodność z unijnymi przepisami i zasadami w zakresie ochrony danych i prywatności w inny sposób, w tym – w stosownych przypadkach – poprzez dostarczanie użytkownikom biznesowym należycie zanonimizowanych danych. Strażnik dostępu nie może doprowadzić do sytuacji, w której uzyskanie takiej zgody przez użytkownika biznesowego będzie bardziej uciążliwe niż uzyskanie zgody na potrzeby usług własnych świadczonych przez strażnika dostępu.
3. Strażnik dostępu nie może pogorszyć warunków ani obniżyć jakości żadnej z podstawowych usług platformowych świadczonych na rzecz użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych, którzy zdecydowali się skorzystać z praw lub możliwości przewidzianych w art. 5 i 6, ani sprawić, że korzystanie z tych praw lub możliwości będzie nadmiernie utrudnione.
4. Gdy strażnik dostępu dokonuje lub próbuje dokonać obejścia któregokolwiek z obowiązków określonych w art. 5 i 6 w jeden ze sposobów opisanych w ust. 1–3, Komisja może wszcząć postępowanie zgodnie z art. 18 i przyjąć decyzję na podstawie art. 7 określającą środki, które dany strażnik dostępu musi wdrożyć.
5. Przepisy ust. 4 pozostają bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na mocy art. 25, 26 i 27.

Artykuł 12

Obowiązek informowania o koncentracjach

1. Strażnik dostępu informuje Komisję o każdej planowanej koncentracji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 z udziałem dowolnego innego strażnika dostępu, przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe lub jakiegokolwiek inne usługi świadczone w sektorze cyfrowym, niezależnie od tego, czy taka koncentracja podlega zgłoszeniu unijnemu organowi ochrony konkurencji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 139/2004, czy też właściwemu krajowemu organowi ochrony konkurencji zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi łączenia przedsiębiorstw.

Strażnik dostępu informuje Komisję o takiej koncentracji co najmniej dwa miesiące przed jej przeprowadzeniem i po zawarciu umowy, ogłoszeniu publicznej oferty przejęcia lub nabyciu kontrolnego pakietu akcji.

2. Informacje przekazane przez strażnika dostępu na podstawie ust. 1 zawierają co najmniej opis przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji, dane na temat ich rocznego obrotu w EOG i na świecie, ich obszaru działalności, w tym działalności bezpośrednio związanej z koncentracją, wartości transakcyjnej lub jej oszacowania, skrócony opis koncentracji, w tym jej charakter i uzasadnienie, a także wykaz państw członkowskich, których dotyczy dana operacja.

Informacje te przedstawiają również, w odniesieniu do wszelkich odpowiednich podstawowych usług platformowych, dane na temat rocznego obrotu w EOG oraz liczby korzystających z tych usług użytkowników biznesowych aktywnych rocznie i liczby użytkowników końcowych aktywnych miesięcznie.

3. Jeżeli po przeprowadzeniu jakiegokolwiek koncentracji, o której mowa w ust. 1, dodatkowe podstawowe usługi platformowe indywidualnie spełniają progi ustanowione w art. 3 ust. 2 lit. b), dany strażnik dostępu informuje Komisję o tym fakcie w terminie trzech miesięcy od dnia przeprowadzenia koncentracji i przekazuje Komisji informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2.

4. Komisja informuje państwa członkowskie, przekazując wszelkie informacje otrzymane na podstawie ust. 1, i publikuje skrócony opis koncentracji określający strony uczestniczące w koncentracji, ich zakres działalności, charakter koncentracji oraz wykaz państw członkowskich, których dotyczy dana operacja. Komisja uwzględnia uzasadniony interes przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych.

Artykuł 13

Obowiązek przeprowadzenia audytu

W terminie sześciu miesięcy od dnia jego wskazania na podstawie art. 3 strażnik dostępu jest zobowiązany przedłożyć Komisji poddany niezależnemu audytowi opis wszelkich technik profilowania użytkowników końcowych, z których korzysta w odniesieniu do świadczonych przez siebie podstawowych usług platformowych zidentyfikowanych na podstawie art. 3 lub w ramach tych usług.

Strażnik dostępu udostępnia publicznie streszczenie opisu poddanego audytowi, z uwzględnieniem ewentualnych ograniczeń związanych z tajemnicą handlową. Opis i jego publicznie dostępne streszczenie są aktualizowane co najmniej raz w roku.

Rozdział IV

Badanie rynku

Artykuł 14

Rozpoczęcie badania rynku

1. Jeżeli Komisja zamierza przeprowadzić badanie rynku z myślą o ewentualnym przyjęciu decyzji na podstawie art. 15, 16 i 17, przyjmuje decyzję o rozpoczęciu badania rynku.
 - 1a. Komisja może skorzystać ze swoich uprawnień dochodzeniowych na podstawie niniejszego rozporządzenia przed rozpoczęciem badania rynku na podstawie ust. 1

2. Decyzja o rozpoczęciu badania rynku zawiera następujące informacje:
 - a) datę rozpoczęcia badania;
 - b) opis kwestii, której dotyczy badanie;
 - c) cel badania.

3. Komisja może ponownie rozpocząć badanie rynku, które zostało już zakończone, jeżeli:
 - a) nastąpiła istotna zmiana odnośnie do jakiegokolwiek faktu, który był podstawą do podjęcia decyzji;
 - b) decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawidłowych lub wprowadzających w błąd informacji.

Artykuł 15

Badanie rynku przeprowadzane w celu wskazania strażników dostępu

1. Komisja może przeprowadzić z własnej inicjatywy badanie rynku w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo powinno zostać wskazane jako strażnik dostępu na podstawie art. 3 ust. 6, lub w celu zidentyfikowania podstawowych usług platformowych dla strażnika dostępu na podstawie art. 3 ust. 7. Komisja dąży do zakończenia badania rynku poprzez przyjęcie decyzji – w terminie dwunastu miesięcy od dnia rozpoczęcia tego badania – zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2.

2. W toku badania rynku przeprowadzanego na podstawie ust. 1 Komisja dąży do przekazania swoich wstępnych ustaleń odnośnemu przedsiębiorstwu w terminie sześciu miesięcy od daty rozpoczęcia tego badania. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia, czy w jej opinii przedsiębiorstwo powinno zostać doraźnie wskazane jako strażnik dostępu na podstawie art. 3 ust. 6 i przedstawia tymczasowy wykaz odpowiednich podstawowych usług platformowych na podstawie art. 3 ust. 7.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo spełnia progi ustanowione w art. 3 ust. 2, ale przedstawiło dostatecznie uzasadnione argumenty zgodnie z art. 3 ust. 4, Komisja dąży do zakończenia badania rynku w terminie pięciu miesięcy od daty jego rozpoczęcia poprzez przyjęcie decyzji na podstawie ust. 1. W takim przypadku Komisja dąży do przekazania przedsiębiorstwu wstępnych ustaleń, o których mowa w ust. 2, w terminie trzech miesięcy od dnia rozpoczęcia badania.
4. Jeżeli Komisja, działając na podstawie art. 3 ust. 6, wskazuje jako strażnika dostępu przedsiębiorstwo, które nie ma jeszcze ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej działalności, ale można przewidzieć, że osiągnie taką pozycję w niedalekiej przyszłości, nakłada na tego strażnika dostępu wyłącznie obowiązki ustanowione w art. 5 lit. b) i d) i art. 6 ust. 1 lit. e), f), h) oraz i), określone w decyzji o wskazaniu. Komisja nakłada jednak wspomniane obowiązki wyłącznie w stopniu, w jakim jest to konieczne i stosowne do zapobieżenia osiągnięciu w nieuczciwy sposób przez danego strażnika dostępu ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej przez niego działalności. Komisja dokonuje przeglądu takiego wskazania zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 4.

Artykuł 16

Badanie rynku dotyczące systematycznego niewypełniania obowiązków

1. Komisja może przeprowadzić badanie rynku w celu ustalenia, czy dany strażnik dostępu nie ucieka się do systematycznego niewypełniania obowiązków. Jeżeli w toku badania rynku okaże się, że strażnik dostępu systematycznie nie wypełnia jednego z obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6 lub większej ich liczby i utrzymał, umocnił lub rozszerzył swoją pozycję strażnika dostępu, biorąc pod uwagę elementy wymienione w art. 3 ust. 1, Komisja może – w drodze decyzji przyjmowanej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2 – zastosować wobec takiego strażnika dostępu dowolne behawioralne lub strukturalne środki zaradcze, które są proporcjonalne do wagi popełnionego naruszenia i konieczne do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia. Komisja jest zobowiązana zakończyć prowadzone badanie rynku poprzez przyjęcie decyzji w terminie dwunastu miesięcy od dnia jego rozpoczęcia.

2. Komisja może zastosować strukturalne środki zaradcze na podstawie ust. 1 wyłącznie wówczas, gdy nie istnieją równie skuteczne behawioralne środki zaradcze albo gdy równie skuteczne behawioralne środki zaradcze byłyby bardziej uciążliwe dla danego strażnika dostępu niż strukturalne środki zaradcze.
3. Przyjmuje się, że strażnik dostępu systematycznie nie wypełnia obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6, jeżeli Komisja wydała przeciwko strażnikowi dostępu co najmniej trzy decyzje w sprawie niewypełniania obowiązków na podstawie art. 25 w odniesieniu do dowolnej spośród świadczonych przez niego podstawowych usług platformowych w okresie pięciu lat poprzedzających przyjęcie decyzji o rozpoczęciu badania rynku z myślą o ewentualnym przyjęciu decyzji na podstawie niniejszego artykułu.
4. Przyjmuje się, że strażnik dostępu umocnił lub rozszerzył swoją pozycję strażnika dostępu, biorąc pod uwagę elementy wymienione w art. 3 ust. 1, jeżeli doszło do zwiększenia jego wpływu na rynek wewnętrzny, wzrostu jego znaczenia jako punktu dostępu, za pośrednictwem którego użytkownicy biznesowi mogą dotrzeć do użytkowników końcowych, lub umocnienia jego ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej działalności.
5. Komisja przekazuje swoje zastrzeżenia danemu strażnikowi dostępu w terminie sześciu miesięcy od dnia rozpoczęcia badania. W swoich zastrzeżeniach Komisja wyjaśnia, czy wstępnie uznaje warunki określone w ust. 1 za spełnione, oraz wskazuje, które środki zaradcze wstępnie uznaje za konieczne i proporcjonalne.
6. Na dowolnym etapie badania rynku Komisja może przedłużyć okres prowadzenia tego badania, jeżeli takie przedłużenie jest uzasadnione ze względów obiektywnych i jeżeli jest proporcjonalne. Takie przedłużenie może również dotyczyć terminu na zgłoszenie zastrzeżeń przez Komisję lub terminu na przyjęcie przez nią ostatecznej decyzji. Łączny okres przedłużenia lub przedłużeń dokonanych na podstawie niniejszego ustępu nie może przekraczać sześciu miesięcy. Komisja może rozważyć zobowiązania zaproponowane na podstawie art. 23 i nadać im moc wiążącą w swojej decyzji.

Artykuł 17

Badanie rynku dotyczące nowych usług i nowych praktyk

Komisja może przeprowadzić badanie rynku, aby ustalić, czy do wykazu podstawowych usług platformowych należy dodać jedną usługę lub większą liczbę usług świadczonych w sektorze cyfrowym, lub aby wykryć rodzaje praktyk, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe i do których nie odniesiono się w skuteczny sposób w niniejszym rozporządzeniu. Komisja jest zobowiązana opublikować dostępne publicznie sprawozdanie najpóźniej w terminie 24 miesiące od dnia rozpoczęcia badania rynku. W swojej ocenie Komisja uwzględnia wszelkie istotne ustalenia z postępowań, przeprowadzonych na podstawie art. 101 i 102 TFUE, dotyczących rynków cyfrowych, a także wszelkie inne istotne zmiany.

W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy:

- a) wnioski w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia w celu włączenia dodatkowych usług świadczonych w sektorze cyfrowym do wykazu podstawowych usług platformowych określonego w art. 2 pkt 2 lub ujęcia nowych obowiązków w art. 5 lub 6; lub
- b) projekt aktu delegowanego uzupełniającego obowiązki określone w art. 5 lub 6, jak przewidziano w art. 10.

W stosownych przypadkach wnioski w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia na podstawie lit. a) może również proponować usunięcie pewnych usług z wykazu podstawowych usług platformowych określonego w art. 2 pkt 2 lub usunięcie pewnych obowiązków określonych w art. 5 lub 6.

Rozdział V

Uprawnienia dochodzeniowe, egzekwowania prawa i monitorowania

Artykuł 18

Wszczęcie postępowania

1. Jeżeli Komisja zamierza przeprowadzić postępowanie z myślą o ewentualnym przyjęciu decyzji na podstawie art. 7, 25 i 26, przyjmuje decyzję o wszczęciu postępowania.
2. Komisja może skorzystać ze swoich uprawnień dochodzeniowych na podstawie niniejszego rozporządzenia przed wszczęciem postępowania.

Artykuł 19

Wnioski o udzielenie informacji

1. W celu wykonania obowiązków powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem Komisja może zwrócić się – w drodze zwykłego wniosku lub decyzji – do przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw o udzielenie wszelkich koniecznych informacji. Komisja może również w drodze zwykłego wniosku lub decyzji zwrócić się o udzielenie jej dostępu do wszelkich danych i algorytmów wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa oraz zwrócić się o udzielenie jej wyjaśnień w tym zakresie.
3. Jeżeli Komisja zwraca się do przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw w drodze zwykłego wniosku o udzielenie informacji, podaje podstawę prawną i cel wniosku, określa zakres żądanych informacji, ustala termin, w którym należy je dostarczyć, oraz poucza o karach przewidzianych w art. 26 z tytułu udzielenia niekompletnych, nieprawidłowych lub wprowadzających w błąd informacji lub wyjaśnień.
4. Jeżeli Komisja wzywa – w drodze decyzji – przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw do udzielenia informacji, podaje podstawę prawną i cel wniosku, określa zakres żądanych informacji i ustala termin, w którym należy je dostarczyć. Jeżeli Komisja zwraca się do przedsiębiorstw o zapewnienie jej dostępu do danych i algorytmów, podaje podstawę prawną i cel takiego wniosku oraz ustala termin, w którym należy zapewnić ten dostęp. Komisja poucza o karach przewidzianych w art. 26 oraz poucza o okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 27 lub nakłada takie kary. Poucza ona również o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.

5. Przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych – spółki i firmy, lub stowarzyszenia nieposiadające osobowości prawnej, osoby upoważnione do ich reprezentowania przez prawo lub ich statut, dostarczają żądanych informacji w imieniu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw, których sprawa dotyczy. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przekazać informacje w imieniu swoich klientów. Klienci ci pozostają w pełni odpowiedzialni, jeżeli przekazane informacje są niekompletne, nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd.
- 5a. Komisja niezwłocznie przesyła kopię zwykłego wniosku lub decyzji wzywających do udzielenia informacji odpowiedzialnemu za egzekwowanie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwemu organowi państwa członkowskiego, na terytorium którego przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw mają siedzibę.
6. Na wniosek Komisji właściwe organy państw członkowskich dostarczają Komisji wszelkich posiadanych przez nie informacji koniecznych do wykonania obowiązków powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 21

Uprawnienie do prowadzenia przesłuchań i przyjmowania oświadczeń

1. W celu wykonania obowiązków powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem Komisja może przesłuchiwać wszelkie osoby fizyczne lub prawne, które wyrażą zgodę na przesłuchanie, w celu zebrania informacji odnoszących się do przedmiotu dochodzenia. Komisja jest uprawniona do rejestrowania takiego przesłuchania za pomocą wszelkich środków technicznych.
2. Gdy przesłuchanie na podstawie ust. 1 prowadzone jest w lokalu przedsiębiorstwa, Komisja informuje odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ państwa członkowskiego, na terytorium którego odbywa się to przesłuchanie. Na żądanie tego właściwego organu, jego urzędnicy mogą wspomagać urzędników i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję do prowadzenia przesłuchania.

Artykuł 21

Uprawnienia do przeprowadzania inspekcji

1. W celu wykonania obowiązków powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem Komisja może przeprowadzać wszelkie konieczne inspekcje przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.
- 1a. Urzędnicy i inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję do prowadzenia inspekcji mają prawo:
 - a) wstępu do wszelkich lokali, na teren i do środków transportu przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw;
 - b) badać księgi i inne rejestry związane z działalnością gospodarczą, niezależnie od nośnika, na jakim są przechowywane;
 - c) pobierać lub uzyskiwać, w dowolnej formie, kopie lub wyciągi z takich ksiąg lub rejestrów;
 - d) wymagać od przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw udzielenia dostępu do jego organizacji, działalności, systemu informatycznego, algorytmów, przetwarzania danych i praktyk biznesowych oraz przedstawienia wyjaśnień na temat tych elementów, a następnie rejestrować lub udokumentować udzielone wyjaśnienia;
 - e) pieczętować wszelkie lokale przedsiębiorstwa i księgi lub rejestry na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia inspekcji;
 - f) zadawać pytania przedstawicielom lub członkom personelu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w celu uzyskania wyjaśnień odnośnie do faktów lub dokumentów dotyczących przedmiotu i celu inspekcji oraz rejestrować odpowiedzi.

2. Inspekcje można również przeprowadzać przy wsparciu audytorów lub ekspertów powołanych przez Komisję na podstawie art. 24 ust. 2, a także przy wsparciu odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwego organu państwa członkowskiego, na terytorium którego inspekcja ma być przeprowadzona.
3. Podczas inspekcji Komisja, audytorzy lub eksperci przez nią powołani, a także odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ państwa członkowskiego, na terytorium którego inspekcja ma być przeprowadzona, mogą wymagać od przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw udzielenia dostępu do jego organizacji, działalności, systemu informatycznego, algorytmów, przetwarzania danych i praktyk biznesowych oraz przedstawienia wyjaśnień na temat tych elementów. Komisja i audytorzy lub eksperci przez nią powołani, a także wspomniany właściwy organ mogą zadawać pytania każdemu przedstawicielowi lub członkowi personelu.
- 3a. Urzędnicy i inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję do prowadzenia inspekcji wykonują swoje uprawnienia po okazaniu pisemnego upoważnienia zawierającego określenie przedmiotu i celu inspekcji oraz informacje o karach przewidzianych w art. 26, w przypadku gdy okazane księgi i rejestry dotyczące spraw przedsiębiorstwa są niekompletne lub gdy odpowiedzi na pytania zadane na mocy ust. 1a i 3 są nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd. W odpowiednim czasie przed wszczęciem inspekcji Komisja powiadomi o niej organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego, na terytorium którego inspekcja ta ma być przeprowadzona.
4. Przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw muszą poddać się inspekcji zarządzonej decyzją Komisji. Decyzja taka zawiera określenie przedmiotu i celu wizyty, termin jej rozpoczęcia i pouczenie o karach przewidzianych w art. 26 i 27 oraz o prawie do kontroli decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości. Komisja podejmuje takie decyzje po konsultacji z odpowiedzialnym za egzekwowanie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwym organem państwa członkowskiego, na terytorium którego inspekcja ma być przeprowadzona.

5. Na wniosek odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwego organu państwa członkowskiego, na terytorium którego inspekcja ma być przeprowadzona, lub na wniosek Komisji urzędnicy właściwego organu lub upoważnieni bądź wyznaczeni przez niego urzędnicy wspomagają urzędników i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję. W tym celu przysługują im uprawnienia, o których mowa w ust. 1a i 3.
6. W przypadku gdy urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję stwierdzą, że przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstwa sprzeciwia się inspekcji zarządzanej na mocy niniejszego artykułu, odnośne państwo członkowskie udziela im niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, w celu umożliwienia im przeprowadzenia inspekcji.
7. Jeżeli pomoc przewidziana w ust. 6 wymaga zezwolenia organu sądowego zgodnie z przepisami krajowymi, składa się wniosek o wydanie takiego zezwolenia. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.
8. W przypadku gdy wystąpiono o zezwolenie, o którym mowa w ust. 7, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja Komisji jest autentyczna i czy uwzględniając przedmiot inspekcji, przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne. Badając proporcjonalność środków przymusu, krajowe organy sądowe mogą wystąpić do Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwego organu państwa członkowskiego, o szczegółowe wyjaśnienia dotyczące w szczególności podstaw, na jakich Komisja powzięła podejrzenie o naruszeniu niniejszego rozporządzenia, jak również o wyjaśnienia dotyczące wagi zarzucanego naruszenia oraz charakteru uczestnictwa w nim danego przedsiębiorstwa. Krajowy organ sądowy nie może jednak kwestionować konieczności przeprowadzenia samej inspekcji ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach Komisji. Legalność decyzji Komisji może być rozpatrywana jedynie przez Trybunał Sprawiedliwości.

Artykuł 22
Środki tymczasowe

1. W przypadku konieczności podjęcia pilnych działań z uwagi na ryzyko wyrządzenia poważnych i nieodwracalnych szkód użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym strażnika dostępu, Komisja może – w drodze decyzji przyjętej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2 – zarządzić środki tymczasowe przeciwko strażnikowi dostępu na podstawie stwierdzenia bez zagłębiania się w sprawę, że doszło do naruszenia przepisów art. 5 lub 6.
2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, można przyjąć wyłącznie w kontekście postępowania wszczętego z myślą o ewentualnym przyjęciu decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków na podstawie art. 25 ust. 1. Decyzja ta obowiązuje przez czas oznaczony, który może zostać przedłużony, jeżeli okaże się to konieczne i stosowne.

Artykuł 23
Zobowiązania

1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 16 lub 25, dany strażnik dostępu zaproponuje podjęcie zobowiązań odnoszących się do odpowiednich podstawowych usług platformowych i mających na celu wypełnienie obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6, Komisja może – w drodze decyzji przyjmowanej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2 – nadać tym zobowiązaniom moc wiążącą względem danego strażnika dostępu oraz oświadczyć, że nie ma dalszych podstaw do prowadzenia postępowania.
2. Komisja może, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek, wznowić stosowne postępowanie w drodze decyzji, jeżeli:
 - a) nastąpiła istotna zmiana odnośnie do jakiegokolwiek faktu, który był podstawą do podjęcia decyzji;
 - b) dany strażnik dostępu działa w sposób sprzeczny ze swoimi zobowiązaniami;
 - c) decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawidłowych lub wprowadzających w błąd informacji dostarczonych przez strony.

3. Jeżeli Komisja uzna, że zobowiązania zaproponowane przez danego strażnika dostępu nie zapewniają w skuteczny sposób wypełnienia obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6, uzasadnia w decyzji kończącej dane postępowanie, dlaczego nie nadała tym zobowiązaniom mocy wiążącej.

Artykuł 24

Monitorowanie obowiązków i środków

1. Komisja może podejmować działania konieczne w celu monitorowania skutecznego wdrażania i wypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6 oraz skutecznego wdrażania i stosowania decyzji przyjętych na podstawie art. 7, 16, 22 i 23. Działania te mogą obejmować w szczególności nałożenie na strażnika dostępu obowiązku przechowywania wszystkich dokumentów uznanych za istotne dla oceny realizacji i przestrzegania tych obowiązków i decyzji.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować powołanie niezależnych zewnętrznych ekspertów i audytorów, a także ekspertów i audytorów z właściwych organów państw członkowskich celem udzielenia Komisji wsparcia w monitorowaniu wypełniania obowiązków i stosowania się do środków oraz zapewnienia Komisji konkretnej wiedzy, w tym wiedzy specjalistycznej.

Artykuł 25

Niewypełnianie obowiązków

1. Komisja przyjmuje decyzję stwierdzającą niewypełnianie obowiązków zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2, jeżeli uzna, że strażnik dostępu nie zachowuje zgodności z co najmniej jednym z poniższych elementów:
 - a) którymkolwiek z obowiązków ustanowionych w art. 5 lub 6;
 - b) środkami określonymi w decyzji przyjętej na podstawie art. 7 ust. 2;
 - c) środkami zarządzonymi na podstawie art. 16 ust. 1;

- d) środkami tymczasowymi zarządzonymi na podstawie art. 22; lub
 - e) zobowiązaniami, które uznano za prawnie wiążące na podstawie art. 23.
2. Przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1 Komisja przedstawia swoje wstępne ustalenia danemu strażnikowi dostępu. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem dany strażnik dostępu powinien wprowadzić w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń.
 3. W decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków przyjętej na podstawie ust. 1 Komisja nakazuje strażnikowi dostępu zaprzestać i zaniechać niewypełniania obowiązków w stosownym terminie oraz przedstawić wyjaśnienia dotyczące sposobu, w jaki zamierza on zastosować się do decyzji.
 4. Strażnik dostępu przedstawia Komisji opis środków, które wprowadził w celu zastosowania się do decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków przyjętej na podstawie ust. 1.
 5. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 nie zostały spełnione, zamyka badanie, wydając decyzję.

Artykuł 26

Grzywny

1. W drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 25 Komisja może nałożyć na strażnika dostępu grzywny, których wysokość nie przekracza 10 % jego łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli Komisja ustali, że strażnik dostępu umyślnie lub w wyniku zaniedbania nie przestrzega:
 - a) któregośkolwiek z obowiązków wynikających z art. 5 i 6;
 - b) środków określonych przez Komisję w decyzji przyjętej na podstawie art. 7 ust. 2;
 - c) środków zarządzonych na podstawie art. 16 ust. 1;
 - d) decyzji zarządzającej środki tymczasowe, przyjętej na podstawie art. 22; lub
 - e) zobowiązań uznanych za wiążące w drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 23.

2. Komisja może w drodze decyzji nałożyć na przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw grzywny nieprzekraczające 1 % ich łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli umyślnie lub w wyniku zaniedbania:
- aa) nie przestrzegają obowiązku powiadomienia Komisji zgodnie z art. 3 ust. 3;
 - a) nie prześlą w terminie informacji wymaganych do oceny ich wskazania jako strażników dostępu zgodnie z art. 3 ust. 2 lub prześlą informacje nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd;
 - b) nie prześlą informacji wymaganych zgodnie z art. 12 lub prześlą informacje nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd;
 - c) nie prześlą opisu wymaganego zgodnie z art. 13 lub prześlą informacje nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd;
 - d) nie prześlą informacji lub wyjaśnień wymaganych zgodnie z art. 19 lub 20 lub prześlą nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub wyjaśnienia;
 - e) nie zapewnią dostępu do baz danych i algorytmów zgodnie z art. 19;
 - f) nie sprostują w terminie wyznaczonym przez Komisję nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji podanych przez przedstawiciela lub członka personelu lub też nie udzielą lub odmówią udzielenia kompletnych informacji na temat faktów związanych z przedmiotem i celem inspekcji zgodnie z art. 21;
 - g) odmówią poddania się inspekcji zgodnie z art. 21;
 - h) nie stosują się do środków przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 24; lub
 - i) nie przestrzegają warunków dostępu do akt Komisji zgodnie z art. 30 ust. 4.

3. Ustalając kwotę grzywny, Komisja uwzględnia powagę, czas trwania, powtarzalność oraz, w przypadku grzywien nakładanych na podstawie ust. 2, opóźnienie spowodowane w postępowaniu.
4. Jeżeli grzywna nałożona na związek przedsiębiorstw uwzględnia światowy obrót uzyskany przez jego członków, a związek nie jest wypłacalny, jest on zobowiązany do wezwania swoich członków do wniesienia wkładów w celu pokrycia kwoty grzywny.

Jeżeli wkład taki nie zostanie wniesiony do związku przedsiębiorstw w terminie wyznaczonym przez Komisję, Komisja może żądać zapłaty grzywny bezpośrednio od każdego przedsiębiorstwa, którego przedstawiciele byli członkami organów decyzyjnych związku.

Po zażądaniu zapłaty zgodnie z akapitem drugim Komisja może zażądać zapłaty pozostałej kwoty przez któregośkolwiek z członków związku przedsiębiorstw, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia pełnej zapłaty grzywny.

Komisja nie żąda jednak zapłaty na podstawie akapitu drugiego lub trzeciego od przedsiębiorstw, które wykażą, że nie wykonały decyzji związku przedsiębiorstw powodującej naruszenie oraz że nie były świadome jej istnienia albo aktywnie dystansowały się od niej, zanim Komisja wszczęła postępowanie na podstawie art. 18.

Odpowiedzialność finansowa każdego przedsiębiorstwa w zakresie zapłaty grzywny nie przekracza 10 % jego łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym.

Artykuł 27

Okresowe kary pieniężne

1. W drodze decyzji Komisja może nałożyć na przedsiębiorstwa, w tym – w stosownych przypadkach – na strażników dostępu, oraz na związki przedsiębiorstw okresowe kary pieniężne, których wysokość nie przekracza 5 % średniego dziennego światowego obrotu uzyskiwanego w poprzednim roku obrotowym i które są naliczane od daty ustalonej w decyzji, aby nakłonić przedsiębiorstwa do:
 - a) zastosowania się do decyzji przyjętej na podstawie art. 16 ust. 1;
 - b) dostarczenia prawidłowych i kompletnych informacji w terminie wyznaczonym we wniosku o udzielenie informacji wystosowanym w drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 19;
 - c) zapewnienia dostępu do baz danych i algorytmów przedsiębiorstw oraz dostarczenia wyjaśnień dotyczących tych baz danych i algorytmów, które są wymagane na mocy decyzji przyjętej na podstawie art. 19;
 - d) poddania się inspekcji zarządzanej decyzją przyjętą na podstawie art. 21;
 - e) zastosowania się do decyzji zarządzającej środki tymczasowe, przyjętej na podstawie art. 22 ust. 1;
 - f) wywiązania się z zobowiązań uznanych za prawnie wiążące w drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 23 ust. 1;
 - g) zastosowania się do decyzji przyjętej na podstawie art. 25 ust. 1.
2. W przypadku gdy przedsiębiorstwa lub związek przedsiębiorstw wypełniły obowiązek, w odniesieniu do którego nałożono okresową karę pieniężną w celu jego wyegzekwowania, Komisja może w drodze decyzji przyjętej zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2, ustalić ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej na poziomie niższym niż ten, który wynikałby z pierwotnej decyzji.

Artykuł 28

Terminy przedawnienia dotyczące nakładania kar

1. Uprawnienia przyznane Komisji na podstawie art. 26 i 27 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu pięć lat, z wyjątkiem przypadków naruszenia przepisów dotyczących wniosków o udzielenie informacji na podstawie art. 19, uprawnień do prowadzenia przesłuchań i przyjmowania oświadczeń na podstawie art. 20 lub prowadzenia inspekcji na podstawie art. 21, gdzie termin przedawnienia wynosi trzy lata.
2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym popełniono naruszenie. W przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się jednak od dnia zaprzestania naruszenia.
3. Wszelkie działania podjęte przez Komisję w celu przeprowadzenia badania rynku lub postępowania w odniesieniu do naruszenia przerywają bieg terminu przedawnienia dotyczącego nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. Bieg terminu przedawnienia uznaje się za przerwany ze skutkiem od dnia, w którym co najmniej jedno przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw, które uczestniczyły w naruszeniu, zostaną powiadomione o podjętych działaniach. Bieg terminu przedawnienia przerywają w szczególności:
 - a) wnioski o udzielenie informacji wystosowane przez Komisję;
 - b) pisemne upoważnienia do przeprowadzania inspekcji wydane przez Komisję jej urzędnikom;
 - c) wszczęcie postępowania przez Komisję na podstawie art. 18.
4. Każde przerwanie powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od początku. Termin przedawnienia upływa jednak najpóźniej w dniu, w którym upływa okres odpowiadający podwójnemu terminowi przedawnienia, a Komisja nie nałożyła grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Termin ten przedłuża się o okres, na który bieg terminu przedawnienia został zawieszony na podstawie ust. 5.

5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych zawiesza się na okres, przez który decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Artykuł 29

Terminy przedawnienia dotyczące egzekucji kar

1. Uprawnienia Komisji do wykonania decyzji przyjętych na podstawie art. 26 i 27 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu pięć lat.
2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu, w którym decyzja stała się ostateczna.
3. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego egzekwowania kar zostaje przerwany:
 - a) przez powiadomienie o decyzji o zmianie pierwotnej kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej lub o odrzuceniu wniosku o taką zmianę;
 - b) przez każde działanie Komisji lub państwa członkowskiego działającego na wniosek Komisji mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.
4. Każde przerwanie powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od początku.
5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego egzekwowania kar ulega zawieszeniu:
 - a) do upływu terminu przyznanego na zapłatę;
 - b) na czas zawieszenia egzekucji płatności na podstawie postanowienia Trybunału Sprawiedliwości lub orzeczenia sądu krajowego.

Artykuł 30

Prawo do bycia wysłuchanym i prawo dostępu do akt

1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 7, art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 1, art. 15, 16, 22, 23, 25 i 26 oraz art. 27 ust. 2 Komisja zapewnia odnośnemu strażnikowi dostępu lub odnośnemu przedsiębiorstwu lub odnośnemu związkowi przedsiębiorstw możliwość bycia wysłuchanym w kwestii:

- a) wstępnych ustaleń Komisji, w tym w każdej kwestii, w której Komisja zgłosiła zastrzeżenia;
 - b) środków, które Komisja może zamierzać wprowadzić w świetle wstępnych ustaleń zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.
2. Odnośni strażnicy dostępu, odnośne przedsiębiorstwa i odnośne związki przedsiębiorstw mogą przedstawić swoje uwagi do wstępnych ustaleń Komisji w terminie wyznaczonym przez Komisję we wstępnych ustaleniach, który nie może być krótszy niż 14 dni.
 3. Podstawą decyzji przyjętych przez Komisję mogą być wyłącznie zastrzeżenia, co do których odnośni strażnicy dostępu, odnośne przedsiębiorstwa i odnośne związki przedsiębiorstw mogli przedstawić swoje uwagi.
 4. W toku postępowania w pełni respektuje się prawo odnośnego strażnika dostępu, przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw do obrony. Odnośny strażnik dostępu, odnośne przedsiębiorstwo lub odnośny związek przedsiębiorstw mają prawo dostępu do akt Komisji na warunkach ujawnienia, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. Komisja jest uprawniona do wydawania decyzji określających takie warunki ujawnienia w przypadku braku porozumienia między stronami. Prawo dostępu do akt Komisji nie obejmuje informacji poufnych i dokumentów wewnętrznych Komisji ani właściwych organów państw członkowskich. W szczególności prawo dostępu nie obejmuje korespondencji między Komisją a właściwymi organami państw członkowskich. Żaden przepis niniejszego ustępu nie uniemożliwia Komisji ujawnienia i wykorzystania informacji koniecznych do udowodnienia naruszenia.

Artykuł 31

Tajemnica zawodowa

1. Informacje zgromadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.

- 1a. Informacje zgromadzone na podstawie art. 12 wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (WE) nr 139/2004 i krajowych przepisów dotyczących łączenia przedsiębiorstw.
2. Bez uszczerbku dla wymiany i wykorzystania informacji przekazywanych w celu wykorzystania ich na podstawie art. 32a, 33 i 37a Komisja, organy państw członkowskich, ich urzędnicy, funkcjonariusze i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów oraz wszelkie osoby fizyczne lub prawne, w tym audytorzy i eksperci powołani na podstawie art. 24 ust. 2, nie ujawniają informacji uzyskanych lub wymienionych przez nich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.

Artykuł 32a

Współpraca i koordynacja

1. Komisja i państwa członkowskie ściśle współpracują i koordynują swoje działania w zakresie egzekwowania prawa w celu zapewnienia spójnego, skutecznego i komplementarnego egzekwowania dostępnych instrumentów prawnych stosowanych wobec strażników dostępu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.
2. Organy krajowe nie mogą podejmować decyzji sprzecznych z decyzją przyjętą przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia.
3. Komisja i właściwe organy państw członkowskich odpowiedzialne za egzekwowanie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, współpracują ze sobą i informują się wzajemnie o podejmowanych działaniach w zakresie egzekwowania prawa – za pośrednictwem Europejskiej Sieci Konkurencji. Są uprawnione do przekazywania sobie nawzajem informacji dotyczących wszelkich kwestii o charakterze faktycznym lub prawnym, w tym informacji poufnych. W przypadku gdy właściwy organ nie jest członkiem Europejskiej Sieci Konkurencji, Komisja dokonuje niezbędnych ustaleń dotyczących współpracy i wymiany informacji w sprawach dotyczących egzekwowania niniejszego rozporządzenia i w sprawach o których mowa w art. 1 ust. 6, prowadzonych przez te organy. Komisja może określić takie ustalenia w akcie wykonawczym zgodnie z art. 36 ust. 1. lit. ga).

4. Informacje wymieniane zgodnie z ust. 3 są wymieniane i wykorzystywane wyłącznie do celów koordynacji egzekwowania niniejszego rozporządzenia i przepisów, o których mowa w tym ustępie.
5. Komisja może zwrócić się do właściwych organów państw członkowskich o udzielenie wsparcia w zakresie dowolnego badania rynku przeprowadzanego na podstawie niniejszego rozporządzenia.
6. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, ma na podstawie prawa krajowego odnośne kompetencje i uprawnienia dochodzeniowe, może on z własnej inicjatywy przeprowadzać dochodzenia w sprawie ewentualnego nieprzestrzegania na jego terytorium art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia. Przed zastosowaniem pierwszego formalnego środka dochodzeniowego odnośny organ informuje o tym Komisję na piśmie. Wszczęcie postępowania przez Komisję na podstawie art. 18 pozbawia właściwe organy państw członkowskich odpowiedzialne za egzekwowanie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, możliwości przeprowadzenia takiego dochodzenia lub kończy takie dochodzenie, jeśli jest już ono w toku. Dany organ składa Komisji sprawozdanie z wyników swojego dochodzenia w celu wsparcia Komisji jako jedyne organu egzekwującego niniejsze rozporządzenie.
7. W stosownych przypadkach Komisja może konsultować się z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i powiązаныmi unijnymi organami w celu uzyskania informacji potrzebnych do wykonywania obowiązków powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia.
8. W przypadku gdy organ krajowy zamierza wsząć w sprawie strażnika dostępu dochodzenie na podstawie przepisów krajowych wykonujących przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 6, informuje Komisję na piśmie o pierwszym formalnym środku dochodzeniowym – przed zastosowaniem takiego środka lub niezwłocznie po jego zainicjowaniu. Informację tę można również udostępnić właściwym krajowym organom ochrony konkurencji innych państw członkowskich.

Artykuł 32b

Współpraca z sądami krajowymi

1. W postępowaniach dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia sądy krajowe mogą zwrócić się do Komisji o przekazanie informacji będących w jej posiadaniu lub opinii Komisji na temat kwestii dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji kopie wszelkich pisemnych orzeczeń wydanych przez sądy krajowe w sprawach dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia. Kopie takie dostarczane są niezwłocznie po doręczeniu stronom wyroku na piśmie.
3. W przypadku gdy wymaga tego spójne stosowanie niniejszego rozporządzenia Komisja, działając z własnej inicjatywy, może przedkładać pisemne uwagi sądom krajowym. Za zgodą właściwego sądu Komisja może również przedstawiać uwagi ustne.
4. Wyłącznie w celu przygotowania własnych uwag Komisja może zwrócić się z wnioskiem do odpowiedniego sądu krajowego o przekazanie lub zapewnienie przekazania jej wszelkich dokumentów koniecznych do oceny sprawy.
5. Sądy krajowe nie mogą wydawać decyzji sprzecznych z decyzją przyjętą przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia. Sądy muszą również unikać wydawania decyzji pozostających w sprzeczności z decyzją rozważaną przez Komisję w trakcie postępowania, które wszczęła ona na podstawie niniejszego rozporządzenia. W tym celu sąd krajowy może rozważyć, czy konieczne jest zawieszenie toczącego się postępowania. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości wystąpienia przez sądy krajowe z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE.

Artykuł 33

Wniosek o przeprowadzenie badania rynku

1. Jeżeli co najmniej trzy państwa członkowskie zwrócą się do Komisji o rozpoczęcie badania na podstawie art. 15, ponieważ uważają, że istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że przedsiębiorca powinien zostać wskazany jako strażnik dostępu, Komisja musi w ciągu czterech miesięcy przeanalizować, czy istnieją uzasadnione powody, aby rozpocząć takie badanie; wyniki takiej analizy muszą zostać opublikowane.
 - 1a. Jeżeli państwo członkowskie zwraca się do Komisji o rozpoczęcie badania na podstawie art. 16, ponieważ uważa, że istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że strażnik dostępu systematycznie nie wypełnia obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6 i że dodatkowo umocnił lub rozszerzył swoją pozycję strażnika dostępu, biorąc pod uwagę elementy wymienione w art. 3 ust. 1, Komisja musi w ciągu czterech miesięcy przeanalizować, czy istnieją uzasadnione powody, aby rozpocząć takie badanie; wyniki takiej analizy muszą zostać opublikowane.
 - 1b. Jeżeli co najmniej trzy państwa członkowskie zwrócą się do Komisji o rozpoczęcie badania na podstawie art. 17, ponieważ uważają, że istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że do wykazu podstawowych usług platformowych zawartego w art. 2 pkt 2 należy dodać jedną usługę świadczoną w sektorze cyfrowym lub większą ich liczbę, lub że istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że niniejsze rozporządzenie nie odnosi się skutecznie do pewnego rodzaju praktyk, które to praktyki mogą ograniczać kontestowalność podstawowych usług platformowych lub być nieuczciwe, Komisja musi w ciągu czterech miesięcy przeanalizować, czy istnieją uzasadnione powody, aby rozpocząć takie badanie; wyniki takiej analizy muszą zostać opublikowane.

2. Państwa członkowskie przedkładają dowody na poparcie swojego wniosku opartego na ust. 1, ust. 1a i ust. 1b. W odniesieniu do wniosków opartych na ust. 1b dowody takie mogą obejmować informacje na temat nowo wprowadzonych ofert produktów, usług, oprogramowania lub cech, które budzą obawy co do kontestowalności lub uczciwości, niezależnie od tego, czy są one wdrażane w kontekście istniejących podstawowych usług platformowych, czy też w inny sposób.

Rozdział IV

Przepisy ogólne

Artykuł 34

Publikacja decyzji

1. Komisja publikuje decyzje, które podejmuje na podstawie art. 3, 4, art. 7 ust. 2, art. 8, 9, 14, 15, 16, 17, 18 i 22, art. 23 ust. 1, art. 25, 26 i 27. Taka publikacja zawiera wskazanie stron i główną treść decyzji, w tym ewentualnie nałożone kary.
2. Publikacji dokonuje się z poszanowaniem uzasadnionego interesu strażników dostępu lub osób trzecich w zakresie ochrony ich informacji poufnych.

Artykuł 35

Kontrola ze strony Trybunału Sprawiedliwości

Zgodnie z art. 261 TFUE Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, na mocy których Komisja nałożyła grzywny lub okresowe kary pieniężne. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Artykuł 36

Przepisy wykonawcze

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące:
 - a) formy, treści i innych szczegółów powiadomień i opinii na podstawie art. 3;

- b) formy, treści i innych szczegółów środków technicznych, które strażnicy dostępu wdrażają w celu zapewnienia zgodności z art. 6 ust. 1;
- ba) formy, treści i innych szczegółów uzasadnionego wniosku na podstawie art. 7 ust. 7;
- bb) formy, treści i innych szczegółów uzasadnionych wniosków na podstawie art. 8 i 9;
- bc) formy, treści i innych szczegółów obowiązkowych sprawozdań przedkładanych na podstawie art. 9a;
- c) formy, treści i innych szczegółów powiadomień i opinii na podstawie art. 12 i 13;
- d) praktycznych ustaleń dotyczących przedłużania terminów, o którym mowa w art. 16;
- e) praktycznych ustaleń w odniesieniu do postępowań dotyczących badań prowadzonych na podstawie art. 15, 16 i 17 oraz postępowań na podstawie art. 22, 23 i 25;
- f) praktycznych ustaleń dotyczących wykonywania prawa do bycia wysłuchanym przewidzianego w art. 30;
- g) praktycznych ustaleń dotyczących wynegocjowanego ujawnienia informacji przewidzianego w art. 30;
- ga) praktycznych ustaleń dotyczących współpracy i koordynacji między Komisją a państwami członkowskimi, o których mowa w art. 32a.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 lit. a)– g), przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37a ust. 2. Akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1 lit. ga), przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37a ust. 2a. Przed przyjęciem jakichkolwiek środków na podstawie ust. 1 Komisja publikuje ich projekt i zaprasza wszystkie zainteresowane strony do przedłożenia uwag w wyznaczonym przez nią terminie, który nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

Artykuł 37

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 5 i 5a i art. 10 ust. 1, powierza się Komisji na okres 5 lat od dnia DD/MM/RRRR r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu 5 lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 5 i 5a i art. 10 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 5 i 5a i art. 10 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 37a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet (Komitet Doradczy ds. Rynków Cyfrowych). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.

- 2a. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. Komisja przekazuje opinię komitetu adresatowi decyzji indywidualnej wraz z tą decyzją. Komisja podaje do publicznej wiadomości tę opinię wraz z decyzją indywidualną, uwzględniając uzasadniony interes w zakresie ochrony tajemnicy zawodowej.

Artykuł 37b

Wytyczne

Komisja może przyjmować wytyczne dotyczące wszelkich aspektów niniejszego rozporządzenia w celu ułatwienia jego skutecznego wdrożenia i egzekwowania.

Art. 38

Przegląd

1. Do dnia DD/MM/RRRR r., a następnie co trzy lata, Komisja dokona oceny niniejszego rozporządzenia i przedstawi sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.
2. W ramach ocen ustala się, czy w celu zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków cyfrowych w całej Unii konieczna jest zmiana przepisów, wprowadzenie dodatkowych przepisów lub usunięcie istniejących przepisów, w tym dotyczących wykazu podstawowych usług platformowych określonego w art. 2 pkt 2, a także obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6 i ich egzekwowania. Po przeprowadzeniu ocen Komisja podejmuje stosowne działania, które mogą obejmować wnioski ustawodawcze.
3. Właściwe organy państw członkowskich przekazują wszelkie będące w ich posiadaniu istotne informacje, jakich Komisja może potrzebować do celów sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 39

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie sześciu miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

Na zasadzie odstępstwa art. 3 ust. 5 i 5a, art 36, 37 i 37a stosuje się od dnia [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

3. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący

a. Uwagi ogólne:

1. Celem niniejszego załącznika jest określenie metodyki identyfikacji i obliczania „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych” dla każdej podstawowej usługi platformowej zdefiniowanej w art. 2 pkt 2. Zapewnia odniesienie umożliwiające przedsiębiorstwu ocenę, czy jego podstawowe usługi platformowe spełniają progi ilościowe określone w art. 3 ust. 2 lit. b), w związku z czym uznane zostaną za spełniające warunek określony w art. 3 ust. 1 lit. b). Załącznik ten będzie zatem również istotny dla każdej szerszej oceny prowadzonej na podstawie art. 3 ust. 6. Obowiązkiem przedsiębiorstwa jest zapewnienie jak najdokładniejszego przybliżenia liczby wspomnianych użytkowników zgodnie ze wspólnymi zasadami i szczegółową metodyką przedstawioną w niniejszym załączniku. Żaden z elementów niniejszego załącznika nie pozbawia Komisji możliwości wymagania od przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe dostarczenia wszelkich informacji niezbędnych do identyfikacji i obliczenia „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych”. Komisja jest przy tym związana terminami określonymi w odpowiednich przepisach niniejszego rozporządzenia. Żaden z elementów niniejszego załącznika nie powinien stanowić podstawy prawnej do śledzenia użytkowników. Metodyka zawarta w niniejszym załączniku pozostaje bez uszczerbku dla jakichkolwiek obowiązków określonych w rozporządzeniu, w tym obowiązków określonych w art. 3 ust. 3 i 6 i w art. 11 ust. 1. W szczególności wymagana zgodność z art. 11 ust. 1 oznacza również identyfikowanie i obliczanie aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych w oparciu o dokładny pomiar lub najdokładniejsze dostępne przybliżenie – zgodnie z faktycznymi zdolnościami w zakresie identyfikacji i obliczania, którymi w odnośnym momencie dysponuje przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe. Pomiary te lub najdokładniejsze dostępne przybliżenie są spójne z danymi przekazywanymi w sprawozdaniu na podstawie art. 13 i obejmują te dane.
2. W art. 2 pkt 16 i 17 przedstawiono definicje „użytkownika końcowego” i „użytkownika biznesowego”, wspólne dla wszystkich podstawowych usług platformowych.

3. W celu identyfikacji i obliczenia liczby „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych” w niniejszym załączniku stosuje się pojęcie „**unikalnego użytkownika**”. Pojęcie „unikalnego użytkownika” obejmuje „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych” ujętych tylko raz w odniesieniu do odnośnej podstawowej usługi platformowej w określonym okresie (tzn. w okresie miesiąca w przypadku „aktywnych użytkowników końcowych” i w okresie roku w przypadku „aktywnych użytkowników biznesowych”), niezależnie od tego, ile razy użytkownicy ci korzystali w tym okresie z odpowiedniej podstawowej usługi platformowej. Pozostaje to bez uszczerbku dla faktu, że ta sama osoba fizyczna lub prawna może jednocześnie być aktywnym użytkownikiem końcowym i aktywnym użytkownikiem biznesowym różnych podstawowych usług platformowych.

b. Aktywni użytkownicy końcowi

4. Liczba „**unikalnych użytkowników**” w odniesieniu do „**aktywnych użytkowników końcowych**”: unikalnych użytkowników identyfikuje się zgodnie z najdokładniejszym miernikiem podanym przez przedsiębiorstwo świadczące którąkolwiek z podstawowych usług platformowych, w szczególności:
 - a. Uznaje się, że gromadzenie danych – na temat korzystania z podstawowych usług platformowych – w oparciu o środowiska wymagające jednorazowego logowania (*signed-in*) lub wymagające trwałego zalogowania (*logged-in*) stwarza, bez zagłębiania się w sprawę, najmniejsze ryzyko wielokrotnego liczenia tego samego użytkownika, na przykład w odniesieniu do zachowania użytkowników korzystających z różnych urządzeń lub platform. Zatem przedsiębiorstwo przedkłada zagregowane zanonimizowane dane dotyczące liczby unikalnych użytkowników dla każdej odnośnej podstawowej usługi platformowej w oparciu o środowiska wymagające jednorazowego logowania lub trwałego zalogowania, jeśli takie dane istnieją.
 - b. W przypadku podstawowych usług platformowych, do których użytkownicy końcowi mają (również) dostęp poza środowiskami wymagającymi jednorazowego logowania lub trwałego zalogowania, przedsiębiorstwo dodatkowo przedkłada zagregowane zanonimizowane dane na temat liczby unikalnych użytkowników końcowych odnośnej podstawowej usługi platformowej w oparciu o alternatywny miernik ujmujący również użytkowników końcowych korzystających z danej usługi poza środowiskami wymagającymi logowania; miernikami takimi mogą być na przykład adresy IP, identyfikatory plików cookie lub inne identyfikatory takie jak identyfikatory RFID (identyfikacja za pomocą fal radiowych), pod warunkiem że te adresy lub identyfikatory są (obiektywnie) niezbędne do świadczenia podstawowych usług platformowych.

5. W art. 3 ust. 2 również wymaga się, by liczba „użytkowników końcowych aktywnych miesięcznie” oparta była na średniej liczbie użytkowników końcowych aktywnych miesięcznie w okresie obejmującym przeważającą część ostatniego roku obrotowego. Pojęcie „przeważającej części ostatniego roku obrotowego” ma na celu umożliwienie przedsiębiorstwu świadczącemu podstawowe usługi platformowe pominąć wartości odstające w danym roku. Wartości odstające co do zasady oznaczają dane liczbowe wykraczające poza standardowe wartości; wartością odstającą jest na przykład szczytowa wielkość sprzedaży odnotowywana w ciągu jednego miesiąca w danym roku.

c. Aktywni użytkownicy biznesowi

6. Liczba „**unikalnych użytkowników**” w odniesieniu do „**użytkowników biznesowych**”: liczbę „unikalnych użytkowników” należy ustalać, w stosownych przypadkach, z wykorzystaniem poziomu konta użytkownika, gdzie każde odrębne konto biznesowe powiązane z korzystaniem z danej podstawowej usługi platformowej świadczonej przez przedsiębiorstwo oznacza unikalnego użytkownika biznesowego tej podstawowej usługi platformowej. Jeśli pojęcie „konta biznesowego” nie ma zastosowania do danej podstawowej usługi platformowej, odnośne przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe ustala liczbę unikalnych użytkowników biznesowych poprzez odniesienie do odpowiednich przedsiębiorstw.

d. Przekazywanie informacji

7. Przedsiębiorstwo przekazujące informacje dotyczące liczby aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych danej podstawowej usługi platformowej jest odpowiedzialne za zapewnienie kompletności i dokładności tych informacji. W związku z tym:
 - a. Przedsiębiorstwo jest odpowiedzialne za przekazywanie danych dotyczących danej podstawowej usługi platformowej w sposób niepowodujący zaniżenia lub zawyżenia liczby aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych w informacjach przekazywanych Komisji (na przykład gdy użytkownicy uzyskują dostęp do podstawowych usług platformowych za pośrednictwem różnych platform lub urzędzeń).

- b. Przedsiębiorstwo jest odpowiedzialne za przedstawienie dokładnych i zwięzłych wyjaśnień dotyczących metodyki stosowanej w celu ustalenia informacji przekazywanych Komisji oraz za wszelkie ryzyko zaniżenia lub zawyżenia liczby aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych danej podstawowej usługi platformowej i za wszelkie rozwiązania przyjęte w celu wyeliminowania tego ryzyka.
 - c. Przedsiębiorstwo dostarcza Komisji danych opartych na alternatywnym mierniku w przypadku gdy Komisja ma wątpliwości co do dokładności danych przedłożonych przez przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe.
8. Do celów obliczania liczby „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych”:
- a. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe nie identyfikuje podstawowych usług platformowych należących do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2 jako odrębnych usług głównie w oparciu o fakt, że świadczone są z wykorzystaniem różnych nazw domen – czy to krajowych domen najwyższego poziomu (ccTLD) czy funkcjonalnych domen najwyższego poziomu (gTLD) – czy jakichkolwiek atrybutów geograficznych.
 - b. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe uznaje za odrębne te podstawowe usługi platformowe, które pomimo przynależności do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2 wykorzystywane są do różnych celów przez ich użytkowników końcowych lub ich użytkowników biznesowych, lub przez obie te grupy, nawet w przypadku gdy ich użytkownicy końcowi są jednocześnie użytkownikami biznesowymi.
 - c. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe uznaje za odrębne te podstawowe usługi platformowe, które są przez nie oferowane w sposób zintegrowany, ale które:
 - (i) nie należą do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2 lub

(ii) pomimo przynależności do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2 wykorzystywane są do różnych celów przez ich użytkowników końcowych lub ich użytkowników biznesowych, lub przez obie te grupy, nawet w przypadku gdy ich użytkownicy końcowi są jednocześnie użytkownikami biznesowymi.

e. *Szczegółowe definicje*

1. **Szczegółowe definicje na potrzeby poszczególnych podstawowych usług platformowych**

Poniższy wykaz zawiera szczegółowe definicje „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych” dla każdej podstawowej usługi platformowej.

Podstawowa usługa platformowa	Aktywni użytkownicy końcowi	Aktywni użytkownicy biznesowi
Usługi pośrednictwa internetowego	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy weszli w interakcję z usługą pośrednictwa internetowego przynajmniej raz w miesiącu, na przykład poprzez aktywne zalogowanie się, odwiedzenie strony, dokonanie zapytania, kliknięcie lub przewijanie, lub którzy co najmniej raz w miesiącu dokonali transakcji, korzystając z usługi pośrednictwa internetowego.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ciągu całego roku dysponowali co najmniej jedną pozycją w ramach usługi pośrednictwa internetowego lub którzy co najmniej raz w miesiącu dokonali transakcji, korzystając z usługi pośrednictwa internetowego.

Wyszukiwarki internetowe	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy weszli w interakcję z wyszukiwarką internetową co najmniej raz w miesiącu, na przykład poprzez dokonanie zapytania.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych posiadających firmową witrynę internetową (tj. stronę internetową wykorzystywaną w celach komercyjnych lub zawodowych), która w ciągu roku została zaindeksowana lub znajdowała się w indeksie.
--------------------------	--	--

<p>Internetowe serwisy społecznościowe</p>	<p>Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy weszli w interakcję z internetowym serwisem społecznościowym co najmniej raz w miesiącu, na przykład poprzez aktywne zalogowanie się, otwarcie strony, przewijanie, klikanie, polubienie, dokonanie zapytania, zamieszczenie wpisu lub przesłanie komentarza.</p>	<p>Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ramach internetowego serwisu społecznościowego mają profil firmowy lub konto biznesowe i którzy weszli w interakcję z internetowym serwisem społecznościowym co najmniej raz w roku, na przykład poprzez aktywne zalogowanie się, otwarcie strony, przewijanie, klikanie, polubienie, dokonanie zapytania, zamieszczenie wpisu lub przesłanie komentarza, lub korzystanie z narzędzi dla firm oferowanych przez serwis.</p>
<p>Usługi platformy udostępniania wideo</p>	<p>Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy weszli w interakcję z usługą platformy udostępniania wideo co najmniej raz w miesiącu, na przykład poprzez odtworzenie fragmentu treści audiowizualnych, dokonanie zapytania lub zamieszczenie materiału z treściami audiowizualnymi, w tym w szczególności wideo stworzonych przez użytkowników.</p>	<p>Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ciągu roku dostarczyli co najmniej jeden materiał z treściami audiowizualnymi w celu zamieszczenia lub odtworzenia w ramach usługi platformy udostępniania wideo.</p>

<p>Usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów</p>	<p>Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu zainicjowali komunikację za pośrednictwem usługi łączności interpersonalnej niewykorzystującej numerów lub w jakikolwiek sposób uczestniczyli w takiej komunikacji.</p>	<p>Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy co najmniej raz w roku skorzystali z konta biznesowego lub w inny sposób zainicjowali komunikację za pośrednictwem usługi łączności interpersonalnej niewykorzystującej numerów lub w jakikolwiek sposób uczestniczyli w takiej komunikacji, by w sposób bezpośredni komunikować się z użytkownikiem końcowym.</p>
--	--	--

Systemy operacyjne	Liczba unikalnych użytkowników końcowych korzystających z urządzenia z systemem operacyjnym, który uruchomiono, zaktualizowano lub wykorzystano co najmniej raz w miesiącu.	Liczba unikalnych programistów, którzy w ciągu roku opublikowali, zaktualizowali lub oferowali co najmniej jedną aplikację lub program wykorzystujące język programowania lub jakiegokolwiek narzędzia programistyczne systemu operacyjnego lub w jakikolwiek sposób działające w tym systemie operacyjnym.
Usługi w chmurze	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu weszli w interakcję z jakąkolwiek usługą w chmurze pochodzącą od odnośnego dostawcy usług w chmurze w zamian za jakikolwiek rodzaj wynagrodzenia, niezależnie od tego, czy wynagrodzenie to ma miejsce w tym samym miesiącu.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ciągu roku świadczyli jakąkolwiek usługę w chmurze opartą na infrastrukturze chmury odpowiedniego dostawcy usług w chmurze.

<p>Usługi reklamowe</p>	<p><u>Sprzedaż na własny rachunek przestrzeni reklamowych</u></p> <p>Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którym co najmniej raz w miesiącu zaprezentowano reklamę.</p> <p><u>Pośrednictwo reklamowe (w tym sieci reklamowe, giełdy reklamowe i wszelkie inne usługi pośrednictwa w zakresie reklamy)</u></p> <p>Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którym co najmniej raz w miesiącu zaprezentowano reklamę, co doprowadziło do aktywacji usługi pośrednictwa reklamowego.</p>	<p><u>Sprzedaż na własny rachunek przestrzeni reklamowych</u></p> <p>Liczba unikalnych reklamodawców, których reklama została wyświetlona co najmniej raz w roku.</p> <p><u>Pośrednictwo reklamowe (w tym sieci reklamowe, giełdy reklamowe i wszelkie inne usługi pośrednictwa w zakresie reklamy)</u></p> <p>Liczba unikalnych użytkowników biznesowych (w tym reklamodawców, wydawców lub innych pośredników), którzy w ciągu roku weszli w interakcję z usługą pośrednictwa reklamowego lub byli w ramach takiej usługi obsługiwani.</p>
-------------------------	---	--